

การศึกษาผลกระทบจากการใช้มาตรการและนโยบายของภาครัฐ: กรณีศึกษากลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์
บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินสตาแกรม

THE STUDY OF IMPACTS ASSOCIATED WITH MEASURES AND PUBLIC POLICIES:
CASE STUDY OF SEXCREATORS ON ONLYFANS ONLINE PLATFORM

ภูริสิทธิ์ บัวศิริธนารักษ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2566

การศึกษาผลกระทบจากการใช้มาตรการและนโยบายของภาครัฐ: กรณีศึกษากลุ่มเช็กส์ไคร์เอเตอร์
บนแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโฟน

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายและการจัดการสาธารณะ
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

THE STUDY OF IMPACTS ASSOCIATED WITH MEASURES AND PUBLIC POLICIES:
CASE STUDY OF SEXCREATORS ON ONLYFANS ONLINE PLATFORM

A Master's Project Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION
(Public Policy and Management)

Faculty of Social Sciences, Srinakharinwirot University

2023

Copyright of Srinakharinwirot University

สารนิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาผลกระทบจากการใช้มาตรการและนโยบายของภาครัฐ: กรณีศึกษากลุ่มแช็กส์ครีเอเตอร์
บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินสตาแกรม

ของ

ภูริสิทธิ์ บัวศิริธนารักษ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายและการจัดการสาธารณะ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(อาจารย์ ดร.รุ่งนัย เย็นสบาย) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุทธิกานต์ มีจั่น)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชาญาณ นกพ่อน)

ชื่อเรื่อง	การศึกษาผลกระทบจากการใช้มาตรการและนโยบายของภาครัฐ: กรณีศึกษากลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟน
ผู้วิจัย	ภูริชัชฌ์ บัวศิริธนาวิธ
ปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2566
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. รุ่งฉาย เย็นสบาย

เซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟนเป็นกลุ่มที่เกิดขึ้นใหม่ในสังคม แต่ภาครัฐในฐานะผู้บังคับใช้มาตรการและนโยบายอาจยังไม่มีเครื่องมือที่เหมาะสมในการนำมาใช้จัดการอย่างเหมาะสม ส่งผลให้เซ็กส์ครีเอเตอร์ต้องเผชิญกับผลกระทบที่หลากหลายการศึกษาครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับอธิบายปรากฏการณ์ในประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ของเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟน (2) เพื่อศึกษามาตรการและนโยบายต่างๆที่ภาครัฐนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการกับกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟน และ (3) เพื่อศึกษาผลกระทบที่กลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟนได้รับการที่ภาครัฐใช้มาตรการและนโยบายเพื่อจัดการกับกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟน การศึกษานี้มีแนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงเอกสารจากหลายแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือ ร่วมกับการสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งผู้ให้ข้อมูลหลักในการศึกษาครั้งนี้ คือ เซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟนที่มีการเปิดใช้บัญชีเพื่อสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562 – 2567 จำนวน 5 คน ผลการศึกษาพบว่า (1) การทำความเข้าใจประสบการณ์ สาเหตุ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ รวมถึงการรับรู้ความคาดหวังของเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟนที่มีต่อภาครัฐไทย สามารถอธิบายให้เห็นภาพปรากฏการณ์สำคัญของการกระทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมยุคดิจิทัลของกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟน (2) หากแต่เมื่อพิจารณาการนำเครื่องมือทางมาตรการและนโยบายที่มีอยู่เดิมของภาครัฐมาใช้ คือ แนวคิดแบบอนุรักษนิยมที่การแสดงออกเรื่องเพศในสังคมไทยถูกกดทับด้วยคำว่าคุณค่าทางศีลธรรม และเครื่องมือทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารมาเป็นกรอบพื้นฐานในการจัดการกับกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์โดยไม่คำนึงถึงบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป (3) ส่งผลให้การบังคับใช้เครื่องมือทางกฎหมายของภาครัฐเข้าไปสร้างผลกระทบกับกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์ในประเด็นต่างๆ กล่าวคือ การถูกเอาเปรียบโดยปราศจากการยินยอม การถูกตีตราจากสังคมในฐานะผู้กระทำความเสื่อมเสียทางศีลธรรม การถูกผลักให้กระทำความผิดซ้ำ รวมถึงการเสียสิทธิและเสรีภาพจากการประกอบอาชีพภายหลังจากการถูกดำเนินคดี

คำสำคัญ : เซ็กส์ครีเอเตอร์, แพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟน, เครื่องมือทางมาตรการและนโยบาย, ผลกระทบจากมาตรการและนโยบาย

Title	THE STUDY OF IMPACTS ASSOCIATED WITH MEASURES AND PUBLIC POLICIES: CASE STUDY OF SEXCREATORS ON ONLYFANS ONLINE PLATFORM
Author	PHURESIT BUASIRITHANARAT
Degree	MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION
Academic Year	2023
Thesis Advisor	DR. Rungchai Yensabai

Sex creators on the OnlyFans online platform are a newly emerging group in society, but the government sector, as an enforcer of measures and policies, may lack the appropriate tools to properly manage them. As a result, sex creators have to face various consequences. The objectives of the study are as follows: (1) to study and analyze data to explain important phenomena related to the path of creating sexual content for sex creators on the OnlyFans online platform; (2) to study various measures and policies that the government has used as a tool to deal with sex creators on the OnlyFans online platform; and (3) to study the impact that sex creators on the OnlyFans online platform have received from the government policies to deal with sex creators on OnlyFans. This study has a qualitative research approach. This is a collection of documentary information from many reliable sources. Together with in-depth interviews, the key informants in this study are five sex creators on the OnlyFans online platform who have opened accounts to create sexual content from 2019 to 2024. The results of the study found the following: (1) understanding experiences, causes, and factors related to the path of creating sexual content, including perceptions of expectations of sex creators for the Thai government to explain important phenomena of new forms of economic activity. In the digital age, there are sex creators on the Only Fans online platform; (2) when considering the use of existing government measures and policy tools, namely the conservative concept of gender expression in Thai society. Pressed by the word moral value and legal tools related to pornography as a basic framework in dealing with the sex creators, without taking into account the changing social context; (3) as a result, the enforcement of legal tools by the government has created an impact on sex creators in various aspects, namely being taken advantage of without consent, being stigmatized by society as a morally dishonest person, and pushed into repeat offenses, including the loss of rights and freedom from occupation after being prosecuted.

Keyword : Sex creators, Onlyfans online platform, Tools of measures and policies, Measures and public policies

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลกระทบจากการใช้มาตรการและนโยบายของภาครัฐ: กรณีศึกษากลุ่มเช็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์โอเน็ตแพน สามารถดำเนินการเรียบเรียงสำเร็จตามวัตถุประสงค์ เนื่องด้วยได้รับความอนุเคราะห์และการให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ จาก อ.ดร. รุ่งฉาย เย็นสบาย อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าจากภาระงานที่มีอยู่มากมาย เพื่อคอยดูแล ช่วยเหลือ ตลอดจนให้คำชี้แนะต่างๆ ที่มีค่าและสามารถนำมาปรับใช้ในงานวิจัยฉบับนี้และขอขอบคุณในความเมตตาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรัชญานันท์ นักพ่อน ที่คอยช่วยเหลือและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับองค์ความรู้เรื่องนโยบายสาธารณะที่นำมาใช้ประโยชน์ในการเขียนงานวิจัยฉบับนี้จนสามารถสำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์

นอกจากนี้ ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศุทธิกานต์ มีจั่น ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณา รับเป็นประธานสอบเล่มงานวิจัยฉบับ ซึ่งท่านได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตที่ทรงคุณค่าอันเป็นประโยชน์ ทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ตามหลักวิชาการ และก่อให้เกิดความรู้ใหม่ๆ สำหรับผู้สนใจศึกษาข้อมูล

ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ คุณพ่อ ที่เปรียบเสมือนร่มไม้ใหญ่ให้ที่พักพิง เป็นแรงสนับสนุนและผลักดัน รวมถึงเป็นกำลังใจที่ดีเสมอมา ขอขอบคุณนางสาวอนงค์ลักษณ์ คะเนนแนน ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารทั่วไป ที่เมตตาช่วยเหลือ สนับสนุน และให้คำปรึกษาที่ดีตลอดมา รวมถึงขอขอบคุณญาติพี่น้อง และเพื่อนๆ ที่ช่วยให้คำปรึกษา และมอบกำลังใจให้เสมอมา ทั้งนี้หากเนื้อหาในงานวิจัยฉบับนี้มีความบกพร่องแม้แต่ประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับและขออภัยมา ณ ที่นี้

ภูริสิทธิ์ บัวศิริธนารักษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญ	1
ความสำคัญของการวิจัย	8
คำถามการวิจัย.....	9
วัตถุประสงค์.....	9
ขอบเขตการศึกษา	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	11
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	11
บทที่ 2	13
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ.....	13
1.1 ความหมายของนโยบายสาธารณะ.....	13
1.2 กระบวนการนโยบายสาธารณะ.....	15
1.3 รูปแบบของนโยบายสาธารณะ	19
1.4 เครื่องมือของนโยบายสาธารณะ.....	20
2. แนวคิดและทฤษฎีปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenology)	22
2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปรากฏการณ์วิทยา.....	26

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
บทที่ 3.....	35
วิธีการดำเนินการวิจัย	35
3.1 การออกแบบวิจัย	35
3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล	35
3.3 ผู้ให้ข้อมูล	36
3.4 เครื่องมือหรือรูปแบบที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	36
3.5 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
บทที่ 4.....	42
ผลการศึกษา.....	42
4.1 การอธิบายปรากฏการณ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ของเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟน	42
4.1.1 ความเชื่อมโยงระหว่างเซ็กส์ครีเอเตอร์กับแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟน	43
4 43	
4.1.2 ค่านิยมและความหมายของเซ็กส์ครีเอเตอร์ตามทัศนะของผู้ให้ข้อมูลหลัก	46
4.1.3 เหตุผล และแรงจูงใจในการเข้ามาเป็นเซ็กส์ครีเอเตอร์.....	48
4.1.4 การสร้างผลงานของเซ็กส์ครีเอเตอร์.....	50
4.1.5 การสร้างรายได้จากแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟน.....	51
4.1.6 พลวัตของสังคมไทยที่ส่งผลต่อการยอมรับเซ็กส์ครีเอเตอร์ และศีลธรรมของสังคมกับ ทัศนคติของเซ็กส์ครีเอเตอร์.....	57
4.1.7 ความคาดหวังของเซ็กส์ครีเอเตอร์ต่อภาครัฐไทย	62
4.2 มาตรการและนโยบายที่ภาครัฐนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการกับกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์ บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟน	64

1. ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 287	66
2. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14(4)	67
4.3 ผลกระทบที่กลุ่มแฮกส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์โนนลี่แพนได้รับการที่ภาครัฐ นำมาตรการและนโยบายมาใช้ในการจัดการ	69
4.3.1 ผลกระทบในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการถูกเอาเปรียบ	70
4.3.2 ผลกระทบในประเด็นศีลธรรม และวัฒนธรรมอันดีงามของความเป็นเมืองพุทธ	73
4.3.3 ผลกระทบในประเด็นการทำความผิดซ้ำซ้อน	75
4.3.4 ผลกระทบในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้กฎหมาย	77
บทที่ 5	80
สรุปผล อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ	80
5.1 ปรัชญาการณที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มแฮกส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์โนนลี่แพน	81
5.2 มาตรการและนโยบายที่ภาครัฐนำมาใช้การจัดการกับกลุ่มแฮกส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์	86
5.3 ผลกระทบที่กลุ่มแฮกส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์โนนลี่แพนได้รับการที่ภาครัฐ นำมาตรการและนโยบายมาใช้ในการจัดการ	87
5.4 อภิปรายผลจากการศึกษา	89
5.5 ข้อเสนอแนะ	93
บรรณานุกรม	96
ประวัติผู้เขียน	102

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

ปัจจุบันช่องทางการติดต่อสื่อสารที่มุ่งเน้นการขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล มีบทบาทสำคัญในการสื่อสารทางสังคมของบุคคลและกลุ่มบุคคลผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ (Platform online) ที่หลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการ ความสนใจ และความสะดวกสบายในการดำเนินชีวิต จากข้อมูลรายงานการเปลี่ยนแปลงของโลกดิจิทัลในปี พ.ศ. 2566 ของ we are social ระบุว่าจากการสำรวจข้อมูลในปี พ.ศ. 2565 ผู้ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ทั่วโลกมีมากถึง 4.74 พันล้านคน และร้อยละ 59.3 เป็นผู้ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์มากกว่าหนึ่งแพลตฟอร์ม โดยเฟซบุ๊ก (Facebook) เป็นแพลตฟอร์มออนไลน์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งมีผู้ใช้งานประมาณ 2.96 พันล้านคน ยูทูบ (YouTube) และวอตส์แอปป์ (WhatsApp) ได้รับความนิยมเป็นอันดับสองและอันดับสามโดยมีผู้ใช้งานประมาณ 2.5 พันล้านคน และ 2 พันล้านคนตามลำดับ (The changing world of digital in 2023, 2023) นอกจากนั้นยังมีแพลตฟอร์มออนไลน์อื่นๆ ที่ได้รับความนิยมจากผู้ใช้งานทั่วโลกอีกหลากหลายแพลตฟอร์มหนึ่งในนั้นคือแพลตฟอร์มออนไลน์โอเนลี่แฟน (OnlyFans) ซึ่งสามารถสร้างจำนวนผู้ใช้งานให้เพิ่มขึ้นได้อย่างรวดเร็ว โดยจากปี พ.ศ. 2562 ที่มีจำนวนผู้ใช้งานประมาณ 7 ล้านคน เพิ่มขึ้นเป็น 210 ล้านคนในปี พ.ศ. 2566 (OnlyFans Statistics 2023: How Many People Use OnlyFans?, 2023)

แพลตฟอร์มออนไลน์โอเนลี่แฟน มีต้นกำเนิดจากประเทศอังกฤษโดย ทิโมธี สโตกลีย์ (Timothy Stokely) ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 2016 (พ.ศ. 2559) ได้รับความนิยมและเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายเนื่องจากแพลตฟอร์มออนไลน์ดังกล่าวก้าวเข้ามามีบทบาทในฐานะที่สามารถเปิดโอกาสสร้างอาชีพอิสระในยุคดิจิทัลที่ทำได้ให้แก่นักสร้างเนื้อหา (Content Creator) แม้จะอยู่ส่วนใดของโลกก็ตาม โดยนักสร้างเนื้อหาเหล่านี้สามารถสร้างและผลิตเนื้อหาในพื้นที่ของตนเองอย่างอิสระเพื่อให้ผู้ติดตาม (แฟนคลับ) ได้รับชมเนื้อหาที่มีความสนใจเป็นพิเศษผ่านการพูดคุยตอบโต้ ติดต่อกับผู้ที่สร้างเนื้อหาได้อย่างใกล้ชิด เช่น การสอนออกกำลังกาย การสอนแนวทางการลงทุน การสอนทักษะการใช้ชีวิต การติดตามชีวิตส่วนตัวของนักสร้างเนื้อหาที่สนใจ หรือแม้แต่เนื้อหาทางเพศ (18+) ที่ได้รับความนิยมสูงสุดถึงร้อยละ 98 ของเนื้อหาทั้งหมดบนแพลตฟอร์มออนไลน์โอเนลี่แฟน (OnlyFans Statistics [2023]: World's Most Entrepreneurial Site, 2023) ซึ่งผู้ติดตามต้องเสียค่าธรรมเนียมในอัตราค่าบริการตามแต่นักสร้างเนื้อหา กำหนด โดยมีอัตราค่าบริการประมาณ 4.99 – 49.99 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือน (ประมาณ 170 – 1,700 บาทต่อเดือน)

ทั้งนี้แม้แพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลีแพลนจะได้รับความนิยมในการนำเสนอเนื้อหาทางเพศ 18+ เนื่องด้วยแพลตฟอร์มออนไลน์กระแสหลักอย่าง เฟซบุ๊ก (Facebook) วอตส์แอปป์ (WhatsApp) ยูทูบ (YouTube) ฯลฯ มักมีการจำกัดความเหมาะสมของเนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงานที่เกี่ยวข้องกับรูปและคลิปวิดีโอไปเรื่อย แต่ก็ยังคงมีการกำหนดนโยบายในการเข้าใช้งานสำหรับผู้สร้างเนื้อหาและผู้ติดตามอย่างรัดกุมโดยการยืนยันตัวตนผ่านขั้นตอนต่างๆตามระบบซึ่งผู้ที่เข้าใช้งานแพลตฟอร์มได้จะต้องมีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปเท่านั้น

จากความแตกต่างในการดำเนินนโยบายของแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลีแพลนส่งผลทำให้แพลตฟอร์มดังกล่าวเข้ามาโอบรับผู้สร้างเนื้อหาที่มีการนำเสนอผลงานสายวาบหวาม และเนื้อหาทางเพศ 18+ ซึ่งรู้จักกันในนามของ “เซ็กส์ครีเอเตอร์” (Sex Creator) ที่สามารถสร้างเม็ดเงินได้อย่างมากมายจากทั่วทุกมุมโลก ดังเช่น Belle Delphine หนึ่งในเซ็กส์ครีเอเตอร์คนสำคัญที่ได้รับความนิยมในระดับต้นๆ ด้วยการสร้างและผลิตเนื้อหาทางเพศ 18+ มีความขี้เล่น ร่าเริง และมีเอกลักษณ์จากการแต่งชุดคอสเพลย์เกมสำหรับสร้างสรรค์และผลิตเนื้อหาส่งผ่านไปยังผู้ติดตามทำให้สามารถเปิดประสบการณ์ใหม่ๆที่ไม่เหมือนใคร โดยในปี ค.ศ. 2021 Belle Delphine ให้สัมภาษณ์กับ Logan Paul ยูทูบเบอร์ชื่อดังว่าเธอสามารถสร้างรายได้จากแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลีแพลนได้ถึงราวๆ เดือนละ 35 - 41 ล้านบาท และจากเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนใครดังกล่าวส่งผลให้ในปัจจุบันเธอมีผู้ติดตามมากกว่า 10 ล้านคนบนแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลีแพลน ซึ่งผู้ติดตามจะต้องเสียค่าเข้าชมเนื้อหาสุดพิเศษของเธอในอัตรา 35 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือน หรือประมาณ 1,250 บาทต่อเดือน (Top 10 Onlyfans Creators You Shouldn't Miss In 2023, 2023)

จากการศึกษาข้อมูลอัตราการเติบโตของแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลีแพลนพบว่าในปี ค.ศ. 2020 (พ.ศ. 2563) มีนักสร้างเนื้อหาเปิดบัญชีกับแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลีแพลนเพิ่มขึ้นจาก 100,000 บัญชีในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2019 (พ.ศ. 2562) เป็น 1 ล้านบัญชีในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2020 (พ.ศ. 2563) ซึ่งมีอัตราเพิ่มขึ้นจากเดิม 10 เท่า ภายใน 1 ปี มีผู้ใช้บริการกว่า 50 ล้านคนทั่วโลกสามารถสร้างรายได้ให้กับบริษัทมากถึง 1.2 พันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 41,500 ล้านบาท (Onlyfans เมื่อไรจะเสียเงิน เว็บไซต์ 18+ ที่คนยอมควักกระเป๋าชมมากที่สุดในวันนี้, 2021) ทำให้มีอัตราการเติบโตของรายได้เพิ่มขึ้นจากปี ค.ศ. 2019 (พ.ศ. 2562) ถึงร้อยละ 540 และแนวโน้มของนักสร้างเนื้อหาที่เปิดบัญชีและผู้ใช้บริการต่างก็มีตัวเลขเพิ่มสูงขึ้นตามลำดับ จากข้อมูลในปี ค.ศ. 2023 (พ.ศ. 2566) มีนักสร้างเนื้อหาเปิดบัญชีกับแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลีแพลนเพิ่มขึ้นเป็น 2.1 ล้านบัญชี และมีผู้ใช้บริการทั่วโลกเพิ่มขึ้นเป็น 210 ล้านคน โดยรายได้ของนักสร้างเนื้อหาจะได้รับในอัตราร้อยละ 80 และบริษัทจะได้รับ

ส่วนแบ่งค่าการตลาดในอัตราร้อยละ 20 (OnlyFansStatistics 2023: How Many People Use OnlyFans?, 2023)

ทั้งนี้ เมื่อศึกษาและพิจารณาข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมบริการทางเพศ เช่น ผู้ให้บริการทางเพศ (ผู้ค้าประเวณี) ผู้ผลิตนำเข้าของเล่นทางเพศ (เซ็กทอยส์) ผู้ประกอบการสถานบริการทางเพศ สื่อทางเพศผ่านนิตยสาร สื่อภาพยนตร์ โทรทัศน์ สื่อทางอินเทอร์เน็ต หรือแม้กระทั่งสื่อบนแพลตฟอร์มออนไลน์ออนไลน์ผ่านผู้สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ (เซ็กส์ครีเอเตอร์) ในต่างประเทศพบว่าผู้ที่ทำงานอยู่ในกลุ่มอาชีพดังกล่าวล้วนได้รับการรับรองตามกฎหมาย และได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล ดังเช่น ประเทศเนเธอร์แลนด์ ผู้สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ (เซ็กส์ครีเอเตอร์) สามารถกระทำได้อย่างถูกกฎหมาย โดยตามข้อมูลเรื่องกฎหมายสื่ออนาจารในเนเธอร์แลนด์ระบุว่า “การสร้าง การแพร่กระจาย การแพร่ภาพ และความเป็นเจ้าของภาพลามกอนาจารนั้นถูกกฎหมาย ทั้งนี้ ภาพยนตร์ที่มีลักษณะการกระทำทางเพศอย่างชัดเจนหรือมีรายละเอียดแสดงให้เห็นถึงอวัยวะเพศสามารถทำได้โดยจัดเกณฑ์อายุสำหรับผู้รับชมที่มีอายุ 16 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป” (Pornography in the Netherlands, 2023) และล่าสุดได้มีการเสนอกฎหมายเพื่อให้แพลตฟอร์มออนไลน์ออนไลน์ต้องมีการตรวจสอบตัวตนอย่างชัดเจนของผู้สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ (เซ็กส์ครีเอเตอร์) เพื่อป้องกันการเข้าถึงของบุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ (“New bill could force OnlyFans, erotic sites to verify model identities”, 2021) รวมถึงผู้ให้บริการทางเพศ (ผู้ค้าประเวณี) เป็นอาชีพที่ได้รับการรับรองตามกฎหมายให้มีการซื้อขายบริการทางเพศตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 ซึ่งปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนในย่านประกอบธุรกิจที่สำคัญอย่างย่านโคมแดงเมือง De Wallen กรุงอัมสเตอร์ดัม โดยมีเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจ คือ ผู้ประกอบการต้องมีใบอนุญาตที่ลงทะเบียนกับกรมการค้า Dutch Chamber of Commerce และเสียภาษีอย่างถูกต้อง ขณะที่ผู้ประกอบการอาชีพส่วนบุคคลต้องจัดให้มีการขึ้นทะเบียน โดยกำหนดเงื่อนไขอายุไม่ต่ำกว่า 21 ปีบริบูรณ์ มีสถานะเป็นพลเมืองของสหภาพยุโรปหรือเป็นผู้อยู่อาศัยชาวต่างชาติที่ถือใบอนุญาต นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ที่ประกอบอาชีพดังกล่าวข้างต้นจะได้รับการดูแลที่ดีและได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล เช่น ในย่านโคมแดง มีการสนับสนุนผู้ประกอบการอาชีพโดยมีเจ้าหน้าที่สาธารณสุขดูแลตรวจสุขภาพประจำปีและให้บริการด้านสาธารณสุขอื่นๆ มีเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำการคอยปกป้องคุ้มครองดูแลความปลอดภัยไม่ให้เกิดการข่มขู่ คุกคาม ล่วงละเมิดหรือทำร้ายร่างกาย พร้อมทั้งยังได้รับสิทธิและสวัสดิการในฐานะเป็นผู้ประกอบอาชีพสุจริตเหมือนกับผู้ประกอบการอาชีพอื่นๆ ในสังคม และจากข้อมูล ปี ค.ศ. 2014 มูลค่าทางเศรษฐกิจในย่านโคมแดงมีอัตราสูงถึง 2.5 พันล้านยูโรต่อปี (ประมาณ 95,700 ล้านบาทต่อปี) หรือคิดเป็น

สัดส่วนร้อยละ 0.4 ต่อ GDP ของประเทศ สะท้อนให้เห็นถึงเม็ดเงินที่ไหลเวียนเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจอย่างมหาศาล

เมื่อกล่าวถึงประเทศไทยอุตสาหกรรมบริการทางเพศไม่ว่าจะเป็นผู้ให้บริการทางเพศ (ผู้ค้าประเวณี) ผู้ผลิตนำเข้าของเล่นทางเพศ (เซ็กทอยส์) ผู้ผลิตสื่อทางเพศผ่านนิตยสาร สื่อภาพยนตร์ โทรทัศน์ สื่อทางอินเทอร์เน็ต หรือแม้กระทั่งสื่อเนื้อหาทางเพศ 18+ บนแพลตฟอร์มออนไลน์ออนไลน์ผ่านเซ็กส์ครีเอเตอร์ ยังคงเป็นสิ่งผิดและก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมตามมุมมองของภาครัฐไทย ดังเช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มีมุมมองที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคมว่าสาเหตุของปัญหามาจากจากเสฟสื่อลามกอนาจารออนไลน์ที่ปรากฏแพร่หลายอยู่บนสื่อสังคมออนไลน์ (รายงานผลการรับฟังความเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติ, 2565) อีกทั้งภาครัฐไทยยังมีกรอบแนวคิดเชิงอนุรักษ์นิยมที่เชื่อมโยงกับการต้องการรักษามาตรฐานคุณค่าทางศีลธรรมของคนในสังคม จึงสะท้อนรูปแบบของการดำเนินมาตรการและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบ หรือนโยบายบังคับ (Regulatory policy) เพื่อต้องการควบคุมความประพฤติของบุคคลและลดความขัดแย้งในสังคม จึงมีการนำเครื่องมือสำคัญทางนโยบาย คือ การออกกฎหมายมาใช้บังคับเพื่อจำกัด และปราบปรามให้คนในสังคมประพฤติปฏิบัติตามที่กรอบที่ภาครัฐได้กำหนดไว้ ดังตัวอย่างในงานของณัฐวุฒิ คงไพบูลย์ (2565) ที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าการค้าประเวณีเป็นเรื่องที่ยังไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมและภาครัฐ เนื่องจากในประเทศไทยยังถูกจำกัดด้วยคำว่าวัฒนธรรมและประเพณีที่ดีงาม ทำให้ภาครัฐมีการนำเครื่องมือทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีออกมาบังคับใช้หลายฉบับ

อย่างไรก็ตาม ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าในปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลส่งผลทำให้อุตสาหกรรมบริการทางเพศของประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เกิดค่านิยมของคนในสังคมที่มีการใช้งานบนแพลตฟอร์มออนไลน์ต่างๆ ในอัตราที่สูงขึ้น ซึ่งแพลตฟอร์มออนไลน์ออนไลน์เป็นหนึ่งตัวอย่างที่สะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจน และสามารถก้าวเข้ามาเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในช่วงที่เกิดสภาวะวิกฤตทางการเงินและอัตราการว่างงานที่เพิ่มสูงขึ้น ภายหลังจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (“Sex creator” อาชีพเกิดใหม่ในยุคที่ดิจิทัลและความหลากหลายเบ่งบาน, 2023) โดยรายงานสืบเนื่องจากการประชุมระดับชาติระบุว่าในประเทศไทยมีผู้เปิดบัญชีเฉพาะเพื่อสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ (เซ็กส์ครีเอเตอร์) บนแพลตฟอร์มออนไลน์ออนไลน์อยู่ประมาณ 1,200 คน ซึ่งมีทั้งเพศชาย เพศหญิง และเพศทางเลือก (สิทธิในเนื้อตัวร่างกาย: ศักยภาพปัญหาและแนวทางในการใช้สิทธิ เสรีภาพของ sex creator

ในประเทศไทย, 2566) และยังคงมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ ตามอัตราความสัมพันธ์ของผู้เปิดใช้งานบัญชีแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แพลนทั่วโลกซึ่งระบุว่าจะมีผู้ใช้บัญชีใหม่เข้าร่วมกับแพลตฟอร์มจำนวน 500,000 คนต่อวัน ทั้งนี้ จากการศึกษาข้อมูลพบว่าภาครัฐไทยมีการจัดผู้สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ หรือ “เช็กส์ครีเอเตอร์” บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แพลนให้เป็นอุตสาหกรรมบริการทางเพศที่มีลักษณะการสร้างเนื้อหาอันลามกอนาจาร ส่งผลทำให้เกิดการทำลายคุณค่าทางศีลธรรม วัฒนธรรม และประเพณีที่ดีงามของสังคมคล้ายคลึงกับผู้ค้าประเวณี ซึ่งเป็นสิ่งผิดกฎหมายและเป็นสิ่งที่ไม่ควรเกิดขึ้นในสังคมไทย ส่งผลให้มีการใช้เครื่องมือทางกฎหมายต่างๆ เช่น การออกพระราชบัญญัติประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287, พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551, นโยบายการปิดกั้นสื่อลามกอนาจาร ตามประกาศกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ลงวันที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ. 2560, พระราชบัญญัติสุภาพการ พ.ศ. 2469 (มาตรา 27), พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เพื่อดำเนินการจับกุม และปราบปรามกับกลุ่มผู้สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ (เช็กส์ครีเอเตอร์) บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้ ทำให้กลุ่มคนเหล่านี้ต้องเผชิญกับปัญหาอย่างหลากหลาย เช่น ในกรณีของ “เดียร์ลอง” หรือ กวาง-อารีสา เสี่ยงลือชา ถูกตำรวจจับกุมเนื่องจากมีผู้ดัดจริตจากแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แพลนของตนซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนตัว (ผู้เข้าชมต้องสมัครสมาชิกจึงจะสามารถรับชมได้) นำไปเผยแพร่ออกสู่สาธารณะโดยที่ตนไม่สามารถฟ้องร้องหรือแจ้งความดำเนินคดีกับผู้ที่ดัดจริตดังกล่าวได้ หรือ “ไชน่า” ผู้ผลิตเนื้อหาทางเพศสำหรับผู้ใหญ่ได้ถูกตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีบุกจับและไม่ให้สิทธิในการประกันตัว (ตร.ไซเบอร์เผยแพร่ไม่ให้ประกันตัว “น้องไชน่า Onlyfans” จ่อคุมขังสุดท้าย, 2564) หรือ ในกรณีพนักงานบริษัทเอกชน อายุ 27 ปี ถูกจับให้เซ็นใบลาออกหลังจากผู้บริหารและฝ่ายทรัพยากรบุคคลรู้ว่าเคยเป็นผู้ผลิตเนื้อหาทางเพศ 18+ (เช็กส์ครีเอเตอร์) มาก่อน โดยให้เหตุผลว่าอาจจะทำให้บริษัทเสียหาย (OnlyFans เป็นเหตุ! หนุ่มนอยด์โดนบริษัทบังคับให้ลาออก ถูกเจอว่าเคยถ่ายคลิปสยิว, 2566)

จากข้อเท็จจริงข้างต้นการดำเนินการจัดการและปราบปรามกับผู้กระทำความผิดกับผู้สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ (เช็กส์ครีเอเตอร์) บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แพลนของภาครัฐส่งผลให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์และตั้งคำถามถึงความเหมาะสมในการดำเนินการจากสังคม โดยเฉพาะกลุ่มผู้ที่ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อม ที่ต้องการผลักดันให้เกิดการแก้ไขและสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องกล่าวคือ ภาครัฐถูกมองว่าใช้อำนาจเกินขอบเขตในการดำเนินการจัดการกับผู้สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ (เช็กส์ครีเอเตอร์) อีกทั้งภาครัฐและสังคมบางส่วนยังมอง

เรื่องเกี่ยวกับเพศเป็นเรื่องไม่ปกติ แม้แต่การพูดถึงเรื่องเพศในสถานศึกษาที่จำเป็นจะต้องให้ความรู้พื้นฐานยังคงเป็นเรื่องที่ไม่สามารถพูดคุยกันได้อย่างเปิดเผยในฐานะการสร้างความรู้ด้านวิชาการการพูดถึงเรื่องเพศจึงกลายเป็นเรื่องที่ต้องอยู่ในที่ลับเท่านั้น เนื่องจากเรื่องเพศถูกมองว่าเป็นการทำลายคุณค่าและศีลธรรมอันดีของสังคม ซึ่งขัดแย้งกับความเป็นจริงของสังคมไทยที่มีการระบุจำนวนโสเภณีในประเทศที่มีมากกว่า 250,000 คน และอยู่ในอันดับที่ 8 ของโลก (สำรวจ “โสเภณี” รายได้หลักตลาดมืดไทย, 2558) จึงเป็นการตั้งข้อสังเกตว่าศีลธรรมอันดีของประชาชนนั้นใครเป็นผู้ตัดสิน และใช้เกณฑ์หรือหลักการใดในการตัดสิน ซึ่งนอกจากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นที่ส่งผลให้เกิดการถูกวิพากษ์วิจารณ์แล้ว ยังพบว่ามีประเด็นการเคลื่อนไหวเพื่อรวมกลุ่มเรียกร้องและแสดงออกถึงจุดยืนในการผลักดันให้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ (พ.ศ. ...) ว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจาร เพื่อให้เกิดผลต่อการตัดสินใจ ล้มเลิก แก้ไข และดำเนินนโยบายของภาครัฐซึ่งจากการศึกษาพบกลุ่มที่มีการดำเนินการขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรม 2 กลุ่มหลัก โดยกลุ่มแรกคือ กลุ่ม “เจริญPorn” มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกลุ่มในการร่วมกันขับเคลื่อนให้เกิดการแก้ไขข้อกฎหมายเพื่อสามารถทำให้สื่อบันเทิงทางเพศถูกกฎหมาย รวมถึงการไม่ควรนำเอาบรรทัดฐานทางศีลธรรมมากดทับการแสดงออก สังคมควรแยกคำว่าคุณค่าทางศีลธรรมและลามกอนาจารออกจากกัน (กลุ่มเจริญPorn ยื่นสภา แก้ กม. สื่อสร้างหนังโป๊ ‘ลูกนัท’ ชี้ควรเปิดกว้าง ไม่ดูยอความเป็นมนุษย์ใคร, 2564)

กลุ่มที่สองคือกลุ่มพรรคการเมืองซึ่งเป็นตัวกลางสำคัญระหว่างกลุ่ม “เซ็กส์ครีเอเตอร์” กับผู้มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย โดยทั้งนี้ก่อนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2566 ได้มีพรรคการเมืองหลายพรรคชูประเด็นนโยบายเรื่องของ “เซ็กส์ครีเอเตอร์” เช่น พรรคไทยสร้างไทย แนะนำให้สังคมหยุดตัดสินและเลือกปฏิบัติกับผู้ที่ทำอาชีพ Sex creator เพราะมองว่าอาชีพเหล่านี้คือทางเลือกอีกหนึ่งอาชีพที่สามารถสร้างรายได้เหมือนอาชีพอื่นๆ ซึ่งรัฐควรสร้างโอกาสและทางเลือกให้ประชาชนแทนการออกกฎหมายต่อต้าน (รองโฆษกพรรคไทยสร้างไทย ชวนสังคมทบทวน “โสเภณี เซ็กส์ทอย เซ็กส์ครีเอเตอร์”, 2566) หรือแม้กระทั่งพรรคก้าวไกลที่มีการชูหนึ่งในนโยบายเก้าเสาหลัก (เศรษฐกิจโตเพื่อทุกคน) ที่จะช่วยให้อาชีพบริการทางเพศถูกกฎหมาย และปลดล็อกเซ็กส์ทอยและหนังผู้ใหญ่โดยเสนอให้มีการแก้ไขประมวลกฎหมายอาญามาตรา 287 เพื่อที่จะสามารถกำกับควบคุมการดำเนินธุรกิจได้จริง ปิดช่องทางการค้ามนุษย์ รวมถึงการคุ้มครองแรงงานให้ได้รับความเป็นธรรม สร้างรายได้ในรูปแบบของภาษีและค่าธรรมเนียมให้แก่ภาครัฐ (ปลดล็อกเซ็กส์ทอย Sex toy และหนังผู้ใหญ่, 2566)

อย่างไรก็ตาม อาจกล่าวได้ว่าเซกส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์โน้ตบุ๊กเป็นลักษณะของการกระทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมเทคโนโลยีดิจิทัล เซกส์ครีเอเตอร์มีอิสระในการสร้างและผลิตเนื้อหาทางเพศ 18+ บนพื้นที่ของตนอย่างอิสระภายใต้กรอบและข้อกำหนดตามขั้นตอนต่างๆ ของแพลตฟอร์มให้กับผู้เข้าชมโดยต้องแลกเปลี่ยนกับการเสียค่าบริการเป็นรายเดือนในอัตราที่เซกส์ครีเอเตอร์กำหนด ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากข้อมูลต่างๆ ช่างค้นพบว่าในปัจจุบันภาครัฐยังไม่อาจมีเครื่องมือทางมาตรการหรือนโยบายที่เหมาะสมใดนำมาใช้จัดการกับกลุ่มเซกส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์โน้ตบุ๊กอย่างครอบคลุม เนื่องจากกลุ่มคนเหล่านี้เป็นตัวแทนของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นใหม่ในสังคม แต่ภาครัฐกลับพยายามนำเครื่องมือทางมาตรการและนโยบายที่มีอยู่เดิมซึ่งอาจจะพอนำมาใช้จัดการได้นั้นคือการนำเอามาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารมาบังคับใช้ ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วการบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายในรูปแบบเดิมของภาครัฐอาจเกิดจากการทำความเข้าใจเซกส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์โน้ตบุ๊กไม่ครอบคลุมในประเด็นที่มีความสำคัญ ส่งผลให้การบังคับใช้เครื่องมือทางกฎหมายดังกล่าวของภาครัฐอาจเข้าไปสร้างปัญหาและผลกระทบกับเซกส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์โน้ตบุ๊กอย่างไม่ควรจะเป็น

ดังนั้น เมื่อสถานการณ์และบริบททางสังคมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนจากกลุ่มขับเคลื่อนที่ไม่ใช่มีเพียงเฉพาะกลุ่มของบุคคลแต่ยังรวมไปถึงกลุ่มของพรรคการเมืองต่างๆ ที่มีมุมมองและแนวคิดให้สื่อบันเทิงทางเพศถูกกฎหมาย การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับมาตรการและนโยบายที่ภาครัฐใช้เป็นเครื่องมือในการเข้าจัดการกับกลุ่มเซกส์ครีเอเตอร์ พร้อมทั้งการทำความเข้าใจประสบการณ์ สาเหตุ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ของเซกส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์โน้ตบุ๊กอย่างชัดเจนจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะการศึกษาประเด็นผลกระทบที่เซกส์ครีเอเตอร์ได้รับจากการที่ภาครัฐนำมาตรการและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับสื่อที่มีเนื้อหาลักษณะลามกอนาจารมาใช้เป็นเครื่องมือในการเข้าจัดการกับกลุ่มเซกส์ครีเอเตอร์ ซึ่งการเลือกใช้เครื่องมือเพื่อดำเนินการของภาครัฐดังกล่าวอาจยังมีช่องว่าง เนื่องจากภาครัฐมีมุมมองที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสื่อลามกอนาจารว่าเป็นสิ่งผิดกฎหมาย และทำลายมาตรฐานทางศีลธรรมของคนในสังคมทำให้การเลือกใช้เครื่องมือของภาครัฐในการแก้ไขปัญหาเป็นการพิจารณาเป็นไปในลักษณะเดียวกันกับการค้าประเวณี และการกระทำผิดอื่น ๆ ที่มีลักษณะเดียวกัน ส่งผลให้เกิดรูปแบบของการเลือกใช้เครื่องมือที่มีลักษณะเหมือนกันมาบังคับใช้ ซึ่งลักษณะเช่นนี้อาจทำให้เกิดผลกระทบในด้านลบมากกว่าการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา เนื่องจากเครื่องมือทางมาตรการและนโยบายของภาครัฐบางอย่างอาจใช้ได้ผลดี

กับการแก้ไขปัญหาในบางเรื่อง แต่ไม่สามารถใช้แก้ปัญหาได้กับทุกเรื่อง ทั้งนี้จากการศึกษาข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิ่แฟนในประเทศไทยพบว่ายังมีการนำเสนอข้อมูลอย่างจำกัดซึ่งไม่ครอบคลุมกับการทำความเข้าใจสถานการณ์และผลกระทบต่างๆที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิ่แฟน เป้าหมายของงานวิจัยนี้จึงมุ่งความสนใจในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ “เซ็กส์ครีเอเตอร์” บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิ่แฟนเพื่อแสดงให้เห็นว่าภาครัฐมีการนำมาตรการและนโยบายใดบ้างมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อจัดการกับเซ็กส์ครีเอเตอร์จากการเผยแพร่สื่อที่มีเนื้อหาลักษณะลามกอนาจาร รวมถึงการทำความเข้าใจประสบการณ์ สาเหตุ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ของเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิ่แฟนซึ่งเป็นเรื่องใหม่ในสังคมอย่างถูกต้อง เหมาะสม และรอบด้านเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์แสดงให้เห็นประเด็นความเหมาะสมในการเลือกใช้เครื่องมือทางมาตรการและนโยบายของภาครัฐ และการเลือกใช้เครื่องมือทางมาตรการและนโยบายของภาครัฐดังกล่าวเข้าไปสร้างผลกระทบหรือปัญหาอย่างไรกับกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิ่แฟน

ความสำคัญของการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้มีความสำคัญ เนื่องจากในปัจจุบันแนวโน้มความนิยมของผู้ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ออนไลน์อินลิ่แฟนที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้เกิดผู้สร้างเนื้อหา (Content Creator) เพื่อผลิตผลงานให้กับผู้ใช้งาน (กลุ่มแฟนคลับ) ได้ติดตามโดยเฉพาะผู้สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ หรือ เซ็กส์ครีเอเตอร์ (Sex creator) ที่มีอัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นรวดเร็วอย่างสัมพันธ์กัน โดยลักษณะดังกล่าวข้างต้นเป็นการแสดงให้เห็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งเป็นเรื่องปกติในกลุ่มประเทศที่มีการยอมรับและรับรองให้อุตสาหกรรมการบริการทางเพศถูกกฎหมาย ในขณะที่ประเทศไทยมีมุมมองจากภาครัฐว่า “เซ็กส์ครีเอเตอร์” บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิ่แฟนเป็นผู้ที่มีการสร้างและเผยแพร่เนื้อหาทางเพศ 18+ ซึ่งมีลักษณะลามกอนาจารว่าเป็นสิ่งผิดกฎหมายและส่งผลกระทบในด้านลบต่อสังคมทำให้ “เซ็กส์ครีเอเตอร์” ต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆ ในหลากหลายมิติ เช่น การถูกเอารัดเอาเปรียบจากการถูกละเมิดสิทธิส่วนบุคคล การถูกสังคมตีตราว่าเรื่องเพศเป็นการบ่อนทำลายศีลธรรมอันดีของสังคม การใช้อำนาจเกินความจำเป็นของภาครัฐในการจัดการเพื่ลงโทษผู้กระทำความผิด ทั้งนี้ ปัจจัยต่างๆ ดังกล่าวส่งผลให้เกิดการถูกวิพากษ์วิจารณ์และตั้งคำถามถึงความเหมาะสมในการดำเนินการของภาครัฐจากสังคมโดยกลุ่มผู้ที่ได้รับผลกระทบและกลุ่มพรรคการเมืองต่างๆ สุดท้ายแล้วหากภาครัฐในฐานะผู้เลือกใช้เครื่องมือทางมาตรการและนโยบายตัดสินใจเลือกใช้

เครื่องมือผิดพลาด ความต้องการในการแก้ไขปัญหาต่างๆอาจกลับกลายมาเป็นการสร้างผลกระทบในทางลบที่อาจจะก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งในสังคม ดังนั้นการทำความเข้าใจ ประสพการณ์ สาเหตุ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ของเช็ทส์ ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิ่แฟนจะสามารถอธิบายให้เห็นภาพปรากฏการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นเรื่องใหม่ในสังคมได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน และรอบด้าน อีกทั้งจะแสดงให้เห็นถึงความเหมาะสมในการเลือกใช้เครื่องมือทางมาตรการและนโยบายของภาครัฐ รวมถึงสะท้อนให้เห็นว่าการเลือกใช้เครื่องมือทางมาตรการและนโยบายของภาครัฐดังกล่าวเข้าไปสร้างผลกระทบหรือปัญหาอย่างไรกับกลุ่มเช็ทส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิ่แฟน

คำถามการวิจัย

1. ปรากฏการณ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ของเช็ทส์ ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิ่แฟนเป็นอย่างไร
2. ภาครัฐมีมาตรการและนโยบายใดบ้างในการจัดการกับกลุ่มเช็ทส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิ่แฟน
3. กลุ่มเช็ทส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิ่แฟนได้รับผลกระทบใดบ้างจากการที่ภาครัฐใช้มาตรการและนโยบายเพื่อจัดการกับกลุ่มเช็ทส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิ่แฟน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับอธิบายปรากฏการณ์ในประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ของเช็ทส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิ่แฟน
2. เพื่อศึกษามาตรการและนโยบายต่างๆที่ภาครัฐนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการกับกลุ่มเช็ทส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิ่แฟน
3. เพื่อศึกษาผลกระทบที่กลุ่มเช็ทส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิ่แฟนได้รับจากการที่ภาครัฐใช้มาตรการและนโยบายเพื่อจัดการกับกลุ่มเช็ทส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิ่แฟน

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาการใช้มาตรการและนโยบายต่างๆของภาครัฐในการใช้เป็นเครื่องมือเพื่อจัดการกับกลุ่มเช็ทส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิ่แฟนซึ่งเป็นกลุ่มสำคัญที่

ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการใช้มาตรการและนโยบายของภาครัฐ ดังนั้น การทำความเข้าใจปรากฏการณ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ของเช็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลีแพลนและผลกระทบจากการใช้มาตรการและนโยบายของภาครัฐต่อกลุ่มคนเหล่านี้ได้อย่างชัดเจนและรอบด้านจะสามารถทำให้ได้ชุดข้อมูลสำคัญที่จะนำมาวิเคราะห์ให้เห็นว่ามาตรการและนโยบายของภาครัฐดังกล่าวมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด และสร้างผลกระทบมากเกินกว่าเจตนารมณ์ที่มาตรการและนโยบายควรมีหรือไม่

2. ขอบเขตข้อมูลและผู้ให้ข้อมูล

งานวิจัยชิ้นนี้มีการดำเนินการศึกษาโดยใช้ข้อมูล 2 ส่วน กล่าวคือ

1) การรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร บทความวิชาการ ตำราและเอกสารจากการประชุมต่างๆ หนังสือ พระราชบัญญัติ แผนยุทธศาสตร์ กฎหมาย คำสั่ง ประกาศ ฐานข้อมูลออนไลน์จากอินเทอร์เน็ต ฯลฯ

2) การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เช็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลีแพลน (ผู้ให้ข้อมูลหลัก) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกในรูปแบบ Snowball Technique ที่มีการเปิดใช้บัญชีเพื่อสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562 – 2567 ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงในบริบทประเด็นทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม กล่าวคือ ในระยะเวลาปี พ.ศ. 2562 – 2567 ประเทศไทยผ่านการเลือกตั้งจำนวน 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 เป็นการเลือกตั้งภายหลังจากการที่มีการรัฐประหารเมื่อปี พ.ศ. 2557 เมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2562 โดยพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ดำรงตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรี และครั้งที่ 2 เป็นการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2566 มีนายเศรษฐา ทวีสิน ดำรงตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรี ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2562 เป็นช่วงที่เศรษฐกิจเริ่มชะลอตัวจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลให้ในปี พ.ศ. 2563 รัฐบาลออกมาตรการเพื่อควบคุมการแพร่ระบาดของโรค โดยมีการปิดประเทศ ปิดสถานบันเทิง ร้านอาหาร ร้านเสริมสวย ธุรกิจการท่องเที่ยว ฯลฯ ประชาชนและผู้ประกอบการได้รับผลกระทบทำให้เกิดวิกฤติการณ์ทางการเงินและเกิดอัตราการว่างงานที่เพิ่มสูงขึ้น ทำให้แพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลีแพลนเริ่มแพร่หลายและเป็นที่สนใจในช่วงระยะเวลาดังกล่าวเนื่องจากสามารถสร้างรายได้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ในยุคดิจิทัล ทั้งนี้ แพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลีแพลนเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในไทยเนื่องจากมีการจับกุม “ไชน่า” เช็กส์ครีเอเตอร์ที่มีการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ทำให้เกิดประเด็นการเรียกร้องของกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบอย่างกลุ่ม “เจริญPorn” ที่มีวัตถุประสงค์ให้สถาบันทางเพศถูกกฎหมาย หรือแม้กระทั่งหลายพรรคการเมืองเริ่มมีความสนใจและชูประเด็นนโยบายการหาเสียงในส่วนที่มีความเกี่ยวข้อง

กับเช็กส์ครีเอเตอร์และอาชีพในอุตสาหกรรมทางเพศ สะท้อนให้เห็นว่าสังคมเริ่มมีแนวคิดเกี่ยวกับสื่อทางเพศเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ทั้งนี้จากข้อมูลที่มีความน่าสนใจข้างต้นจึงเป็นเหตุผลทำให้ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตผู้ให้สัมภาษณ์เป็นเช็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิแฟนที่มีการเปิดใช้บัญชีเพื่อสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว (พ.ศ. 2562 – 2567)

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

(1) ศึกษากลุ่มเช็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิแฟน ที่มีการเปิดใช้บัญชีเพื่อสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562 – 2567

(2) การเก็บข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัย ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2566 – เดือนพฤษภาคม 2567

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สามารถเสนอแนะแนวทางจากการนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการวิเคราะห์ปัญหา ผลกระทบ และการทำความเข้าใจเช็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิแฟนในประเทศไทยอย่างเหมาะสม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **แพลตฟอร์มออนไลน์อินลิแฟน** หมายถึง แพลตฟอร์มออนไลน์ที่มีต้นกำเนิดจากประเทศอังกฤษในปี ค.ศ. 2016 โดยเปิดโอกาสให้นักสร้างสรรค์ผลงาน (Content Creator) สามารถสร้างและผลิตเนื้อหาในพื้นที่ของตนอย่างอิสระเพื่อให้ผู้ติดตาม (แฟนคลับ) ได้รับชมเนื้อหาที่มีความสนใจเป็นพิเศษผ่านการพูดคุย ตอบโต้ ติดต่อกับผู้ที่สร้างสรรค์ผลงานได้อย่างใกล้ชิด เช่น การสอนออกกำลังกาย การสอนแนวทางการลงทุน การติดตามชีวิตส่วนตัวของนักสร้างสรรค์ผลงานที่สนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อหาทางเพศสำหรับผู้ใหญ่ (18+) ที่ได้รับความนิยมสูงสุด โดยผู้ติดตามต้องเสียค่าธรรมเนียมในอัตราค่าบริการตามแต่นักสร้างสรรค์ผลงานกำหนด ซึ่งมีอัตราค่าบริการประมาณ 4.99 – 49.99 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือน (ประมาณ 170 – 1,700 บาทต่อเดือน) ทั้งนี้ แพลตฟอร์มออนไลน์อินลิแฟนได้รับความนิยมจากผู้คนทั่วโลกเนื่องจากแพลตฟอร์มออนไลน์ดังกล่าวไม่มีการปิดกั้นในการนำเสนอเนื้อหาทางเพศสำหรับผู้ใหญ่ (18+) แต่กำหนดให้ผู้ที่ใช้ใช้งานแพลตฟอร์มได้จะต้องมีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปเท่านั้น

2. **เช็กส์ครีเอเตอร์** หมายถึง ผู้สร้างผลงานที่มีการนำเสนอเนื้อหาสายวาบหวาม และเนื้อหาทางเพศ 18+ บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิแฟน

3. **สื่อลามกอนาจาร** หมายถึง สิ่งพิมพ์ หรือวัตถุใดๆ ที่ปรากฏหรือแสดงภาพอวัยวะเพศ หรือ กิจกรรมทางเพศอย่างโจ่งแจ้ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยั่วยุกามารมณ์ (The Oxford Dictionary)

4. **เครื่องมือทางมาตรการและนโยบาย (เครื่องมือของนโยบายสาธารณะ)** เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อภาครัฐในฐานะที่เป็นผลมาจากกระบวนการกำหนดนโยบายที่ภาครัฐเลือกนำมาใช้ในการดำเนินการกับประชาชนหรือกลุ่มคนต่างๆ โดยเครื่องมือของนโยบายสาธารณะจะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดมักขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจในการเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสมของภาครัฐ ดังนั้นเครื่องมือทางมาตรการและนโยบายของงานวิจัยชิ้นนี้จึงหมายถึง บรรดากฎหมาย คำสั่ง ประกาศ ที่ภาครัฐเลือกนำมาใช้จัดการกับเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟน

5. **ผลกระทบจากมาตรการและนโยบายของภาครัฐ** การใช้มาตรการและนโยบายสาธารณะของภาครัฐมีจุดประสงค์เป็นไปเพื่อตอบสนองต่อปัญหาหรือความต้องการของประชาชนในสังคม แต่ทั้งนี้การใช้มาตรการและนโยบายของภาครัฐอาจนอกจากจะส่งผลกระทบในแง่บวกแล้ว ยังอาจพบว่ามาตรการและนโยบายของภาครัฐอาจจะก่อให้เกิดผลกระทบในแง่ลบต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งนำไปสู่ความไม่พอใจของผู้ที่ได้รับผลกระทบนั้นๆ โดยในงานวิจัยชิ้นนี้จะนำเสนอผลกระทบในแง่ลบจากการตัดสินใจเลือกใช้เครื่องมือทางมาตรการและนโยบายของภาครัฐกับกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟน เนื่องมาจากภาครัฐมีมุมมองที่สะท้อนให้เห็นว่าการเผยแพร่สื่อลามกอนาจารเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย ดังนั้นภาครัฐจึงเลือกใช้นโยบายบังคับที่ต้องการควบคุมความประพฤติของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่ออกมาในรูปแบบของกฎหมายโดยมีลักษณะเป็นไปเพื่อจำกัด และปราบปรามให้คนในสังคมประพฤติปฏิบัติตามกรอบที่ภาครัฐได้กำหนดเอาไว้

6. **ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นของกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟน** ในงานวิจัยชิ้นนี้เป็นการทำความเข้าใจประสบการณ์ สาเหตุ และปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ของเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟน ซึ่งเป็นลักษณะของการกระทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมเทคโนโลยีดิจิทัล

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษามาตรการและนโยบาย รวมถึงผลกระทบที่กลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิ่แฟนได้รับในการที่ภาครัฐนำมามาตรการและนโยบายต่างๆ มาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อจัดการกับกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิ่แฟน ผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางประกอบการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

1.1 ความหมายของนโยบายสาธารณะ

1.2 กระบวนการนโยบายสาธารณะ

1.3 รูปแบบของนโยบายสาธารณะ

1.4 เครื่องมือของนโยบายสาธารณะ

2. แนวคิดและทฤษฎีปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenology)

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปรากฏการณ์วิทยา

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

1.1 ความหมายของนโยบายสาธารณะ

นโยบายสาธารณะเป็นสิ่งที่สำคัญต่อประชาชนทุกคน ด้วยเพราะมีความเกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตและสภาพความเป็นอยู่ในด้านต่างๆ มีจุดมุ่งหมายเพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหา พัฒนา และเสริมสร้าง ให้ประชาชนได้มีชีวิตที่ดี นโยบายสาธารณะจึงเปรียบเสมือนเครื่องมือในการสร้างผลประโยชน์แก่สาธารณะตามความคาดหวังของสังคมโดยผ่านประชาชน ฝ่ายการเมือง ฝ่ายราชการ ตลอดจนภาคส่วนต่างๆ ในสังคม (ปรีชญาณ์ นักพ่อน. 2563, น. 2) ทั้งนี้ ได้มีนักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ให้ความหมายของคำว่า “นโยบายสาธารณะ” ตามแต่ลักษณะแนวทางการศึกษาเฉพาะบุคคล ในส่วนของนักวิชาการในประเทศไทยได้ระบุความหมายของคำว่านโยบายสาธารณะในทิศทางคล้ายคลึงกัน เช่น มยุรี อนุมานราชธน (2556, น.18) กล่าวว่านโยบายสาธารณะ คือ การกระทำหรือกิจกรรมของรัฐบาลที่มีหลักการ แผนการ และแนวทางในการปฏิบัติซึ่งเกี่ยวข้องกับประชาชน หรืออาจหมายถึงแนวทาง กิจกรรมที่รัฐบาลตัดสินใจเลือกและกำหนดเอาไว้ล่วงหน้าเพื่อให้เกิดกิจกรรมหรือการกระทำต่างๆ ขึ้น

โดยมีการวางแผนในการจัดทำโครงการ การกำหนดกระบวนการดำเนินงาน หรือวิธีการบริหารงาน ที่ถูกต้องเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนและสภาพความเป็นจริงในแต่ละเรื่อง เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ในขณะที่ธัญวัฒน์ รัตนศักดิ์ (2546 อ้างอิงใน โสณน้อย พัทธทองอ่อน. 2554, หน้า 13) ได้กล่าวถึงความหมายของนโยบายสาธารณะว่า เป็นการตัดสินใจเพื่อเลือกแนวทางที่พึงประสงค์ในการนำมาใช้กำหนดกรอบเพื่อดำเนินกิจกรรมของรัฐบาล โดยมีเป้าประสงค์สำหรับแก้ไขและป้องกันปัญหาเพื่อทำให้สังคมเกิดสภาพการณ์ที่พึงประสงค์ ในส่วนของนักวิชาการต่างประเทศได้ให้ความหมายของคำว่านโยบายสาธารณะไปในลักษณะเดียวกันแต่อาจมีความแตกต่างกันในรายละเอียด เช่น Thomas (1981, p.1 อ้างอิงใน กิตติชัย แก้วดำ. 2560, หน้า 13) ได้นิยามความหมายของคำว่านโยบายสาธารณะว่าเป็นสิ่งที่รัฐเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำ ซึ่งส่วนที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำนั้นมักจะครอบคลุมกิจกรรมต่างๆ ทั้งกิจกรรมที่เป็นภารกิจประจำและกิจกรรมที่เกิดขึ้นในบางโอกาส รวมไปถึงกิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะไม่กระทำ โดยกิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำนั้น อาจส่งผลกระทบได้ทั้งทางบวกและทางลบ มีลักษณะเช่นเดียวกับการอธิบายของ James E. Anderson (1994, p.5-6 อ้างอิงในสิริภาญจน์ เอี่ยมอาจหาญ. 2556, หน้า 19) ว่า

นโยบายสาธารณะเป็นการกระทำที่มีวัตถุประสงค์ในการแก้ไขปัญหา ซึ่งจะมีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนำไปปฏิบัติ โดยผู้ปฏิบัตินั้นจะต้องมีความรับผิดชอบเพื่อแก้ไขปัญหาในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสังคม และมีจุดหมายชัดเจนว่ากิจกรรมใดจำเป็นต้องกระทำให้สำเร็จ ทั้งนี้ไม่ใช่แค่เพียงที่รัฐบาลตั้งใจหรือเสนอให้กระทำเท่านั้น

อย่างไรก็ตามในงานของอัญชิรญา จันทรปิฎก (2555, หน้า 13-14) ได้มีการเสนอทัศนะในการอธิบายความหมายของนโยบายสาธารณะของนักวิชาการอีกจำนวนหนึ่งว่า นโยบายสาธารณะไม่ได้เป็นเพียงเฉพาะแต่รัฐบาลเท่านั้นที่มีบทบาทในการตัดสินใจเพื่อเลือกกระทำและกำหนดให้เกิดกิจกรรมต่างๆ หากแต่สังคมก็มีความสำคัญที่สะท้อนบทบาทการตัดสินใจในกระบวนการนโยบายสาธารณะเช่นกัน ดังเช่น การอธิบายความหมายของคอลลด์เวลล์ (Caldwell, 1970 อ้างอิงในอัญชิรญา จันทรปิฎก. 2555, หน้า 13-14) ว่านโยบายสาธารณะเป็นกระบวนการตัดสินใจของสังคมอย่างหลากหลายในการจะดำเนินการ ยอมรับ หรือห้ามมิให้เกิดการกระทำนั้นๆ และการตัดสินใจดังกล่าวล้วนเป็นการตัดสินใจเพื่อให้มีการบังคับใช้ในสังคม หรือ ธเนศวร์ เจริญเมือง (2547: 2-3 อ้างอิงในอัญชิรญา จันทรปิฎก. 2555, หน้า 13-14) ที่กล่าวว่านโยบายสาธารณะเป็นสิ่งที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำ ซึ่งการเลือกกระทำหรือไม่

กระทำนั้นมีผลกระทบต่อสาธารณะโดยรวม และเมื่อการกระทำนั้นมีผลต่อสาธารณะทำให้ไม่เพียงแต่รัฐบาลที่มีอำนาจในการตัดสินใจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการเข้าไปมีส่วนร่วมของประชาชนในสังคม

ดังนั้น จากการให้ความหมายของนักวิชาการข้างต้นอาจกล่าวได้ว่านโยบายสาธารณะเป็นการกระทำหรือกิจกรรมของรัฐบาลที่ผ่านขั้นตอนในการตัดสินใจเพื่อสนองตอบต่อปัญหาหรือความต้องการของประชาชน แต่ในอีกแง่หนึ่งนโยบายสาธารณะก็เป็นผลที่เกิดจากสังคมในฐานะที่ต่างก็ร่วมกันกำหนดแนวทางในการวางแผน และปฏิบัติตามกระบวนการดำเนินงาน และในการพิจารณานโยบายสาธารณะหนึ่งๆทุกภาคส่วนล้วนแต่มีบทบาทสำคัญต่อกระบวนการนโยบายสาธารณะซึ่งจำเป็นต้องวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ ดังนี้

1.2 กระบวนการนโยบายสาธารณะ

กระบวนการนโยบายสาธารณะเป็นการศึกษาในส่วนของขั้นตอนนโยบายที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทราบกระบวนการตัดสินใจของตัวแสดงที่มีส่วนเกี่ยวข้องในนโยบายหนึ่งๆ ตั้งแต่เริ่มต้นจนบรรลุจุดประสงค์ของนโยบาย โดยนักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ทำการศึกษาและเสนอกระบวนการนโยบายที่แตกต่างกันตามรายละเอียดและแนวทางการวิเคราะห์ความสำคัญของกระบวนการนโยบาย ซึ่งแบ่งได้ตั้งแต่ 3 – 9 กระบวนการ ทั้งนี้ ผู้วิจัยมีทัศนะเห็นพ้องกับ Bullock, Anderson และ Brady (1983 : 4-9 อ้างอิงในสัญญา เคนาภูมิ. 2561, หน้า 6) ที่ได้ศึกษาและกำหนดขั้นตอนกระบวนการนโยบายออกเป็น 5 ขั้นตอนโดยเมื่อพิจารณาจากรายละเอียดตามขั้นตอนต่างๆ แล้วพบว่ามีความครอบคลุมในการอธิบายเพื่อทำความเข้าใจกระบวนการนโยบายสาธารณะในส่วนที่มีความสำคัญ กล่าวคือ

1.2.1 ขั้นการก่อตัวนโยบาย (Policy Formation) นับเป็นขั้นตอนแรกของกระบวนการนโยบายสาธารณะในการกำหนดประเด็นปัญหา (ปัญหาเกิดจากอะไร เกิดกับใคร เกิดกับกลุ่มคนใด และปัญหานั้นส่งผลกระทบต่อสังคมหรือไม่) โดยต้องมีการนำปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อประเด็นปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาร่วมพิจารณาเพื่อให้เกิดความชัดเจน สามารถวิเคราะห์ได้ว่าปัญหาใดที่มีความสำคัญกระทบต่อสังคมจนเกิดเป็น ปัญหาเชิงนโยบาย (Public Problem) หมายถึง สิ่งที่เป็นปัญหาของสังคมซึ่งมีการระบุปัญหาที่ชัดเจนและเป็นพื้นฐานในการกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหา (สัญญา เคนาภูมิ. 2561, หน้า 6) ทั้งนี้ ปัญหาต่างๆ ที่จะกลายเป็นปัญหาสาธารณะและจะได้รับการดำเนินการเพื่อเข้าสู่กระบวนการกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาและการกำหนดนโยบายต่อไปนั้นอาจพิจารณาตามคุณลักษณะที่สำคัญของการเกิดปัญหา ดังนี้ (1) เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เช่น ปัญหาน้ำท่วม (2) มีปัญหาการ

แตกตัวและขยายวงกว้างออกไป (3) มีความกระทบกระเทือนต่อความรู้สึกและเป็นที่สนใจต่อสื่อมวลชน (4) มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม เช่น ปัญหาการเผาป่า (5) ปัญหาที่เกิดจากการทำลายอำนาจและความชอบธรรมของรัฐ เช่น ปัญหาการแบ่งแยกดินแดน และ (6) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องสมัย เช่น ปัญหาจราจร(อ้างอิงในสัญญา เคนาภูมิ.2561, 6)

1.2.2 ขั้นการกำหนดนโยบาย (Policy Formulation) เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญเพื่อตอบสนองปัญหาที่ถูกเลือกให้เป็นปัญหาเชิงนโยบายเพื่อนำไปสู่การพิจารณาของผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายสาธารณะ ซึ่งในขั้นตอนนี้สัญญา เคนาภูมิ (2561, 6) ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมการเมือง และการบริหารอื่นๆ ตามมาโดยพฤติกรรมการเมืองเป็นการต่อรองเพื่อจัดสรรผลประโยชน์ระหว่างตัวแสดงต่างๆ ในสังคม และพฤติกรรมทางการเมืองเป็นการกำหนดทิศทางเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาเพื่อตอบสนองความต้องการของสาธารณะ ดังนั้นรัฐจึงเข้าไปมีความสัมพันธ์กับตัวแสดงต่างๆ ในสังคมที่มีไม่เพียงเฉพาะรัฐเท่านั้นที่เป็นตัวกำหนดนโยบายสาธารณะแต่ยังหมายรวมถึง ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ องค์กรอิสระต่างๆ และกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ ในสังคม

1.2.3 ขั้นการตัดสินใจนโยบาย (Policy Decision) เป็นขั้นตอนที่ระบุถึงการเลือกแนวนโยบายที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามความต้องการ ทั้งนี้หลักคุณธรรมจริยธรรมมีความสำคัญอย่างยิ่งในฐานะที่เป็นรากฐานสำคัญในการตัดสินใจเลือกนโยบายซึ่งอาจให้เกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้ (1) ประสิทธิภาพ Effectiveness ความสามารถในการบรรลุเป้าหมายทางเลือก (2) ประสิทธิภาพ Efficiency ความสามารถในการผลิตผลผลิต เปรียบเทียบจากต้นทุน (3) ความพอเพียง Adequacy การดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่ (4) ความเป็นธรรม Equity การกระจายของผลการดำเนินการตามทางเลือกนโยบาย (5) ตอบสนอง Responsiveness ความสามารถในการสนองและเติมเต็มความต้องการของสาธารณะ (6) ความเหมาะสม Appropriateness การพิจารณาเชิงคุณค่าและความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ รวมถึงการต่อรองเพื่อปรับเป้าหมายให้มีทิศทางในแนวเดียวกันโดยมีการเจรจาหาจุดร่วมที่เป็นที่ยอมรับได้ทุกฝ่าย การอาศัยเสียงข้างมากหรือฉันทามติ หรือการใช้อำนาจเพื่อควบคุมและสั่งการ เป็นต้น

1.2.4 ขั้นการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy Implementation) เป็นขั้นตอนในการผลักดันให้นโยบายสาธารณะที่ได้ผ่านกระบวนการก่อรูป การกำหนดนโยบาย และการตัดสินใจนโยบายไปสู่การทำให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้นขั้นตอนในการนำนโยบายไปปฏิบัติจึงมีความสำคัญในการทำความสำเร็จรายละเอียดการมีปฏิสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของสถาบัน

และหน่วยงานต่างๆที่เข้ามาเกี่ยวข้องที่เข้ามาร่วมขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะตามภารกิจและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ตามกรอบแนวการศึกษาของ Berman (1978:157-184 อ้างใน ปรัชญาณ์ นักพ่อน. 2563, 91-101) ได้มีการแบ่งขั้นตอนในการนำนโยบายไปปฏิบัติออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ (1) **การนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับมหภาค** เป็นขั้นตอนที่เกี่ยวข้องในความรับผิดชอบของหน่วยงานในส่วนกลาง ซึ่งมีความสำคัญในการแปลงนโยบายเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ มีการดำเนินแนวทางใน 2 ส่วน คือ (1.1) การแปลงนโยบายสู่แนวทางการปฏิบัติ จำเป็นต้องทำความเข้าใจความสำคัญและเจตนารมณ์ของนโยบายว่าต้องการแก้ไขหรือตอบสนองความต้องการสาธารณะในด้านใด เพื่อนำไปสู่การกำหนดแผนงาน แนวทาง และโครงการของหน่วยงาน ตามกรอบนโยบายที่ได้มีการวิเคราะห์ไว้ ดังนั้นหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องในการรับนโยบายตามกรอบภารกิจจำเป็นต้องทำความเข้าใจขอบเขตอำนาจของหน่วยงานให้มีความชัดเจนเพื่อจะสามารถวางแผนการดำเนินงานตามกรอบของหน่วยงานให้มีความเหมาะสมสู่การนำนโยบายไปปฏิบัติจริงได้ครบทุกมิติ (1.2) การสร้างการรับรู้และความเข้าใจเพื่อส่งมอบแนวทางการดำเนินงานสู่หน่วยงานระดับภูมิภาคและท้องถิ่น เป็นขั้นตอนสำคัญในการทำความเข้าใจต่อนโยบายจากฝ่ายการเมืองและผู้บริหารระดับสูง และทำความเข้าใจเจตนารมณ์ที่แท้จริงของการนำนโยบายส่วนกลางไปปฏิบัติ ทั้งนี้การทำความเข้าใจขั้นตอนที่กล่าวข้างต้นจะทำให้ผู้ที่ปฏิบัติงานในระดับพื้นที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มศักยภาพเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้ตั้งไว้ (2) **การนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับจุลภาค** เป็นขั้นตอนของผู้มีบทบาทสำคัญในระดับพื้นที่ (หน่วยงานส่วนภูมิภาค และท้องถิ่น) ซึ่งได้การแบ่งได้ขั้นตอนเป็น 3 ส่วน ตามการศึกษาของ วรเดช จันทรศร (2552: 37-42 อ้างอิงในปรัชญาณ์ นักพ่อน. 2563, 97-100) ประกอบด้วย (2.1) **ขั้นระดมพลัง** เป็นการพิจารณารับนโยบายมาเป็นภารกิจของหน่วยงาน โดยมีการประสานและแสวงหาการสนับสนุนทรัพยากรต่างๆ ในการปฏิบัติงานตามนโยบาย ซึ่งในขั้นนี้จำเป็นต้องทำให้ผู้ที่อยู่ในระดับปฏิบัติงานยอมรับและร่วมมือกันอย่างจริงจังเพื่อระดมพลังให้นโยบายที่รับมาจากส่วนกลางประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ (2.2) **ขั้นการปฏิบัติ** เป็นขั้นตอนของการนำนโยบายลงมาปฏิบัติจริงในพื้นที่ ดังนั้นการทำความเข้าใจนโยบายและการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติจำเป็นต้องมีการทำงานที่ประสานเชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นเพื่อให้การนำนโยบายไปปฏิบัติทั้งมหภาคและจุลภาคเป็นไปในแนวทางเดียวกัน และ (2.3) **ขั้นการสร้างความเป็นปึกแผ่น** เป็นขั้นตอนการสร้างความต่อเนื่องในการดำเนินนโยบายระยะยาวของผู้บริหารส่วนภูมิภาคหรือผู้บริหารที่ดูแลอยู่ในพื้นที่จริงในการขับเคลื่อนงานในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของภารกิจหน่วยงาน ทั้งยังรวมถึงผู้ปฏิบัติงานที่ต้องมีความ

พร้อมและความเต็มใจที่จะปฏิบัติภารกิจนั้นๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนภายใต้กรอบภารกิจการดำเนินงานของหน่วยงาน โดยสรุปภาพรวมแล้วปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติอาจเกิดจาก ลักษณะความชัดเจนของนโยบาย ศักยภาพของหน่วยงานในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ความพร้อมและทัศนคติของผู้ปฏิบัติงาน รวมถึงทรัพยากรในด้านต่างๆ เป็นต้น

1.2.5 ขั้นตอนการประเมินผลนโยบาย (Policy Evaluation) เป็นขั้นตอนสำคัญที่ผู้กำหนดนโยบายหรือผู้ปฏิบัติตามนโยบายมีความคาดหวังเพื่อรับรู้ระดับของความสำเร็จตามลักษณะของการดำเนินงานเป็นเครื่องมือในการยืนยันและตัดสินใจว่า การดำเนินงานตามนโยบายที่ผ่านมาควรมีการปรับปรุง แก้ไข ดำเนินการต่อในส่วนใด หรือควรยุติการดำเนินนโยบายนั้น โดยการประเมินผลนโยบายจำเป็นต้องอาศัยองค์ความรู้จากสหวิทยาการมาผสมผสานกันอย่างเหมาะสม มีแนวทางในการประเมินนโยบายที่ปราศจากอคติ อย่างในกิตามการประเมินผลสามารถกระทำได้ในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการนโยบายซึ่งอาจเป็นออกได้ 3 ระยะ คือ 1. การประเมินผลก่อนการดำเนินนโยบาย 2. การประเมินผลระหว่างการดำเนินนโยบาย และ 3. การประเมินผลในภาพรวมหลังสิ้นสุดนโยบาย ทั้งนี้การประเมินผลแต่ละช่วงเวลาก็มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่แตกต่างกันออกไปตามตัวแบบของการประเมินผล ดังนี้ (1) การประเมินความจำเป็นของนโยบายหรือโครงการ (2) การประเมินทฤษฎีโครงการ (3) การประเมินกระบวนการ (4) การประเมินผลลัพธ์ของโครงการ และ (5) การประเมินประสิทธิภาพของโครงการ

จากการทบทวนวรรณกรรมแนวคิดและทฤษฎีนโยบายสาธารณะพบว่านโยบายสาธารณะเป็นการกระทำหรือกิจกรรมของรัฐบาลที่ผ่านขั้นตอนในการตัดสินใจเพื่อสนองตอบต่อปัญหาหรือความต้องการของประชาชน แต่ในอีกแง่หนึ่งนโยบายสาธารณะก็เป็นผลที่เกิดจากสังคมในฐานะที่ต่างก็ร่วมกันกำหนดแนวทางในการวางแผน และปฏิบัติตามกระบวนการดำเนินงาน โดยในการพิจารณานโยบายสาธารณะหนึ่งๆ ทุกภาคส่วนล้วนแล้วแต่มีบทบาทสำคัญต่อกระบวนการนโยบายสาธารณะซึ่งปรากฏแนวทางในการทำการศึกษาอย่างเข้าใจได้เป็น 5 ขั้นตอน กล่าวคือ ขั้นตอนการก่อตัวนโยบาย (Policy Formation) ขั้นตอนการกำหนดนโยบาย (Policy Formulation) ขั้นตอนการตัดสินใจนโยบาย (Policy Decision) ขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy Implementation) และขั้นตอนการประเมินผลนโยบาย (Policy Evaluation) การวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องนโยบายสาธารณะมาพิจารณาเพื่อทำความเข้าใจข้อมูลการนำมาตรการและนโยบายของภาครัฐมาใช้กับกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์แฟน

ทำให้ผู้ศึกษาสนใจวิเคราะห์ข้อมูลกระบวนการนโยบายสาธารณะใน 2 ขั้นตอนหลัก กล่าวคือ 1) ขั้นตอนการกำหนดนโยบาย (Policy Formulation) ที่ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของภาครัฐในการตอบสนองต่อปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่สื่อลามกอนาจาร และ 2) ขั้นตอนการประเมินผลนโยบาย (Policy Evaluation) ที่จะทำให้ทราบว่าผลจากการใช้มาตรการและนโยบายของภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่สื่อลามกอนาจารเข้าไปมีผลกระทบอย่างไรกับกลุ่มของเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ออนไลน์ี่แฟน ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการปรับปรุง แก้ไข หรือควรวุติการดำเนินมาตรการและนโยบายหรือไม่

1.3 รูปแบบของนโยบายสาธารณะ

นโยบายสาธารณะเป็นเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชนในสังคมทั้งในแง่บวกและแง่ลบ โดยในแง่บวกนโยบายเป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชนในการแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคม แต่เมื่อพิจารณาในแง่ลบหรือผลกระทบจากการใช้นโยบายพบว่า นโยบายก็อาจจะก่อให้เกิดความขัดแย้ง หรือก่อให้เกิดผลกระทบต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งนำไปสู่ความไม่พอใจของผู้ที่ได้รับผลกระทบนั้นๆ ดังนั้นการตัดสินใจของรัฐในการกำหนดนโยบายสาธารณะจึงถูกกำหนดออกมาได้ในหลายลักษณะเพื่อให้เกิดหรือไม่ให้เกิดกิจกรรมสาธารณะบางอย่างจึงนำไปสู่เครื่องมือในการกำหนด

ขอบเขตการดำเนินการที่แตกต่างของรัฐตามความเหมาะสม ทั้งนี้ตามการแบ่งประเภทเพื่อจำแนกนโยบายสาธารณะตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์พบว่า Theodore Lowi (1972: 300 อ้างอิงในปรีชญานันท์ นักพ่อน. 2563, 7) ได้แบ่งออกเป็น 4 ประเภทได้แก่

(1) นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบ หรือนโยบายบังคับ (Regulatory policy) เป็นนโยบายที่ต้องการควบคุมความประพฤติของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลจำนวนหนึ่งที่ส่งผลกระทบโดยรวมต่อสังคมเนื่องจากผู้คน หรือกลุ่มคนในสังคมต่างมีความต้องการที่หลากหลายส่งผลให้มักมีความขัดแย้งหรือความไม่ลงรอยกันผลประโยชน์ การออกนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบ หรือนโยบายแบบบังคับจะสามารถส่งผลให้ความขัดแย้งยุติลงได้ เช่น การออกกฎหมายหรือกฎระเบียบต่างๆ เพื่อนำมาใช้บังคับแก่ประชาชนในสังคม

(2) นโยบายการกระจายทรัพยากร (Distributive Policy) เป็นนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาสินค้าและให้บริการแก่ประชาชนกลุ่มต่างๆ เช่น การให้บริการทางการศึกษา การให้บริการสาธารณสุขโรคต่างๆ หรือนโยบายที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการและสุขภาพ ทั้งนี้นอกจากที่รัฐจัดหาและให้บริการประชาชนในภาวะปกติแล้วยังรวมถึงการจัดสรรและแจกจ่ายของรัฐในภาวะฉุกเฉินด้วย

(3) นโยบายจัดสรรทรัพยากรใหม่ (Redistributive Policy) เป็นการนำนโยบายที่เดิมกำหนดมาอยู่แล้วนำมาจัดสรรและกระจายทรัพยากรให้แก่ประชาชนใหม่ในสังคม หรือเป็นนโยบายที่เพิ่มเติมนอกเหนือจากนโยบายพื้นฐาน ทั้งนี้ทรัพยากรที่กล่าวถึงมิได้หมายความว่าเฉพาะด้านเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงทรัพยากรทางสังคมและการเมืองร่วมด้วย โดยนโยบายการจัดสรรทรัพยากรใหม่นี้อาจส่งผลกระทบต่อโครงสร้างสังคมและนำไปสู่ผลกระทบต่อกลุ่มคนบางกลุ่มเป็นพิเศษ เช่น นโยบายภาษีก้าวหน้าที่มีการเก็บในอัตราสูงตามจำนวนรายได้ของประชาชนซึ่งมักพบว่าผู้ที่อยู่ในกลุ่มร่ำรวยจะต้องจ่ายภาษีในอัตราที่สูงกว่านโยบายภาษีมรดก นโยบายภาษีที่ดิน เป็นต้น

(4) นโยบายสถาบัน (Constituent Policy) เป็นนโยบายที่ออกมาเพื่อกำหนดระบบการเมืองและสถาบันทางการเมือง ซึ่งพบว่ามักออกมากำหนดในรูปแบบของกฎหมาย เช่น กฎหมายว่าด้วยพรรคการเมือง

1.4 เครื่องมือของนโยบายสาธารณะ

เครื่องมือของนโยบายสาธารณะเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อภาครัฐในฐานะที่เป็นผลมาจากกระบวนการกำหนดนโยบายที่ภาครัฐเลือกนำมาใช้ ซึ่งจำเป็นต้องพิจารณาร่วมกันระหว่างปัจจัยนำเข้า (ความต้องการของกลุ่มผลประโยชน์ การสนับสนุนจากประชาชน ทรัพยากร ฯลฯ) และบริบทแวดล้อมทางนโยบาย (พัชรี สีโสรสและคณะ. 2558, น. 218) ทั้งนี้ เครื่องมือของนโยบายสาธารณะจะมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพียงใดจึงมักขึ้นอยู่กับการตัดสินใจในการเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสมของภาครัฐ ซึ่งเครื่องมือที่สำคัญของนโยบายสาธารณะอาจแบ่งออกได้เป็น 6 ลักษณะ (เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. 2557, น. 18-19) คือ

1. **กฎหมาย (law)** เป็นเครื่องมือที่รัฐบาลใช้เพื่อต้องการควบคุมความประพฤติของบุคคล รัฐบาลสามารถดำเนินการออกกฎหมาย กฎระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ โดยอาศัยอำนาจของภาครัฐในการสนับสนุน และแต่ละประเทศมีการใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือเพื่อควบคุมคนในสังคมต่างกัน บางประเทศใช้กฎหมายเป็นเพียงข้อบังคับเพื่อให้สังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข บางประเทศใช้กฎหมายเพื่อควบคุม จำกัด และปราบปรามให้คนในสังคมประพฤติปฏิบัติตามที่กรอบที่รัฐได้กำหนดไว้ กฎหมายจึงเป็นทั้งประโยชน์และอีกนัยหนึ่งก็เป็นการสร้างภาระให้แก่คนในสังคมได้เช่นกัน

2. **การบริการ (services)** รัฐบาลมีการจัดบริการจำนวนมากเพื่อบำบัดความ สะดวกแก่ประชาชนในประเทศ เช่น การสร้างความมั่นคงและการป้องกันประเทศ การสร้างสาธารณูปโภคต่างๆ การจัดการศึกษา ฯลฯ ซึ่งการจัดบริการดังกล่าวของภาครัฐทำให้ประสบ

ปัญหาหลายประการโดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่าย ความเชี่ยวชาญ และประสิทธิภาพของการดำเนินการของภาครัฐ จึงทำให้เกิดการใช้หน่วยงานกึ่งราชการในการช่วยดำเนินงานภาครัฐผ่านการจ้างเอกชนเข้ามาร่วมดำเนินงานตามความถนัดส่งผลให้งานต่างๆมีประสิทธิภาพรวมถึงสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง

3. เงิน (money) เงินเป็นอีกเครื่องมือทางนโยบายหนึ่งของรัฐบาลในการดำเนินนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการอุดหนุนและกระตุ้นระบบเศรษฐกิจ เช่น เงินประกันสังคม เงินอุดหนุนเกษตรกร เงินอุดหนุนเพื่อกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวภายในประเทศภายหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 หรือการให้เงินอุดหนุนอื่นๆ เป็นต้น

4. ภาษีอากร (taxes) เป็นเครื่องมือทางนโยบายหนึ่งของรัฐบาล เนื่องจากภาษีมีผลอย่างมากต่อการกระจายทรัพยากรภายในประเทศที่รัฐบาลเป็นผู้บริหารจัดการ การดำเนินการของภาครัฐเรื่องภาษีจึงอาจเป็นเครื่องมือของนโยบายต่างๆ เช่น การลดภาษีการสร้างบ้านเพื่อสนับสนุนให้ประชาชนอยากมีบ้านเป็นของตนเอง การเก็บภาษีมลพิษเพื่อเป็นเครื่องมือของนโยบายในการรักษาสีสิ่งแวดล้อม ดังนั้น ภาษีจึงสามารถเป็นได้ทั้งแรงจูงใจและลดความต้องการกระทำบางสิ่งซึ่งเป็นผลดีมากกว่าการบังคับโดยตรง

5. เครื่องมือทางเศรษฐกิจชนิดอื่น (other economic instruments) นอกจากรัฐบาลจะใช้นโยบายทางการเงินและภาษีเป็นเครื่องมือของนโยบายแล้ว ยังพบว่ายังมีเครื่องมือทางเศรษฐกิจอื่นๆอีกมากที่รัฐบาลใช้เพื่อดำเนินนโยบายแก่ประชาชน เช่น การให้เครดิตเกษตรกรเพื่อซื้อที่ดินและสินค้าทางการเกษตร การออกประกันสินทรัพย์ที่ให้ความสำคัญต่อผู้รับผลประโยชน์ เช่น การประกันน้ำท่วม การประกันกิจการภายในประเทศ เป็นต้น

6. การขอร้อง เจรจา และชักชวน ในการบริหารงานของรัฐบาลแบบจารีตอาจมีวิธีการควบคุมและสั่งการในการดำเนินนโยบายหนึ่งๆ แต่เมื่อสภาวะทางสังคมเปลี่ยนแปลงไป การใช้วิธีควบคุมและสั่งการอาจไม่ได้รับผลสำเร็จเท่าที่ควร การขอร้อง เจรจา และชักชวนจึงเป็นเครื่องมือของรัฐบาลอีกวิธีหนึ่งที่นำมาใช้ในการดำเนินการ ทั้งนี้ จะพบได้ว่าการใช้เครื่องมือของรัฐบาลประเภทการขอร้อง เจรจา และชักชวนมักเกิดขึ้นในรัฐบาลที่มีความชอบธรรมและเป็นที่ยอมรับจากประชาชน

จากการทบทวนวรรณกรรมรูปแบบและเครื่องมือของนโยบายสาธารณะพบว่าเมื่อภาครัฐมีกรอบแนวคิดที่สะท้อนมุมมองเรื่องการเผยแพร่เนื้อหาที่มีลักษณะลามกอนาจารว่าเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายและทำลายคุณค่าทางศีลธรรมอันดีของประเทศทำให้ภาครัฐเลือกใช้หนึ่งในรูปแบบของนโยบายสาธารณะที่สำคัญในการควบคุมความประพฤติของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลจำนวนหนึ่ง

ที่ส่งผลกระทบโดยรวมต่อสังคม นั่นคือนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบ หรือนโยบายบังคับ (Regulatory policy) โดยกำหนด

เครื่องมือสำคัญของนโยบายสาธารณะที่จะนำมาใช้เพื่อควบคุม จำกัด และปราบปราม ให้คนในสังคมประพฤติปฏิบัติตามกรอบที่ภาครัฐได้กำหนดไว้นั้นคือ การตัดสินใจเลือกใช้เครื่องมือทางกฎหมายกับกลุ่มเซกส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟน

การวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องนโยบายสาธารณะมาพิจารณา เพื่อทำความเข้าใจลักษณะรูปแบบ กระบวนการ กลไก และเครื่องมือของนโยบายสาธารณะที่สามารถนำมาวิเคราะห์ให้เห็นถึงกระบวนการในการนำมาตรการและนโยบายต่างๆของภาครัฐ มาใช้จัดการกับเซกส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟนที่มีลักษณะการเผยแพร่สื่อลามกอนาจารว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ จากการศึกษานโยบายที่ผ่านมา พบข้อน่าสังเกตว่านโยบายที่ดีจะต้องพิจารณาจากข้อมูลที่เกิดขึ้นจริง มิใช่ความคิดเห็นส่วนตัวของผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายเพียงด้านเดียว ซึ่งผู้มีอำนาจในการกำหนดมาตรการและนโยบายจำเป็นต้องมีการรับฟังและสำรวจความคิดเห็น การดำเนินการร่วมตัดสินใจ หรือ สังเกตมุมมองปฏิกิริยาต่างๆ จากประชาสังคมมาพิจารณาในการกำหนดนโยบายเช่นเดียวกัน

2. แนวคิดและทฤษฎีปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenology)

การศึกษาเชิงปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenology) เป็นการตั้งสมมติฐานที่สำคัญว่ามนุษย์เป็นผู้สร้างความหมาย สร้างความแท้จริงในสังคม แนวคิดนี้จึงเน้นความสำคัญที่ตัวของมนุษย์ ทั้งนี้แนวคิดดังกล่าวนิยมนำมาใช้ในการศึกษาวิจัยทางสังคมศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ จิตวิทยา ศึกษาศาสตร์ กฎหมาย รวมไปถึงนำไปใช้ทางศาสนา (ชายโพธิธิตา. 2562, อ้างอิงในประยูร ภักดิ์พัฒนาทรและคณะ. 2563, 70) การศึกษาเชิงปรากฏการณ์วิทยาเป็นการศึกษาตามแนวคิดตะวันตกของเอ็ดมันด์ ฮัสเซิร์ล (Edmund Husserl) ที่ศึกษาวิถีคิด มุมมอง วิธีการศึกษาปรากฏการณ์ในชีวิตบุคคลที่มีความซับซ้อนเข้าใจได้ยาก เพื่อมุ่งทำความเข้าใจความหมายของปรากฏการณ์ หรือวิธีการที่มนุษย์มีประสบการณ์ต่อโลกหรือเหตุการณ์ที่มนุษย์ได้ประสบพบเจอ โดยการศึกษาปรากฏการณ์นั้นมาจากกระบวนการสัมผัสเชิงลึก ซึ่งเป็นเครื่องมือหลักในการได้มาซึ่งข้อมูลจากการวิจัยอย่างเป็นระบบผ่านมุมมองของผู้ให้สัมภาษณ์ (ผู้ส่งสาร) และผู้สัมภาษณ์ (นักวิจัย/ผู้รับสาร) โดยปราศจากหลักเกณฑ์หรือกรอบแนวคิดในการชี้นำความคิดของการได้มาซึ่งข้อมูล แต่อย่างไรก็ตามยังมีการโต้แย้งข้อมูลที่ได้รับจากผลการวิจัยในแง่ความน่าเชื่อถือ เนื่องจากผู้วิจัยอาจมีการแปลความหมายของประสบการณ์ตามการรับรู้ของผู้ที่อาศัยอยู่ในสถานการณ์หรือบริบทนั้นๆแตกต่างกันออกไป

จึงทำให้การวิจัยอยู่ในวงจำกัด แต่กระนั้นก็มีนักวิจัยได้พยายามที่จะศึกษาการวิจัยประเภทนี้มากขึ้นเพื่อให้สามารถที่จะตอบสนองความรู้ทางวิชาการที่ไม่สามารถตอบคำถามหรือหาคำตอบได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ ทั้งนี้จากการศึกษาแนวคิดปรากฏการณ์วิทยาในฐานะแนวทางการวิจัย มีนักวิชาการแบ่งแนวคิดทางการศึกษาเชิงปรากฏการณ์วิทยาได้ 2 - 3 ประเภท กล่าวคือในการศึกษาของประยูร ภักดิ์พัฒนาทรและคณะ (2563: 70 อ้างอิงในชาย โพธิ์สิตา. 2562) ได้อธิบายแนวทางการศึกษาเชิงปรากฏการณ์วิทยาเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ปรากฏการณ์วิทยาแนวการบรรยาย (descriptive phenomenology) มีหลักการสำคัญของแนวคิด คือ การมุ่งอธิบายความหมายที่สร้างขึ้นมาจากจิตสำนึก เน้นเรื่องการรับรู้ที่เป็นภววิสัย (การตระหนักรู้) เน้นการเข้าถึงความจริงผ่านประสบการณ์ที่ได้รับของมนุษย์ (อัญญา ปลดเปลื้อง 2556: 1-10 อ้างอิงในวารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข) ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่มีความบริสุทธิ์ไม่ถูกแปลความหมายไม่มีการตีความจากผู้ที่ได้ประสบกับสิ่งนั้น (ชาย โพธิ์สิตา, 2562) ผู้วิจัยตามแนวคิดนี้จะต้องปราศจากอคติในเรื่องที่ศึกษา ต้องกำจัดความคิดเห็นของตนเองจากสิ่งที่กำลังศึกษา (Bracketing) โดยเน้นจุดมุ่งหมาย (Intentionality) และสาระสำคัญ (Essences) ของการรับรู้ตามประสบการณ์ของบุคคลโดยมีความเชื่อว่ามนุษย์สามารถเข้าใจสิ่งที่ประสบได้ด้วยการรับรู้ (ประยูร ภักดิ์พัฒนาทรและคณะ 2563: 71 อ้างอิงในวารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ)

2. ปรากฏการณ์วิทยาแนวการตีความ (Interpretive Phenomenology) ตามแนวคิดของมาร์ติน ไฮเด็กเกอร์ (Martin Heidegger) เป็นการตีความเพื่อทำความเข้าใจภาวะของบุคคลที่เน้นการเข้าถึงความหมายของประสบการณ์ที่บุคคลได้รับ โดยความหมายของภาวะและสภาพที่เป็นอยู่ของบุคคลจะขึ้นอยู่กับภูมิหลังและบริบทที่บุคคลนั้นดำรงอยู่

ในขณะที่การศึกษาของอัญญา ปลดเปลื้อง (2556: 1-10 อ้างอิงในวารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข) ได้อธิบายแนวทางการศึกษาเชิงปรากฏการณ์วิทยาเป็น 3 ประเภท กล่าวคือ

1. ปรากฏการณ์วิทยาแนวอูตรวิสัย (Trans-cendental phenomenology) มีหลักการสำคัญในการมุ่งพรรณนาความหมายที่สร้างขึ้นจากจิตสำนึกเน้นการเข้าถึงความจริงผ่านประสบการณ์ที่ได้รับของมนุษย์ โดยนักวิจัยตามแนวคิดนี้ต้องไม่มีอคติ ไม่มีความคิดเห็นหรือแนวความคิดโน้มเอียงไปทางใดทางหนึ่งกับเรื่องที่กำลังทำการศึกษา มีเพียงจุดมุ่งหมายสำคัญในการได้มาซึ่งสาระและข้อมูลการรับรู้ของบุคคล (ผู้ถูกสัมภาษณ์) ซึ่งมีความเชื่อว่ามนุษย์จะสามารถเข้าใจสิ่งที่ประสบได้ด้วยการรับรู้

2. ปรากฏการณ์วิทยาแนวอัตถิภาวะ (Existential phenomenology) มีหลักการสำคัญตามแนวคิดที่ว่า สภาพแวดล้อม ประสบการณ์ และภูมิหลังของการดำรงอยู่ในโลกของบุคคลย่อมส่งผลและมีอิทธิพลในการดำเนินชีวิตปัจจุบันต่อบุคคลนั้นๆ โดยมีความเชื่อว่าการรับรู้สิ่งต่างๆของบุคคลจะส่งผลต่อการดำเนินชีวิตในโลก (อัญญา ปลดเปลื้อง 2556: 1-10 อ้างอิงในวารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข) การดำเนินชีวิตของบุคคลในปัจจุบันจึงเป็นผลมาจากภูมิหลังและประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมของแต่ละบุคคลตามแนวคิด Being and Time ของ Martin Heidegger ในปี ค.ศ. 1927 ที่เป็นโครงการเพื่อใช้วิเคราะห์มนุษย์ (พระครูวินัยธร วุฒิชัย ชยวฑฺฒโนและคณะ. 2565, หน้า 320-325)

3. ปรากฏการณ์แนวอรรถปริวรรต (Hermeneutic phenomenology) มีหลักการสำคัญในการมุ่งเน้นการตีความหมายของบุคคลจากประสบการณ์และสิ่งต่างๆที่ได้เผชิญด้วยตนเอง เชื่อว่าบุคคลมีความสำคัญต่อการศึกษานี้เนื่องจากแต่ละบุคคลได้รับประสบการณ์และมีแนวความคิดที่แตกต่างหลากหลายส่งผลมาจากบริบทแวดล้อม เวลา และภาษาซึ่งสามารถนำมาใช้ในการตีความได้ทั้งสิ้น ทั้งนี้ปรากฏการณ์แนวอรรถปริวรรต มีลักษณะที่สำคัญ คือ

- 1) **บุคคลเป็นผู้ที่อยู่ในสิ่งแวดล้อม** หมายถึงบุคคลมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับสภาวะแวดล้อมรอบ (ภาษา วัฒนธรรม แนวทางการดำเนินชีวิตของบุคคลนั้นๆ ที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด ทั้งนี้ผู้วิจัยควรศึกษาและทำความเข้าใจสภาวะแวดล้อมต่างๆของบุคคลที่ต้องการสัมภาษณ์อย่างถี่ถ้วน เพื่อช่วยให้การตีความข้อมูลเป็นไปอย่างแม่นยำ
- 2) **บุคคลเป็นผู้ทรงคุณค่า** หมายถึงบุคคลเป็นผู้กำหนดความหมายสิ่งต่างๆตามสภาวะแวดล้อมที่ตนเผชิญซึ่งแสดงออกมาในลักษณะของภาษา วัฒนธรรม และคุณลักษณะส่วนบุคคลที่แสดงออกมาจากประสบการณ์การรับรู้ ดังนั้นผู้วิจัยจำเป็นต้องทำความเข้าใจบริบทของแต่ละบุคคลที่เป็นผู้ให้สัมภาษณ์โดยไม่ใช้ความคิดเห็นส่วนตัวตัดสินข้อมูลที่ได้รับ
- 3) **บุคคลเป็นผู้แปลความหมาย** หมายถึงบุคคลเป็นผู้กำหนดความหมายตามความคิด การรับรู้ และประสบการณ์การต่างๆที่บุคคลได้เผชิญมาโดยปราศจากกรอบแนวคิดใดๆ ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะเป็นข้อมูลที่ได้รับตามความเป็นจริงจากภูมิหลังและประสบการณ์ของบุคคลโดยไม่มีกรอบแนวคิดใดเข้ามาแทรกแซง
- 4) **บุคคลเป็นการรวมเข้าไว้ด้วยกัน** หมายถึง การรวมกันของความรู้สึกลึกซึ้งนึกคิด ประสบการณ์ที่ได้รับมาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน และการกำหนดความหมายของแนวทางหรือแบบแผนในการดำเนินชีวิตของบุคคลภายใต้สภาวะแวดล้อมที่สัมพันธ์กันระหว่างร่างกาย และจิตสังคมซึ่งไม่สามารถแยกออกเป็นส่วนๆได้
- 5) **บุคคลมีมิติของเวลา** หมายถึง เวลาและประสบการณ์ที่ได้รับมาจากอดีต สามารถเชื่อมโยงและส่งผลถึงการรับรู้ของบุคคล

ในอนาคตได้ ดังนั้น การพรรณนาและการตีความที่เป็นเสี่ยงสะท้อนมาจากประสบการณ์ของบุคคลตามสภาวะแวดล้อมที่เกิดขึ้นจริงนับเป็นการให้ความสำคัญที่นักวิจัยควรมีต่อการทำความเข้าใจเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยแนวปรากฏการณ์วิทยา

ตามการศึกษาขั้นตอนการดำเนินการวิจัยแนวปรากฏการณ์วิทยาของประยูร ภักดิ์พัฒนาทรและคณะ (2564: 72-73 อ้างอิงในวารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ) ได้กล่าวถึงถึงการดำเนินการวิจัยแนวปรากฏการณ์วิทยาว่ามีลักษณะคล้ายคลึงกับการดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพอื่นๆ ซึ่งประกอบไปด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. **การกำหนดหัวข้อ และประเด็นปัญหาการวิจัย** เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญที่สุดในงานวิจัย เนื่องจากการกำหนดหัวข้อ และประเด็นในการศึกษาจะนำไปสู่สิ่งที่คุณวิจัยต้องการทราบว่าจะศึกษาเรื่องใด มีความสำคัญเกี่ยวข้องกับประเด็นใด ต้องอาศัยข้อมูลใดในการนำมาพิจารณาและตั้งคำถามที่เหมาะสมกับงานวิจัย รวมถึงการพิจารณาข้อมูลต่างๆ ที่สามารถนำมาเชื่อมโยงกับวิธีการศึกษาแนวปรากฏการณ์วิทยา

2. **ทบทวนองค์ความรู้ในเรื่องที่ต้องการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง** การทบทวนองค์ความรู้และแนวคิดทฤษฎีจะสามารถทำให้ผู้วิจัยทราบประเด็นปัญหาที่ต้องการจะทำการศึกษา และทราบงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นในเรื่องที่ต้องการศึกษา ซึ่งจะสามารถทำให้ผู้วิจัยมีแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิด รวมทั้งวัตถุประสงค์ในการวิจัยได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

3. **กำหนดเกณฑ์สำหรับเลือกบุคคลและปรากฏการณ์สำหรับศึกษา** ในการกำหนดหาแนวทางเพื่อศึกษาข้อมูลควรเน้นการคัดเลือกผู้เหมาะสมที่เป็นผู้มีประสบการณ์ตรงกับเรื่องที่จะทำการศึกษานั้น โดยนักวิจัยอาจทำการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เพื่อให้ได้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เหมาะสมกับลักษณะของงานวิจัย

4. **ผู้วิจัยให้ข้อมูลที่จำเป็นแก่ผู้ให้ข้อมูล** รวมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมในการวิจัย โดยผู้วิจัยต้องแจ้งรายละเอียดแก่ผู้ให้ข้อมูลว่าการวิจัยมีความสำคัญอย่างไร วิจัยนี้ศึกษาไปเพื่ออะไร เป็นประโยชน์ต่อใคร พร้อมทั้งชี้แจงขั้นตอนการสัมภาษณ์แก่ผู้ให้ข้อมูล เช่น ผู้ให้ข้อมูลต้องทำอะไรบ้างระยะเวลาในการให้ข้อมูล หัวข้อของคำถามในการสัมภาษณ์ ในการดำเนินการสัมภาษณ์จะมีการบันทึกข้อมูลในรูปแบบใดและเมื่อข้อมูลใช้เสร็จเรียบร้อยแล้วจะมีการทำลายทิ้งหรือไม่ อย่างไรก็ตามผู้ให้ข้อมูลมีอิสระในการตัดสินใจโดยไม่มีการชักจูงหรือได้รับการบังคับใดๆ จากผู้วิจัย หากเกิดความไม่สบายใจผู้ให้ข้อมูลสามารถใช้สิทธิไม่ตอบคำถามโดยปราศจากเหตุผลใดๆ ก็ได้ ทั้งนี้ควรมีหนังสือรับรองการยินยอมในการเป็นผู้ให้ข้อมูล

5. **การกำหนดประเด็นคำถาม** ผู้วิจัยต้องคำนึงถึงการได้มาของข้อมูลสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลได้ถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆที่ได้รับโดยตรงไปตรงมา ซึ่งจะสามารถสะท้อนให้เห็นปรากฏการณ์ของสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา

6. **การบันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์** นักวิจัยอาจใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดนอาจมีการบันทึกเสียง การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อบันทึกเสียงและภาพ (จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากผู้ให้ข้อมูล) ทั้งนี้ผู้วิจัยจำเป็นต้องรับฟังและบันทึกสิ่งที่ผู้ให้ข้อมูลได้บอกเล่าอย่างถี่ถ้วนเพื่อประโยชน์ในขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

7. **การเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์** เมื่อนักวิจัยเก็บข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์โดยใช้เครื่องมือต่างๆ ในการเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อไปจึงเป็นการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งงานวิจัยของอัญญา พลดเปลื้องและคณะ (2556: น. 1-10 อ้างอิงในวารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข) ได้กล่าวถึงลักษณะของการวิเคราะห์ข้อมูลของนักวิชาการต่างๆ โดยได้แบ่งการวิเคราะห์แนวความคิดเชิงปรากฏการณ์วิทยาเป็น 2 แบบ คือ แนวคิดของฮัสเซิร์ล และแนวคิดของไฮเดกเกอร์

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปรากฏการณ์วิทยา

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปรากฏการณ์วิทยาเป็นขั้นตอนสำคัญในการประมวลผลข้อมูลที่นักวิจัยได้จากการสัมภาษณ์ ซึ่งหลักการในการวิเคราะห์ข้อมูลมีลักษณะคล้ายคลึงกับการวิจัยเชิงคุณภาพอื่นๆ แต่อาจมีการเพิ่มเติมรายละเอียดในส่วนของการให้ความสำคัญกับการอธิบายประสบการณ์ที่ผู้ให้ข้อมูลได้รับ ทั้งนี้มีนักวิชาการต่างๆได้กล่าวถึงการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปรากฏการณ์วิทยาโดยใช้แนวคิดของฮัสเซิร์ล (Husserlain Transcendental phenomenology) และแนวคิดของไฮเดกเกอร์ (Heideggerian Hermeneutic phenomenology) (อัญญา พลดเปลื้องและคณะ. 2556, น. 1-10 อ้างอิงในวารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข) มาเป็นแนวทางสำคัญในการศึกษาและนำข้อมูลต่างๆเพื่อมาวิเคราะห์ โดยอาจสรุปข้อมูลตามแนวคิดสำคัญ 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 นักวิชาการที่อ้างอิงการวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวทางของฮัสเซิร์ล(Husser) ได้แก่ **โคไลซี (Colaizzi)** ซึ่งได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 7 ขั้นตอน กล่าวคือ 1. ผู้วิจัยต้องอ่านบทสัมภาษณ์ที่ได้ทำการถอดความแล้วซ้ำๆ ให้มีความเข้าใจ และรับรู้ความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูลอย่างชัดเจน 2. ทบทวนข้อความแต่ละหน้าอย่างละเอียดเพื่อดูความหมายที่สำคัญของเนื้อเรื่อง 3. ทำความเข้าใจความสำคัญของเนื้อหาและกำหนดความหมาย 4. กำหนดความหมายของคำที่เป็นประเด็นหลักๆ 5. รวบรวมผลที่ได้จากปรากฏการณ์ที่ศึกษา และอธิบายหรือบรรยายปรากฏการณ์นั้นอย่างชัดเจนและถี่ถ้วน 6. อธิบายปรากฏการณ์ที่ยังกำกวมให้มีความชัดเจน

และ 7. นำข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษากลับไปตรวจสอบกับผู้ให้ข้อมูลอีกครั้งเพื่อความถูกต้องในส่วนของ**จิออจิ (Giorgi)** แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ 1. อ่านข้อมูลทั้งหมดเพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาในภาพรวม 2. แยกข้อความที่เชื่อมโยงกับประสบการณ์ที่ศึกษาออกจากคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล 3. ทำความเข้าใจข้อมูลโดยใช้ความเข้าใจทางจิตวิทยาเชื่อมโยงในแต่ละส่วนของความหมาย และ 4. สังเคราะห์ข้อมูลจากส่วนของความหมายที่ได้ให้มีความสอดคล้องกับประสบการณ์ของผู้ให้ข้อมูล สำหรับ**แวน คัม(VanKaam)** ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1. จัดการข้อมูลและเนื้อหาที่จะศึกษาโดยการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและนำเสนอข้อมูลเป็นร้อยละของประเด็นย่อยที่ได้จากผู้ให้ข้อมูล 2. ตัดลดข้อมูลที่มีความไม่ชัดเจนและซ้ำซ้อนของผู้ให้ข้อมูลจนได้ข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ในการศึกษาได้จริงอย่างเป็นรูปธรรม โดยสามารถอธิบายข้อมูลที่ได้ให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกัน 3. ตัดข้อมูลที่ไมเกี่ยวข้องในประเด็นที่จะศึกษาออก 4. แสดงสมมติฐานและอธิบายปรากฏการณ์ที่ต้องการศึกษา 5. ตั้งข้อสมมติฐานเพื่อสุ่มเลือกตัวอย่างจากกลุ่มตัวอย่าง และ 6. พิจารณาข้อสมมติฐานในเรื่องความถูกต้อง และอธิบายข้อมูลให้มีความสมบูรณ์

กลุ่มที่ 2 นักวิชาการที่อ้างอิงการวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวทางของไฮเดกเกอร์ (Heidegger) ได้แก่ ไดเคิลแมน(Diekelman) และอัลเลน (Allen) ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ทำความเข้าใจข้อมูลที่ได้จากการถอดเทปหรือเสียงบันทึก 2. เขียนสรุปข้อความที่แปลได้จากการถอดการสัมภาษณ์ 3. ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อความตามที่ได้จากข้อมูลการสัมภาษณ์ 4. หากตีความข้อมูลจากการวิเคราะห์แล้วพบว่าไม่สอดคล้อง ให้ศึกษาเพิ่มเติมจากตำรา หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง 5. เปรียบเทียบความเหมือนและต่างกันของเนื้อหา 6. ค้นหาความเชื่อมโยงในประเด็นสำคัญที่เกิดขึ้นจากการเปรียบเทียบ และ 7. นำเสนอเค้าโครงของประเด็นสำคัญกับทีม เพื่อสรุปรวมข้อมูล ในส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลของ**เลียวนาร์ด(Leonard)** แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ถอดเทปที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบคำต่อคำตามตัวอักษร จากนั้นตรวจสอบ เปรียบเทียบข้อมูลและความถูกต้องจากการฟังเทปหลายๆ ครั้ง 2. นำข้อมูลที่ได้จากการถอดเทป การบันทึก และการสังเกตมาอ่านทวนซ้ำเพื่อความชัดเจน พยายามสังเกตความหมายของคำบรรยาย และตัดข้อมูลที่ไมเกี่ยวข้องออกให้เหลือไว้เพียงเฉพาะแก่นของข้อมูล จากนั้นจึงถอดรหัสข้อความออกจากบทสนทนาและพิจารณาคำต่างๆ ที่ได้ ว่าแสดงถึงสิ่งใด โดยเรียกข้อมูลนี้ว่า **“ประเด็นย่อย”** 3. สรุปประเภทของเรื่องหรือประเด็นย่อยในส่วนข้อมูลที่มีลักษณะเป็นกลุ่มเดียวกันให้รวมเข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งในขั้นตอนนี้เรียกว่า **“การสรุปประเด็นหลัก”**

4. พิจารณาแต่ละประเด็นและความหมายของคำ การตอบสนองของผู้ให้ข้อมูลหรือผู้มีส่วนร่วมในแต่ละเหตุการณ์ จนเรื่องที่ตอบสนองกลายเป็นแบบอย่าง หรือเป็นเรื่องที่สามารถอธิบายความหมายของสถานการณ์นั้นๆ ได้ และ 5. การจำแนกข้อมูลที่ได้ตามความหมาย ที่สามารถอธิบายการกระทำต่างๆ ที่เป็นลักษณะเฉพาะได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจภายในบริบทนั้นๆ และสำหรับ **เบนเนอร์ (Benner)** การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นไปเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจของเรื่องที่ต้องการศึกษา โดยเริ่มต้นจากการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาและบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เพื่อทำความเข้าใจเรื่องราวทั้งหมด ในส่วนของขั้นตอนการตีความและการวิเคราะห์ข้อมูลจะอยู่ในส่วนที่เป็นพื้นฐานของคำถามงานวิจัย และขอบเขตของการศึกษาที่มีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับข้อมูล โดยเนื้อหาที่มีลักษณะเดียวกันจะถูกนำมาสรุปรวมกันเป็นหมวดหมู่ โดยให้รหัสเป็นประเด็นย่อยและวิเคราะห์เป็นประเด็นหลัก ทั้งนี้ประเด็นที่ได้เป็นการค้นพบสามารถนำมาใช้เป็นแบบอย่างที่ดีของปรากฏการณ์เพื่อให้ความหมายในสถานการณ์อื่นที่เกี่ยวข้องต่อไปได้

ดังนั้นความสำคัญของการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปรากฏการณ์วิทยาจึงเป็นแนวทางในการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับประสบการณ์ที่บุคคลได้เผชิญต่อสถานการณ์นั้นๆ เพื่อมุ่งทำความเข้าใจความหมายและสิ่งต่างๆ ที่บุคคล หรือกลุ่มบุคคลได้ประสบพบเจอในชีวิตผ่านกระบวนการทางการวิจัยที่มีความน่าเชื่อถือของผู้สอบถามข้อมูล คือ ผู้วิจัย และผู้ให้สัมภาษณ์ข้อมูลโดยไม่มีกรอบหรือหลักเกณฑ์ใดมากำหนด และการที่ผู้วิจัยจะได้ข้อมูลมานั้นจำเป็นต้องใช้การสัมภาษณ์เชิงคุณภาพ

ทั้งนี้ ในการศึกษาของผู้วิจัยได้สนใจประเด็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาผลกระทบที่กลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟนได้รับการที่ภาครัฐใช้มาตรการและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจาร เพื่อนำมาเป็นเครื่องมือในการควบคุม จัดการ และปราบปรามทำให้ลักษณะของการดำเนินการเก็บข้อมูล เป็นการศึกษาเฉพาะกรณีที่เน้นไปที่ประสบการณ์ของเซ็กส์ครีเอเตอร์ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้นโยบายของรัฐ และใช้เครื่องมือในการสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นแกนหลักในการศึกษาประสบการณ์ และข้อมูลต่างๆ จากผู้ที่ได้รับผลกระทบ โดยมีแนวทางการดำเนินการวิจัยบนฐานแนวคิดทฤษฎีปรากฏการณ์วิทยาเป็นส่วนสำคัญ

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟน มีการกล่าวถึงแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟนในฐานะแพลตฟอร์มออนไลน์ที่ก่อให้เกิดปัญหาผู้สร้างผลงานที่มี

เนื้อหาทางเพศ 18+ หรือที่รู้จักกันในนาม เซ็กส์ครีเอเตอร์ โดยมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับปัญหาของสื่อลามกอนาจารที่ภาครัฐไทยยังมองว่าเป็นสิ่งผิดกฎหมาย อีกทั้งยังเป็นการด้อยคุณค่าของศีลธรรมอันดีในสังคม มีรายละเอียด ดังนี้

3.1 แพลตฟอร์มออนไลน์โอเนลลี่แฟน (OnlyFans)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแพลตฟอร์มออนไลน์โอเนลลี่แฟน (OnlyFans) ในประเทศไทยพบว่ามีการศึกษาข้อมูลอย่างจำกัดและข้อมูลงานวิจัยยังมีจำนวนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้ผลิตเนื้อหาบนแพลตฟอร์มออนไลน์โอเนลลี่แฟน ทั้งนี้จากการศึกษางานวิจัยในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับแพลตฟอร์มออนไลน์โอเนลลี่แฟนพบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำนวน 1 ฉบับ ของอักษิพร สารานียวงษ์ (2564) ที่กล่าวถึงอิทธิพลของการทำการตลาดเชิงเนื้อหา (Content Marketing) ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจการใช้แพลตฟอร์ม OnlyFans ของกลุ่มลูกค้าในประเทศไทย งานวิจัยดังกล่าวมุ่งศึกษาการทำธุรกิจในรูปแบบออนไลน์ผ่านแพลตฟอร์มโอเนลลี่แฟน โดยศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้แพลตฟอร์มออนไลน์โอเนลลี่แฟนกับอิทธิพลของการทำการตลาดเชิงเนื้อหาที่จะสามารถส่งผลกระทบต่อตัดสินใจในการใช้บริการแพลตฟอร์มออนไลน์โอเนลลี่แฟนของกลุ่มลูกค้าในประเทศไทยเพื่อประโยชน์ในการกำหนดกลยุทธ์ และเนื้อหาให้ตรงกับความต้องการของกลุ่มผู้บริโภค

ขณะที่งานวิจัยในต่างประเทศพบว่านักวิชาการได้ทำการศึกษาวิจัยข้อมูลที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับผู้ผลิตเนื้อหาบนแพลตฟอร์มออนไลน์โอเนลลี่แฟน คือ งานวิจัยของ Vaughn Hamilton และคณะ (2023) โดยได้ทำการศึกษาแรงจูงใจของผู้สร้างสรรค์เนื้อหาทางเพศบนแพลตฟอร์มออนไลน์โอเนลลี่แฟนว่าปัจจัยใดที่เป็นแรงจูงใจให้สมัครสมาชิกเพื่อเข้าร่วมผลิตเนื้อหาทางเพศกับแพลตฟอร์มออนไลน์โอเนลลี่แฟน ซึ่งผลจากการศึกษาสรุปได้ว่า 1. แพลตฟอร์มออนไลน์โอเนลลี่แฟนได้รับการยอมรับในสังคมโดยเป็นแพลตฟอร์มที่ผู้คนสามารถติดตาม และเข้าถึงบุคคลที่ชื่นชอบ มีชื่อเสียงผ่านการพูดคุยอย่างใกล้ชิดในฐานะแฟนคลับ 2. ศักยภาพในการสร้างรายได้จากแพลตฟอร์มออนไลน์โอเนลลี่แฟนเป็นทางเลือกที่ดีกว่างานบริการอื่นๆ 3. ความต้องการพื้นที่ในการแสดงออกเกี่ยวกับเรื่องเพศซึ่งแพลตฟอร์มออนไลน์โอเนลลี่แฟนได้เปิดพื้นที่พิเศษสำหรับผู้ผลิตเนื้อหาทางเพศ 4. แพลตฟอร์มออนไลน์โอเนลลี่แฟนสามารถสร้างเม็ดเงินได้อย่างรวดเร็วเพียงแค่การผลิตเนื้อหาและมีผู้สมัครเข้าชม และ 5. ปัจจัยจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้เกิดการสร้างแรงจูงใจในการเข้าร่วมเนื่องจากการสูญเสียรายได้จากผลกระทบทางเศรษฐกิจ ทั้งยังไม่มีทางเลือกเวลา และสถานที่ทำงาน ในขณะที่งานวิจัยของ Daniel Cardoso และ Cosimo Marco Scarcelli (2021) ได้ทำการศึกษาวิจัยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ

ผู้ผลิตเนื้อหาทางเพศผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟน โดยมุ่งศึกษาการเตรียมการนำเสนอ เรือนร่างในการผลิตเนื้อหาทางเพศ และความคิดสร้างสรรค์ในการนำเสนอเนื้อหาทางเพศผ่าน แพลตฟอร์ม นอกจากนี้ การศึกษางานวิจัยในต่างประเทศยังพบว่ายังมีนักวิชาการอีกจำนวนหนึ่ง ได้ทำการศึกษาวิจัยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟน ซึ่งข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงองค์ความรู้ของการศึกษาในอีกหลายมิติ กล่าวคือ ในงานของ Megan Speciale และ Richard S. Balkin (2022) มุ่งเน้นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้แพลตฟอร์ม ออนไลน์อินลิฟเฟนในฐานะผู้บริโภค โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์และการประเมิน ทัศนคติทางเพศซึ่งจะเป็นฐานข้อมูลสำคัญในการพัฒนาแพลตฟอร์มเพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างตรงเป้าหมาย หรือในงานวิจัยของ Natalie Lawlor และ Christine E. Leistner (2023) ที่ศึกษามุมมองของผู้ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟน โดยศึกษามุมมอง การเรียนรู้และทักษะที่ได้รับจากการใช้งานแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟนโดยสรุปกล่าวว่า แพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟนมีอิทธิพลต่อชีวิตในเรื่องเพศ และทำให้ได้เรียนรู้และ ลองสิ่งใหม่ๆ เช่น การใช้อุปกรณ์ทางเพศ ความรู้เกี่ยวกับสุขภาวะทางเพศ อัตลักษณ์ทางเพศ เป็นต้น ซึ่งเหล่านี้ล้วนแต่มีความสำคัญในด้านการศึกษาเรื่องเพศบนพื้นที่ดิจิทัล

จากการศึกษางานวิจัยข้างต้นทั้งในประเทศและต่างประเทศพบว่ายังมีข้อมูลไม่เพียงพอ ในการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจปรากฏการณ์ ข้อมูลต่างๆ รวมถึงผลกระทบของกลุ่มเซ็กส์ ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟนที่ได้รับจากการที่ภาครัฐใช้มาตรการและนโยบาย เป็นเครื่องมือในการจัดการ ส่งผลให้ผู้วิจัยไม่สามารถนำข้อมูลที่มีเพียงเล็กน้อยมาใช้อธิบาย ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมได้

3.2 สื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต

จากการศึกษาข้อมูลมาตรการและนโยบายต่างๆ พบว่ายังไม่มีนโยบายหรือมาตรการใด ของภาครัฐที่ออกมาเพื่อมุ่งกำกับ จัดการและปราบปรามกับ “เซ็กส์ครีเอเตอร์” บนแพลตฟอร์ม ออนไลน์อินลิฟเฟนโดยตรงเหมือนกับการค้าประเวณีที่มีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ทั้งนี้เนื่องจากส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะ “เซ็กส์ครีเอเตอร์” เป็นกลุ่ม ที่เกิดขึ้นใหม่ในสังคมภาครัฐจึงมองผ่านมุมของนโยบายและมาตรการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับ สื่อลามกอนาจารเพื่อนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการกำกับ จัดการและปราบปราม ดังนั้นการทบทวน วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารจึงอาจเป็นการทำความเข้าใจข้อมูลที่เชื่อมโยงในฐาน ที่มีความเกี่ยวข้องในการกำกับ จัดการและปราบปรามของภาครัฐต่อเซ็กส์ครีเอเตอร์

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ “สื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต” ในประเทศไทย มีอย่างหลากหลายและงานวิจัยส่วนใหญ่มุ่งสนใจศึกษาในประเด็นหลักๆ 3 ประเด็น ได้แก่ 1. ประเด็นมิติด้านกฎหมาย 2. ประเด็นของภัยและอันตรายจากสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต และ 3. ประเด็นการควบคุม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต โดยการศึกษางานวิจัยส่วนใหญ่พบว่านักวิชาการมุ่งความสนใจศึกษาวิจัย ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารของเด็กและเยาวชน **ประเด็นแรกมิติด้านกฎหมาย** ในงานของมนัสชนนท์ เอกโกควัฒน์ (2565) มีการรวบรวมข้อมูลในประเด็นกฎหมายเกี่ยวกับ สื่อลามกอนาจารเด็กออนไลน์ โดยมีการระบุข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก การกระทำความผิดฐานครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก การกระทำให้แพร่หลายซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็ก กฎหมายในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับ สื่อลามกอนาจารเด็กออนไลน์ ขณะเดียวกันงานของณัฐธินิชา ปาลวัฒน์ และธนวัฒน์ พิสิฐจินดา (2562) มีการศึกษาปัญหาการซื้อขายภาพทางเพศผ่านสื่อออนไลน์ที่กล่าวถึงสภาพปัญหา และผลกระทบที่มีต่อผู้บริโภคสื่อสังคมออนไลน์ในปัจจุบัน มุ่งศึกษาบทบัญญัติทางด้านกฎหมาย ในการควบคุมและลงโทษผู้กระทำความผิดโดยมีเป้าหมายให้ผู้บริโภครู้เท่าทันและมีวิจารณญาณ ในการบริโภคสื่อทางสังคมออนไลน์ และลดปัญหาจากการแสวงหาผลประโยชน์ในทางเพศจาก เด็กและเยาวชน ในงานของนัฐธินิ สุนันย์ (2560) ได้ศึกษาเรื่องความรับผิดชอบทางอาญาเกี่ยวกับ สื่อลามกอนาจารเด็ก: กรณีศึกษาสื่อลามกอนาจารเด็กเสมือน โดยมุ่งศึกษาลักษณะทั่วไป ของสื่อลามกอนาจารเด็กเสมือนประกอบกับแนวทางที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายของประเทศไทยและ กฎหมายในต่างประเทศ เพื่อนำมาวิเคราะห์ ปรับปรุง หาแนวทางที่มีความเหมาะสมในการกำหนด ความผิด

ประเด็นที่สองมิติด้านภัยและอันตรายจากสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต ในงานของ ดำรัส อ่อนเฉลียง (2558) ทำได้การศึกษาภัยจากสื่อลามกที่มากับเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมุ่งเน้นความสำคัญในเด็กและเยาวชนเนื่องจากเป็นวัยที่เริ่มมีความสนใจเรื่องเพศ ทั้งนี้ ในปัจจุบันสื่อทางเพศมีพัฒนาการในการนำเสนอข้อมูลอย่างหลากหลาย เช่น การสนทนา ออนไลน์ เว็บไซต์ลามก การ์ตูนลามก เกมส์ที่มีภาพลามก เป็นต้น หากไม่มีความระมัดระวัง ก็อาจทำให้เด็กและเยาวชนได้รับผลกระทบจากการเสพสื่อลามกทั้งต่อตัวบุคคล สังคม และ วัฒนธรรม ในขณะเดียวกันงานวิจัยของวีรพงษ์ พวงเล็ก (2553) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่องสื่อลามก บนอินเทอร์เน็ต: อันตรายที่พึงระวังและแนวทางแก้ปัญหาต่อเยาวชนไทย ก็มุ่งเน้นศึกษา ในเรื่องของอันตรายที่เกิดจากการบริโภคสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตของเยาวชนเนื่องจากเด็กและ

เยาวชนเป็นวัยที่มีความต้องการและสนใจการเรียนรู้เรื่องเพศอาจทำให้เกิดทัศนคติและพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น พฤติกรรมเลียนแบบตามสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตซึ่งอาจนำไปสู่ปัญหาสังคม ส่งผลให้เกิดข้อเสนอดังกล่าวที่ควรเข้ามาช่วยมีบทบาทในการป้องกันและแก้ไข คือ บทบาทของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง บทบาทของสถาบันการศึกษา บทบาทของหน่วยงานรัฐบาล และ บทบาทของสื่อมวลชน และ

ประเด็นที่สามการควบคุม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต จากการศึกษาของ *ดริสชา เชาว์ฉลาด (2549)* ได้นำเสนอการวิจัยเรื่องการสร้างแบบคัดกรองและโปรแกรมป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการบริโภคสื่อลามกของวัยรุ่น โดยสร้างโปรแกรมป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงจากการประยุกต์ตามแนวคิดทักษะชีวิตขององค์การอนามัยโลกซึ่งทักษะชีวิตมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมความภาคภูมิใจในตนเอง เพิ่มความตระหนักรู้ มีการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลทั้งยังสามารถจัดสิ่งที่ไม่ดีเข้ามาก่อให้เกิดความเครียดหรือแรงกดดันในชีวิต และใช้เทคนิคของกิจกรรมกลุ่มเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการบริโภคสื่อลามก หรือในงานของ *เทวัญ มังคละชาติกุล (2549)* ที่ได้ทำการศึกษาผลต่อบุคคลที่สามของสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ตและการสนับสนุนการเซ็นเซอร์ พบว่าผลต่อสื่อลามกอนาจารต่อบุคคลอื่น มักมีมากกว่าตนเอง โดยเฉพาะต่อกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี โดยควรมีการเซ็นเซอร์สื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต เช่น การปิดกั้นเว็บไซต์ที่มีการเผยแพร่สื่อลามกอนาจาร เป็นต้น

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาพบว่า การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ในไทยไม่ปรากฏงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเท่าที่มีพบเพียงประเด็นอื่นๆ ของแพลตฟอร์มออนไลน์ในไทยเท่านั้น ในขณะที่ประเด็นการศึกษาเกี่ยวกับเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ในต่างประเทศยังมีปรากฏให้เห็นจำนวนหนึ่ง นอกจากนี้ในการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย พบว่าส่วนมากการศึกษาจะถูกนำเสนอในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้กฎหมาย การกระทำผิดทางกฎหมาย ภัยอันตรายที่เกิดขึ้นในสังคมและวิธีการป้องกันภัยจากสื่อลามกอนาจารมากกว่าที่จะมีการพิจารณาในประเด็นอื่นๆ ซึ่งลักษณะดังกล่าวทำให้ไม่ปรากฏงานที่ครอบคลุมการศึกษาเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ในไทย ดังนั้นการศึกษาวิจัยนี้จึงมีเป้าหมายเพื่อมุ่งศึกษาเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ในไทยที่ยังไม่ได้รับความสนใจในวงการวิชาการ ซึ่งงานชิ้นนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการทำความเข้าใจ

ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับเช็กส์เครดิตที่ได้รับจากการที่ภาครัฐใช้มาตรการและนโยบายต่างๆ เพื่อเป็นเครื่องมือในการจัดการกับเช็กส์เครดิตบนแพลตฟอร์มออนไลน์ดีแฟน

3.3 มุมมองต่อประเด็นการกระทำกิจกรรมที่อยู่นอกกฎหมายของภาครัฐ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำกิจกรรมที่ผิดกฎหมายในประเทศไทย แต่ในหลายประเทศกำหนดให้การกระทำกิจกรรมเหล่านี้ถูกกฎหมาย อาทิ การค้าประเวณี และการพนัน พบว่ามีการศึกษาข้อมูลอย่างกว้างขวางโดยสะท้อนให้เห็นว่าการค้าประเวณี และการพนันของประเทศไทยยังคงถูกจำกัดด้วยคำว่าศีลธรรม วัฒนธรรมและเพณีที่ดีงาม อีกทั้งภาครัฐไทยยังคงมีกรอบแนวคิดและมุมมองที่เชื่อมโยงในประเด็นของการรักษาคุณค่าและมาตรฐานทางจริยธรรมในสังคมที่สะท้อนออกมาในรูปแบบของการดำเนินมาตรการและนโยบาย ที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบ หรือนโยบายบังคับ (Regulatory policy) เพื่อต้องการควบคุม ความประพฤติของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลจำนวนหนึ่งที่ส่งผลกระทบโดยรวมต่อสังคม โดยมองว่า การออกนโยบายแบบบังคับจะสามารถลดความขัดแย้งในสังคมทำให้การดำเนินการจัดการของ ภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี และการพนันจึงมีการนำเครื่องมือสำคัญทางนโยบาย คือ การออกกฎหมายมาบังคับใช้เพื่อจำกัด และปราบปรามให้คนในสังคมประพฤติปฏิบัติ ตามกรอบที่รัฐได้กำหนดไว้ โดยอาจยกตัวอย่างแสดงให้เห็นในงานของณัฐวุฒิ คงไช้ (2565) ที่กล่าวว่าการค้าประเวณีเป็นเรื่องที่สังคมยังไม่ได้รับการยอมรับเนื่องจากในประเทศไทย ยังถูกจำกัดด้วยคำว่าวัฒนธรรมและประเพณีที่ดีงาม และภาครัฐไทยมีการนำเครื่องมือ ทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีออกมาบังคับใช้หลายฉบับ เช่น พระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 แต่ก็ไม่สามารถทำให้การค้าประเวณี ในประเทศไทยลดลงซ้ำยังส่งผลในทางตรงกันข้าม อีกทั้งยังเกิดผลกระทบในทางลบ ต่อผู้ค้าประเวณีในลักษณะต่างๆ เช่น การถูกเอาเปรียบโดยไม่สามารถดำเนินการใดๆได้ การแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบของเจ้าหน้าที่รัฐโดยการเรียกรับเงินหรือสิ่งของต่างๆ ปัญหา อาชญากรรมที่ผู้ค้าประเวณีต้องพบเจอโดยไม่สามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้ ทั้งนี้ เมื่อไม่สามารถทำให้การค้าประเวณีหมดไปจากสังคมได้ ก็ควรมีการกำหนดให้การค้าประเวณี เป็นสิ่งที่ถูกกฎหมาย โดยต้องมีการควบคุมที่ชัดเจน เช่น ใช้ระบบการจัดระเบียบการค้าประเวณี (การขออนุญาตและการจดทะเบียนผู้ค้าประเวณี) โดยผู้ค้าประเวณีต้องมีอายุ 20 ปีบริบูรณ์ เป็นต้น ซึ่งงานวิจัยดังกล่าวมีลักษณะสอดคล้องกับงานของสังคิต พิริยะรังสรรค์ (2543) ที่ได้ศึกษา เรื่องการพนันกับนโยบายสาธารณะ กล่าวว่า ภาครัฐไทยพิจารณาว่าการพนันเป็นสิ่งเลวร้าย ส่งผลในด้านลบต่อสังคม ทำให้จุดยืนของภาครัฐมีการนำเครื่องมือทางกฎหมายมาเป็นกรอบ

ในการพิจารณาเพื่อจำกัด และปราบปรามให้คนในสังคมประพฤติปฏิบัติตามที่รัฐภาคได้กำหนดไว้โดยมองว่าบุคคลใดก็ตามที่ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับจะถือว่าบุคคลนั้นเป็นอาชญากรตามกฎหมาย ซึ่งถูกระบุอยู่ในพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 แต่เมื่อพิจารณาตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคมพบว่า การดำเนินการของภาครัฐก็มีอาจควบคุม และปราบปรามได้ การพนันยังคงมีการเล่นโดยทั่วไปอย่างกว้างขวาง อีกทั้งยังเกิดประเด็นหลากหลายที่ส่งผลให้การบังคับใช้เครื่องมือทางกฎหมายด้อยประสิทธิภาพ เช่น การติดสินบนเจ้าหน้าที่ภาครัฐ นักการเมืองและเจ้าหน้าที่ภาครัฐเข้าไปมีส่วนพัวพันในเครือข่ายธุรกิจการพนัน เป็นต้น ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากรัฐบาลในประเทศที่มองว่าการพนันเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย จะทำให้ภาครัฐสามารถควบคุมและลดค่าใช้จ่ายในการปราบปรามคดีที่เกี่ยวข้องกับการพนัน อีกทั้งยังนำรายได้ที่เกี่ยวข้องกับการพนันเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจเพื่อพัฒนาประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อประเด็นการกระทำกิจกรรมที่อยู่นอกกฎหมายของภาครัฐไทยที่ผ่านมาพบว่า ภาครัฐมักจะมีกรอบแนวคิดและมุมมองการกระทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี หรือการพนัน ในลักษณะของการตีตราว่าการกระทำกิจกรรมเหล่านี้เป็นการลดทอนคุณค่าของวัฒนธรรม ศีลธรรม ประเพณีที่ดีงาม และเป็นสิ่งเลวร้ายที่ส่งผลกระทบในด้านลบต่อสังคม ทำให้ภาครัฐมีแนวคิดในการจัดการกับบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่กระทำกิจกรรมดังกล่าวในลักษณะคล้ายคลึงกันซึ่งสะท้อนออกมาให้เห็นอย่างชัดเจนในการกำหนดรูปแบบของนโยบายสาธารณะที่เป็นไปเพื่อควบคุมความประพฤติของบุคคล หรือกลุ่มบุคคล โดยใช้เครื่องมือทางกฎหมายมาบังคับใช้เพื่อจำกัด และปราบปรามให้คนในสังคมประพฤติปฏิบัติตามที่ภาครัฐได้กำหนดไว้ ดังนั้นการทบทวนวรรณกรรมนี้จึงมุ่งพิจารณาความสอดคล้อง การเลือกใช้เครื่องมือทางมาตรการและนโยบายต่างๆของภาครัฐในการจัดการกับเซ็กส์ครีเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ออนไลน์

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 การออกแบบวิจัย

การศึกษาผลกระทบจากการใช้มาตรการและนโยบายของภาครัฐ: กรณีศึกษากลุ่มเช็ทส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แพน เป็นงานวิจัยในลักษณะการวิจัยเชิงคุณภาพ (Quality research) ที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร บทความ ฯลฯ รวมถึงการใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปรากฏการณ์วิทยา มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 3 ประการ คือ 1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับอธิบายปรากฏการณ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ของเช็ทส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แพน 2. เพื่อศึกษามาตรการและนโยบายต่างๆ ที่ภาครัฐนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการกับกลุ่มเช็ทส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แพน และ 3. เพื่อศึกษาผลกระทบที่กลุ่มเช็ทส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แพนได้รับจากการที่ภาครัฐใช้มาตรการและนโยบายเพื่อจัดการกับกลุ่มเช็ทส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แพน

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยงานชิ้นนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน กล่าวคือ การเก็บข้อมูลโดยการศึกษาดูเอกสาร บทความ วารสารทางวิชาการ ตำรา หนังสือ ฯลฯ และการสัมภาษณ์เชิงลึกที่มุ่งศึกษาปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ประกอบด้วยข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลที่เชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

- ชุดข้อมูลปฐมภูมิ

ผู้วิจัยได้ออกแบบการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจริงของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักเพื่อศึกษาผลกระทบจากการใช้มาตรการและนโยบายของภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับสื่อที่มีลักษณะลามกอนาจารในการใช้เป็นเครื่องมือเพื่อจัดการกับกลุ่มเช็ทส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แพนซึ่งเป็นผู้ที่มีความเกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงต่อประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการนำมาพิจารณาเพื่อทำความเข้าใจประสบการณ์ ความต้องการ ความคาดหวัง ฯลฯ ที่ข้อมูลดังกล่าวจะเป็นสิ่งสะท้อนประสบการณ์ที่บุคคลผู้ให้ข้อมูลเหล่านั้นได้เผชิญต่อสถานการณ์นั้นๆ อย่างแท้จริง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ออกแบบการเก็บข้อมูลโดยการ

สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการบันทึกข้อมูลภาคสนามและการบันทึกข้อมูลผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น การจดบันทึก การบันทึกเสียง การบันทึกวิดีโอ

- ชุดข้อมูลทุติยภูมิ หรือข้อมูลเชิงเอกสาร (Documentary Data)

เป็นการเตรียมและเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสาร บทความวิชาการ หนังสือ ตำราและเอกสารจากการประชุมต่างๆ พระราชบัญญัติ แผนยุทธศาสตร์ คำสั่ง ประกาศ ฐานข้อมูลออนไลน์จากอินเทอร์เน็ต รวมถึงแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษามาตรการและนโยบายของภาครัฐในการนำมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อจัดการกับกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟน ซึ่งจะนำไปสู่การเชื่อมโยงวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ข้อ 1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับอธิบายปรากฏการณ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ของเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟน และ ข้อ 2. เพื่อศึกษามาตรการและนโยบายต่างๆ ที่ภาครัฐนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการกับกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟน

3.3 ผู้ให้ข้อมูล

การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informants) ในงานวิจัยนี้เป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดโดยเป็นเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟนที่มีการเปิดบัญชีสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ (เซ็กส์ครีเอเตอร์) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562 – 2567 อายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ไม่จำกัดเพศ จำนวน 5 คน ที่จะสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ ความต้องการสิ่งที่ต้องเผชิญ และผลกระทบจากการเป็นเซ็กส์ครีเอเตอร์ผ่านการใช้มาตรการและนโยบายของภาครัฐ นำไปสู่การพิจารณาถึงความเหมาะสมอย่างรอบด้านในการที่ภาครัฐจะพิจารณาตัดสินใจนำเครื่องมือทางนโยบายออกมาใช้ ทั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้การสัมภาษณ์ในรูปแบบการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบลูกโซ่ (Snowball Technique) โดยเริ่มจากการหากกลุ่มตัวอย่าง หรือผู้ให้ข้อมูลหลักจากแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟนที่มีการเปิดบัญชีสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ (เซ็กส์ครีเอเตอร์) และจากนั้นจะให้ผู้ให้ข้อมูลหลักดังกล่าวชี้นำไปยังผู้ให้ข้อมูลหลักคนอื่นๆ

3.4 เครื่องมือหรือรูปแบบที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดย

3.4.1 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์รายบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงต่อประเด็นผลกระทบที่กลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์

บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟนได้รับการใช้มาตรการและนโยบายของภาครัฐ ในการทำความเข้าใจความคิด ความต้องการ ความคาดหวัง ฯลฯ ที่ข้อมูลต่างๆดังกล่าวจะเป็นสิ่งสะท้อน ประสพการณ์ที่บุคคลผู้ให้สัมภาษณ์เหล่านั้นได้เผชิญต่อสถานการณ์นั้นๆ โดยตรงแบบเจาะลึก ทั้งนี้ รูปแบบคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ออกแบบเป็นลักษณะกึ่งโครงสร้าง (มีการเตรียมคำถามส่วน หนึ่งและอีกส่วนหนึ่งเป็นการตอบคำถามอย่างอิสระตามประสพการณ์ของผู้ที่ตอบแบบสัมภาษณ์) โดยเป็นการสัมภาษณ์เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากเช็กส์ครีเอเตอร์แต่ละคนมาพิจารณาตาม ประสพการณ์ที่แต่ละบุคคลได้เผชิญซึ่งอาจมีความเหมือน หรือแตกต่างกัน ทั้งนี้การสัมภาษณ์ ดังกล่าวเป็นการใช้รูปแบบ Snowball Technique ซึ่งผู้ให้ข้อมูลหลักที่ถูกสัมภาษณ์จะระบุ ข้อมูลผู้ที่จะให้สัมภาษณ์รายต่อไปแก่นักวิจัย โดยแนวทางการออกแบบคำถามการวิจัย จะถูกออกแบบตามข้อมูลเอกสาร และบทสัมภาษณ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อเชื่อมโยงประเด็นคำถาม ให้มีความชัดเจนและครอบคลุม ซึ่งจะสามารถนำสิ่งที่ได้จากการสัมภาษณ์ไปวิเคราะห์ตามแนวคิด ปรัชญาการณวิทย์ต่อไป ดังเช่นการกำหนดตัวอย่างของคำถามกึ่งโครงสร้างการวิจัยต่อไปนี้

ส่วนนำ การทำความเข้าใจข้อมูลและประสพการณ์ของเช็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ อินลิฟเฟน และการศึกษาผลกระทบจากการใช้มาตรการและนโยบายต่างๆของภาครัฐเพื่อเป็น เครื่องมือในการจัดการกับกลุ่มเช็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟน

ส่วนผู้ให้ข้อมูลหลัก (แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป) ประกอบด้วย นามสมมติของผู้ให้สัมภาษณ์ อายุ เพศ ระดับการศึกษา และ**ส่วนคำถาม** แบบบันทึกประสพการณ์จากผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบด้วย แนวคำถามที่จะตอบวัตถุประสงค์ ดังนี้

1) การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักเพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับอธิบายปรากฏการณ์ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ของเช็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์ม ออนไลน์อินลิฟเฟนซึ่งเป็นเรื่องใหม่ในสังคม โดยสอบถามข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการนิยาม ตัวตนของเช็กส์ครีเอเตอร์ เหตุผลและแรงจูงใจในการก้าวเข้ามาเป็นเช็กส์ครีเอเตอร์ ลักษณะ การสร้างรายได้ของเช็กส์ครีเอเตอร์ ลักษณะของการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ศีลธรรมของการ สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ตามทัศนคติของเช็กส์ครีเอเตอร์ ตลอดจนการรับรู้ความคาดหวัง ของเช็กส์ครีเอเตอร์ที่มีต่อภาครัฐไทยซึ่งจะทำให้เข้าใจประสพการณ์ สาเหตุ และปัจจัยที่เช็กส์ ครีเอเตอร์ก้าวเข้ามาสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟนอย่างชัดเจน และรอบด้าน

2) การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักเพื่อวิเคราะห์ผลกระทบที่กลุ่มเช็กส์ครีเอเตอร์บน แพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟนได้รับการที่ภาครัฐใช้มาตรการและนโยบายเพื่อจัดการกับ

กลุ่มแชทครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลี้แฟน โดยสอบถามข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบที่แชทครีเอเตอร์ได้รับจากการที่ภาครัฐนำมามาตรการและนโยบายมาใช้ พร้อมพิจารณาและวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องจากการให้สัมภาษณ์ร่วมกับข้อ 1) และ 2) เพื่อใช้ประกอบข้อมูล

3.4.2 การศึกษารวบรวมจากเอกสาร (Document Research) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสาร บทความวิชาการ หนังสือ ตำราและเอกสารจากการประชุมต่างๆ พระราชบัญญัติ แผนยุทธศาสตร์ คำสั่ง ประกาศ ฐานข้อมูลออนไลน์จากอินเทอร์เน็ต รวมถึงแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมาตรการและนโยบายของภาครัฐที่ใช้ในการควบคุมสื่อลามกอนาจารในประเทศไทย กฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการกับเผยแพร่สื่อลามกอนาจาร บทความวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแพลตฟอร์มออนไลน์อินลี้แฟน ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ ความผิดและการดำเนินการของภาครัฐจากฐานข้อมูลออนไลน์อินเทอร์เน็ต ซึ่งข้อมูลดังกล่าวข้างต้นเป็นการรวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่ง ที่มีความน่าเชื่อถือทำให้สามารถประเมินได้ว่าการใช้มาตรการและนโยบายของภาครัฐไทยมีการกำหนดนโยบายออกมาในรูปแบบใดเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการกับกลุ่มแชทครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลี้แฟน

3.5 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยเป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งในการดำเนินงานวิจัย เนื่องจากข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมมาจะสามารถเชื่อมโยงและตอบประเด็นคำถามหรือปัญหาของงานวิจัยที่ผู้วิจัยต้องการจะศึกษา ดังนั้นขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลจึงเป็นการวางแผนภาพรวมของงานวิจัยที่สอดคล้องกับแหล่งข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง (กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก) ทรัพยากร ฯลฯ ซึ่งจะสามารถทำให้ผู้วิจัยได้รับทราบข้อมูลที่เพียงพอ ครบถ้วน และเหมาะสม

ในการศึกษาวิจัยนี้ได้แบ่งวัตถุประสงค์ของงานวิจัยออกเป็น 3 ข้อ ประกอบด้วย 1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับอธิบายปรากฏการณ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการก้าวเข้ามาสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ของแชทครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลี้แฟน 2. เพื่อศึกษามาตรการและนโยบายต่างๆที่ภาครัฐนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการกับกลุ่มแชทครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลี้แฟน และ 3. เพื่อศึกษาผลกระทบที่กลุ่มแชทครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลี้แฟนได้รับจากการที่ภาครัฐใช้มาตรการและนโยบาย

เพื่อจัดการกับกลุ่มแชตส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แพลน โดยผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.5.1 กำหนดข้อมูลที่ต้องการตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย กล่าวคือ ในข้อที่ 1. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับอธิบายปรากฏการณ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ของแชตส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แพลน โดยทำการศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับแชตส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แพลนจากเอกสาร บทความวิชาการ งานวิจัย และฐานข้อมูลออนไลน์จากอินเทอร์เน็ต และข้อที่ 2. ศึกษามาตรการและนโยบายต่างๆที่ภาครัฐนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการกับกลุ่มแชตส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แพลนโดยทำการศึกษาจากข้อมูลเชิงเอกสาร เช่น มาตรการ นโยบาย คำสั่ง และประกาศที่ภาครัฐนำมาใช้เพื่อจัดการกับกลุ่มแชตส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แพลน ทั้งนี้ ในปัจจุบันประเทศไทยไม่มีกฎหมาย พระราชบัญญัติ หรือข้อบังคับใดที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับแชตส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แพลนทำให้ผู้วิจัยต้องค้นหาข้อมูลจากเอกสารต่างๆดังกล่าวข้างต้นตามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้ต่อผู้สร้างเนื้อหาที่มีลักษณะลามกอนาจาร ในส่วนข้อที่ 3. ศึกษาผลกระทบที่กลุ่มแชตส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แพลนได้รับจากการที่ภาครัฐใช้มาตรการและนโยบายเพื่อจัดการกับกลุ่มแชตส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แพลน และข้อที่ 1. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับอธิบายปรากฏการณ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ของแชตส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แพลนเป็นการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักเพื่อนำข้อมูลมาพิจารณาและวิเคราะห์ประสบการณ์การต่างๆที่ผู้ให้ข้อมูลหลักได้พบเจอพร้อมทั้งผลกระทบต่างๆที่ได้รับจากการใช้มาตรการและนโยบายภาครัฐ

3.5.2 กำหนดผู้ให้ข้อมูลหลัก คือแชตส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แพลน

3.5.3 เตรียมความรู้ รวมถึงศึกษาเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อเชื่อมโยงแนวทางในการกำหนดประเด็นคำถามที่ต้องการใช้ในการสัมภาษณ์ให้มีความครอบคลุมและชัดเจน

3.5.4 ศึกษาข้อมูลอย่างรอบด้านเกี่ยวกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักเนื่องจากแต่ละบุคคลมีการดำเนินชีวิตตามสภาวะแวดล้อมที่ต่างกันย่อมส่งผลให้เกิดประสบการณ์ที่ต่างกัน

3.5.5 ดำเนินการออกแบบสัมภาษณ์ข้อมูลโดยใช้รูปแบบคำถามกึ่งโครงสร้างในการสัมภาษณ์และคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ที่ตอบแบบสัมภาษณ์ตอบคำถามอย่างอิสระตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่ได้รับรู้หรือเผชิญอย่างตรงไปตรงมา

3.5.6 การเตรียมเครื่องมือในการดำเนินการรวบรวมข้อมูล เช่น เทปบันทึกเสียง การบันทึกข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์จากโปรแกรมออนไลน์ต่างๆ รวมถึงแบบบันทึกข้อมูลและแบบสัมภาษณ์

3.5.7 ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกในรูปแบบ Snowball Technique ซึ่งจะเริ่มต้นจากการสัมภาษณ์เช็ทส์ครีเอเตอร์ที่เปิดบัญชีสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ระหว่างปี พ.ศ. 2562-2567 บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิแฟน

3.5.8 ถอดข้อมูลจากการสัมภาษณ์เป็นข้อความ เพื่อทำความเข้าใจข้อมูลที่ได้รับอย่างถี่ถ้วน

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร บทความวิชาการ หนังสือ ตำราและเอกสารจากการประชุมต่างๆ พระราชบัญญัติ แผนยุทธศาสตร์ คำสั่ง ประกาศ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับการนำมาตรการและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารของภาครัฐมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการกับกลุ่มเช็ทส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิแฟน และได้รับข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้ให้ข้อมูลหลัก ผู้วิจัยจะต้องดำเนินการนำข้อมูลต่างๆมาพิจารณาเพื่อวิเคราะห์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการเก็บรวบรวมเอกสาร บทความวิชาการ หนังสือ ตำราและเอกสารจากการประชุมต่างๆ เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นของเช็ทส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิแฟนในสังคม รวมถึงการใช้อนุมัติและนโยบายของภาครัฐไทยมีการกำหนดนโยบายออกมาในรูปแบบใดเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการกับกลุ่มเช็ทส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิแฟน โดยวิเคราะห์จากงานวิจัย และกฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องผ่านแหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ เพื่อนำเสนอให้เห็นว่าการใช้มาตรการและนโยบายของภาครัฐดังกล่าวมีความเหมาะสมเพียงใด

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลักโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกในการใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงข้อมูลและประสบการณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์ในการทำความเข้าใจความคิด ความต้องการ ความคาดหวัง และสิ่งต่างๆที่เช็ทส์ครีเอเตอร์ต้องเผชิญ โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากผลกระทบของแต่ละบุคคลที่ได้มีประสบการณ์หรือมีมุมมองร่วมโดยผู้วิจัยได้นำหลักแนวความคิดการวิเคราะห์ข้อมูลของเลียวนาร์ด (Leonard's method) มาพิจารณาซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวเกิดจากการตีความเนื้อหาในการทำความเข้าใจข้อมูลการสัมภาษณ์หลายๆรอบ จนได้ประเด็นย่อยๆที่มีความสำคัญและพิจารณาประเด็นย่อยๆเหล่านั้นที่มีลักษณะ

การตีความที่คล้ายคลึงกันรวมเข้าเป็นประเด็นหลัก ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำประเด็นหลักต่างๆเหล่านี้ มาวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกันนำไปสู่การอภิปรายเชิงพรรณนา ที่มุ่งวิเคราะห์ให้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของงานวิจัย ในการอธิบายปรากฏการณ์ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการสร้างเนื้อหา ทางเพศ 18+ ของเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟนซึ่งเป็นลักษณะของการกระทำ กิจกรรมทางเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างรอบด้าน พร้อมทั้ง วิเคราะห์ผลกระทบต่างๆที่เซ็กส์ครีเอเตอร์ได้รับจากการใช้มาตรการและนโยบายของภาครัฐ ซึ่งจะสามารถตอบคำถามการวิจัยได้อย่างชัดเจน

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลกระทบจากการใช้มาตรการและนโยบายของภาครัฐ : กรณีศึกษากลุ่มเซกส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟน ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ข้อมูลทางมาตรการ นโยบาย และข้อกฎหมายต่างๆ รวมทั้งรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกของเซกส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟนซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 5 คน ผลจากการศึกษาสามารถแบ่งตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยโดยมีรายละเอียด ดังนี้

4.1 การอธิบายปรากฏการณ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ของเซกส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟน

การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการทำความเข้าใจประสบการณ์ สาเหตุ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ของเซกส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟนเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้วิจัยและผู้ศึกษาได้ทราบถึงรายละเอียดต่างๆที่จะสามารถอธิบายให้เห็นภาพปรากฏการณ์สำคัญที่เป็นลักษณะของการกระทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมเทคโนโลยีดิจิทัลของกลุ่มเซกส์ครีเอเตอร์ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน และรอบด้าน โดยการทำทำความเข้าใจกระบวนการความคิด ทศนคติที่มีความเกี่ยวข้องกับแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟนในฐานะเป็นแหล่งของการนำเสนองานที่มีลักษณะ 18+ เหตุผลและแรงจูงใจในการก้าวเข้ามาเป็นเซกส์ครีเอเตอร์ ลักษณะการสร้างรายได้ของเซกส์ครีเอเตอร์ ลักษณะของการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ศีลธรรมของการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ตามทัศนคติของเซกส์ครีเอเตอร์ ตลอดจนการรับรู้ความคาดหวังของเซกส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟนที่มีต่อภาครัฐไทย

ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้ข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร งานวิจัย ฐานข้อมูลออนไลน์จากอินเทอร์เน็ต ฯลฯ และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก (เซกส์ครีเอเตอร์) จำนวน 5 คน พบประเด็นน่าสนใจที่สะท้อนลักษณะของการกระทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมเทคโนโลยีดิจิทัลของกลุ่มเซกส์ครีเอเตอร์ ที่จะสามารถนำมาอธิบายปรากฏการณ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ของเซกส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟน ซึ่งเกิดจากการจำแนกข้อมูลในระดับมหภาคที่มีการวิเคราะห์เหตุการณ์ตามเรื่องราวแบบไม่อิงทฤษฎีโดยพิจารณาชนิดของข้อมูลตามประเภทที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์

ของการเกิดชุดข้อมูลต่างๆ ที่จะนำมาเป็นหลักพื้นฐานในการอธิบายให้เห็นภาพปรากฏการณ์สำคัญที่เป็นลักษณะของการกระทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมเทคโนโลยีดิจิทัลของกลุ่มเช็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลี้แฟนอย่างครอบคลุมใน 7 ประเด็น กล่าวคือ

- 1) ความเชื่อมโยงระหว่างเช็กส์ครีเอเตอร์กับแพลตฟอร์มออนไลน์อินลี้แฟน
- 2) ค่านิยมและความหมายของเช็กส์ครีเอเตอร์ตามทัศนะของผู้ให้ข้อมูลหลัก
- 3) เหตุผล และแรงจูงใจในการเข้ามาเป็นเช็กส์ครีเอเตอร์
- 4) การสร้างสรรค์ผลงานของเช็กส์ครีเอเตอร์
- 5) การสร้างรายได้จากแพลตฟอร์มออนไลน์อินลี้แฟน
- 6) พลวัตของสังคมไทยที่ส่งผลต่อการยอมรับเช็กส์ครีเอเตอร์ และศีลธรรมของสังคมกับทัศนคติของเช็กส์ครีเอเตอร์
- 7) ความคาดหวังของเช็กส์ครีเอเตอร์ต่อภาครัฐไทย

4.1.1 ความเชื่อมโยงระหว่างเช็กส์ครีเอเตอร์กับแพลตฟอร์มออนไลน์อินลี้แฟน

จากการศึกษาข้อมูลพบว่าแพลตฟอร์มออนไลน์อินลี้แฟน มีต้นกำเนิดจากประเทศอังกฤษโดย ทิโมธี สโตกิลีย์ (Timothy Stokely) ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 2016 (พ.ศ. 2559) ได้รับความสนใจและเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในฐานะแพลตฟอร์มออนไลน์ที่เปิดโอกาสสร้างอาชีพอิสระในยุคดิจิทัลที่สามารถทำรายได้ให้นักสร้างเนื้อหา (Content Creator) แม้จะอยู่ส่วนใดของโลกก็ตาม โดยนักสร้างเนื้อหาเหล่านี้สามารถสร้างและผลิตเนื้อหาในพื้นที่ของตนอย่างอิสระเพื่อให้ผู้ติดตาม (แฟนคลับ) ได้รับชมเนื้อหาที่มีความสนใจเป็นพิเศษผ่านการพูดคุย ตอบโต้ ติดต่อกับผู้สร้างเนื้อหาได้อย่างใกล้ชิด เช่น การสอนออกกำลังกาย การสอนแนวทางการลงทุน การสอนทักษะการใช้ชีวิต การติดตามชีวิตส่วนตัวของนักสร้างเนื้อหาที่สนใจหรือแม้แต่เนื้อหาทางเพศ 18+ ที่ได้รับความนิยมสูงสุดถึงร้อยละ 98 ของเนื้อหาทั้งหมดบนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลี้แฟน (OnlyFans Statistics [2024]: World's Most Entrepreneurial Site, 2024) จึงอาจกล่าวได้ว่าผู้สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ (เช็กส์ครีเอเตอร์) มีประเด็นพื้นฐานที่เชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับแพลตฟอร์มออนไลน์อินลี้แฟนในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

4.1.1.1) แพลตฟอร์มออนไลน์อินลี้แฟนแม้จะได้รับความนิยมในการนำเสนอเนื้อหาทางเพศ 18+ แต่ก็ยังคงมีการกำหนดนโยบายในการเข้าใช้งานสำหรับผู้สร้างเนื้อหาและผู้ติดตามอย่างรัดกุมโดยผู้ที่เข้าใช้งานแพลตฟอร์มได้จะต้องมีอายุ

18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ซึ่งข้อมูลดังกล่าวมีความสอดคล้องกับงานของนันท์สินี ช่อผูกและคณะ ที่ทำการศึกษาเรื่องสิทธิในเนื้อตัวร่างกาย: ศึกษาสภาพปัญหาและการใช้สิทธิ และเสรีภาพของ Sex Creator ในประเทศไทยที่กล่าวว่า

“เนื่องจากอาชีพเซ็กส์ครีเอเตอร์เป็นอาชีพที่ไม่ต้องลงทุนหรือต้องใช้ต้นทุนเยอะ เพียงแต่ใช้ความคิดในการสร้างเนื้อหา ทำให้คนในประเทศสนใจที่ประกอบอาชีพนี้โดยส่วนใหญ่ มักจะนิยมในกลุ่มของคนรุ่นใหม่ที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป”

โดยทั้งนี้ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นยังมีความสอดคล้องกับสถิติอายุของผู้ใช้งานบนแพลตฟอร์มออนไลน์โอนลี่แฟนที่ระบุว่า

“อายุของผู้สร้างเนื้อหาบนแพลตฟอร์มอยู่ระหว่าง 18-24 ปี คิดเป็น 47% ของจำนวนผู้สร้างเนื้อหาทั้งหมด และอายุของผู้ใช้งาน (ผู้ติดตาม) อยู่ระหว่าง 18-24 ปี คิดเป็น 43% ของจำนวนผู้ใช้งาน (ผู้ติดตาม) ทั้งหมด” (OnlyFans Statistics [2024]: World's Most Entrepreneurial Site, 2024) อีกทั้ง การสมัครเข้าใช้งานแพลตฟอร์มออนไลน์โอนลี่แฟนจำเป็นต้องมีการยืนยันตัวตนผ่านขั้นตอนต่างๆตามระบบ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่งเป็นส่วนของผู้เข้าใช้งาน เพื่อติดตามเนื้อหาต้องมีการใช้บัตรเครดิตในการชำระเงินเป็นรายเดือน พร้อมรับรองข้อมูลเพื่อเข้าดูผลงานของผู้สร้างเนื้อหาว่าผู้เข้าใช้งานมีอายุเกินกว่า 18 ปีบริบูรณ์ และส่วนที่สองเป็นส่วนของการสมัครเป็นผู้สร้างเนื้อหา ต้องมีการแสดงบัตรประจำตัวประชาชน ผ่านระบบการสแกนใบหน้า และในปัจจุบันต้องมีการยืนยันตัวตนผ่านบัญชีโซเชียลมีเดีย (Social media) ที่เปิดเป็นสาธารณะ โดยต้องมีการสร้างบัญชีมาระยะเวลาหนึ่ง และต้องเห็นหน้าผู้สร้างเนื้อหาอย่างชัดเจนเพื่อให้ทีมงานของแพลตฟอร์มสามารถตรวจสอบและยืนยันได้ว่าผู้ที่สมัครเข้ามาไม่ได้มีการแอบอ้างใช้เอกสารของผู้อื่น โดยรายละเอียดเป็นไปตามการแสดงทัศนะของผู้ให้ข้อมูลหลักที่กล่าวว่า

“การสมัครเข้าโอนลี่แฟนต้องมีการยืนยันตัวตน มีการจำกัดอายุ การลงคอนเทนต์มันไม่ได้ง่ายไม่ใช่ใครจะเข้าไปลงอะไรก็ได้ ใครจะเข้าถึงแพลตฟอร์มนี้ก็ต้องมีการตัดเงินจากบัตรเครดิตซึ่งมันเป็นอะไรที่เข้าถึงยากกว่าปกติ” (สัมภาษณ์คุณชายต๋อง, 31 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ ณ เซ็นทรัลเวิลด์)

เช่นเดียวกับการแสดงความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลหลักอีกรายหนึ่งที่กล่าวว่า

“เมื่อก่อนการสมัครเป็นครีเอเตอร์ง่ายมากเพียงแค่คุณมีบัตรประชาชนใบเดียวก็สมัครได้เลย คุณแค่ถ่ายรูปหน้าตัวเองและสแกนบัตรประชาชน ขอแค่รูปหน้าบัตรประชาชนตรงกับหน้าของคุณใช้เวลาไม่เกิน 24 ชั่วโมงระบบก็อนุมัติคุณก็สามารถลงผลงานได้เลย แต่ปัจจุบัน

ต้องมีอย่างน้อย 3-4 วันโดนปฏิเสธ 3-4 รอบ บางคนก็ท้อ โดยนอกจากคุณจะต้องมีบัตรประชาชน ผ่านการสแกนใบหน้าแล้วคุณต้องมีบัญชีโซเชียลมีเดียที่เปิดเป็นสาธารณะที่มีการสร้างบัญชีมานานแล้ว โดยต้องเห็นหน้าคุณอย่างชัดเจนเพื่อให้ทีมงานเข้ามาตรวจสอบว่าผู้ที่สมัครใช้คุณจริง ๆ ี่เปล่า และเวลาที่คุณลงผลงานต้องมีคนอื่นติดอยู่ในผลงานของคุณ คุณต้องทำการแท็กคนนั้นด้วยในกรณีที่ถ้าคนนั้นเป็นครีเอเตอร์แต่ถ้าคนนั้นไม่ใช่ครีเอเตอร์คุณต้องกรอกข้อมูลขอความยินยอมให้เปิดเผยว่ามีผลงานคือมือของฉัน ฉันชื่อนี้ นามสกุลนี้ เลขบัตรประชาชนนี้ยินยอมให้มีมือของฉันในผลงานของคุณซึ่งจะทำการโพสผลงานลงในอินสตาแกรม ชื่อบัญชีอะไร เป็นเวลาที่เดือนกุมภาพันธ์หรือตลอดชีวิตพร้อมแนบรูปถ่ายบัตรประชาชน ซึ่งมันต่างจากเมื่อสมัยก่อนมากที่จะเอาใครมาถ่ายก็ได้ แต่ในปัจจุบันจำเป็นต้องมีการแท็กสำหรับคนที่เป็ครีเอเตอร์ และต้องมีการขอบัตรประชาชน ข้อมูลส่วนตัวสำหรับคนที่ติดอยู่ในคลิป มันเป็นเรื่องที่ยุ่งยากมากในปัจจุบัน” (สัมภาษณ์คุณพู่ใจ, 14 เมษายน 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

ทั้งนี้จากข้อมูลการศึกษาจากเอกสารและข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก อาจกล่าวได้ว่าแพลตฟอร์มออนไลน์อินสตาแกรมแม้จะได้รับความนิยมในการนำเสนอเนื้อหาทางเพศ 18+ แต่ก็ยังคงมีมาตรการและนโยบายในการกำหนดสำหรับการเข้าใช้งานอย่างรัดกุมทำให้ทั้งผู้สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ สามารถลดความกังวลในเรื่องของอายุผู้เข้าใช้งานเพื่อรับชมเนื้อหาทางเพศ 18+ ซึ่งสะท้อนข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักที่กล่าวว่า

“เช็ทส์ครีเอเตอร์ก็มีความเชื่อถือว่าหากคนที่มีการสมัครเข้าใช้งานบนแพลตฟอร์มออนไลน์อินสตาแกรมแล้วก็ถือว่าจะมีการคัดกรองจากแพลตฟอร์มมาแล้วส่วนหนึ่ง” (สัมภาษณ์คุณโคโค, 28 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

4.1.1.2) แพลตฟอร์มออนไลน์อินสตาแกรมสามารถกำหนดเงื่อนไขการแสดงผลเนื้อหา (ผลงาน) เพื่อเลือกเปิดเผย หรือปิดกั้นเนื้อหา (ผลงาน) ให้กับประเทศไทยใดประเทศหนึ่ง หรือหลาย ๆ ประเทศได้ ซึ่งลักษณะสำคัญดังกล่าวของแพลตฟอร์มออนไลน์อินสตาแกรมข้างต้นเป็นข้อมูลสำคัญอีกประการหนึ่งที่ไม่ถูกระบุลงในเว็บไซต์ หรือเอกสารทางวิชาการ โดยจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักพบประเด็นที่ผู้สร้างเนื้อหา (ครีเอเตอร์) เลือกเปิดเผย หรือปิดกั้นเนื้อหา (ผลงาน) 2 ประเด็น กล่าวคือ

ประเด็นแรก ผู้สร้างเนื้อหาเลือกเปิดเผยเนื้อหาให้กับตลาดต่างชาติ และปิดกั้นเนื้อหาตลาดในประเทศไทยเนื่องจากตลาดต่างชาติสามารถสร้างรายได้ให้กับผู้สร้างเนื้อหา (ครีเอเตอร์) มากกว่าการทำตลาดในประเทศไทย อีกทั้งยังสามารถแสดงเนื้อหาทางเพศ 18+

ได้สะดวกกว่าการทำตลาดในประเทศไทย โดยข้อมูลดังกล่าวสะท้อนทัศนคติของผู้ให้ข้อมูลหลักที่กล่าวว่า

“เนื่องจากปัจจุบันเช็กส์ครีเอเตอร์ส่วนใหญ่ไม่ค่อยทำตลาดในประเทศไทยแล้ว ย้ายไปทำตลาดต่างชาติดีกันเยอะ รายละเอียดในหน้าเพจของเช็กส์ครีเอเตอร์ที่ทำตลาดต่างประเทศก็จะเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมดเลย เนื่องจากตลาดต่างชาติดีกำลังซื้อมากกว่า และอีกอย่างการทำคอนเทนต์ในตลาดต่างชาตินั้นเราอาจจะไม่ได้เป็นจุดสนใจมากนัก” (สัมภาษณ์ คุณโคโค, 28 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

และประเด็นที่สอง ลักษณะรูปร่างทางกายภาพของผู้สร้างเนื้อหาดึงดูดกับตลาดต่างชาตินั้นมากกว่าตลาดในประเทศไทย ทำให้ผู้สร้างเนื้อหาเลือกเปิดเผย หรือปิดกั้นเนื้อหาผลงานให้กับประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือหลายๆประเทศได้ตามความต้องการ ดังตัวอย่างความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลหลักที่กล่าวว่า

“สำหรับผมการทำผลงานจะเน้นที่ตลาดต่างชาติเป็นหลักภาษาที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นภาษาอังกฤษและภาษาสเปน เพราะโดยลักษณะของผมจะเหมาะกับต่างชาติมากกว่า สิ่งแรกที่ทำคือการบล็อก IP ประเทศไทยไปเลยและไม่ทำการโปรโมท ซึ่งระบบสามารถตั้งค่าได้ว่าเราจะไม่ให้ประเทศไหนเห็นบ้างอยู่ที่เรากำหนด อีกอย่างหน้าเพจของผมจะโพสเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด” (สัมภาษณ์คุณมาริน, 12 เมษายน 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

4.1.2 คำนิยามและความหมายของเช็กส์ครีเอเตอร์ตามทัศนะของผู้ให้ข้อมูลหลัก

เช็กส์ครีเอเตอร์ คือผู้สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ที่มีการนำเสนอเนื้อหาเพื่อสนองความพึงพอใจทางเพศแก่ผู้รับชม (ผู้ติดตาม) ผ่านสื่อต่างๆ ทั้งที่หวังผลตอบแทนในรูปแบบของรายได้ หรือไม่หวังผลตอบแทนโดยจากการวิเคราะห์ความเห็นตามทัศนะของผู้ให้ข้อมูลหลักจากการสัมภาษณ์เชิงลึกพบความสอดคล้องในการให้คำนิยามความหมายของเช็กส์ครีเอเตอร์ข้างต้นที่กล่าวว่า

“ผมมองว่า Sex Creator มาจากคำว่า Content Creator + กับว่า Sex จริงๆ คำเต็มมันอาจจะคำว่า Sex content creator จริงๆก็คือเป็น Content creator ประเภทหนึ่ง นิยามก็คือคนที่ทำ Content แต่แค่ content ที่ทำออกมานั้นมันเป็นการทำ Content 18+ คือเป็นการทำ Content สำหรับผู้ใหญ่” (สัมภาษณ์คุณชายต๋อง, 31 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ ณ เซ็นทรัลเวิลด์)

เช่นเดียวกับการแสดงความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลหลักอีกสองรายที่มีความสอดคล้องกันกล่าวว่า

“ในมุมมองของเราจะแบ่งเซ็กส์ครีเอเตอร์ออกเป็น 2 รูปแบบ คือ 1. คนที่ถ่ายทำวิดีโอการมีเพศสัมพันธ์ หรือวิดีโอที่มีการแสดงออกในเรื่องการยั่วยวนทางเพศ และนำไปโพสต์ลงบนสื่อออนไลน์โดยที่หวังหรือไม่หวังผลประโยชน์ก็ได้แต่มีการสร้างงานออกมาอย่างต่อเนื่อง และ 2. คือผู้ที่ผลิตสื่อไม่ว่าจะเป็นภาพถ่าย วิดีโอ เรื่องราว เสียง เพื่อสนองความต้องการทางเพศของบุคคลโดยหวังผลทางรายได้โดยตรง (ทำเป็นธุรกิจ)” (สัมภาษณ์คุณฟูจิ, 14 เมษายน 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

“สำหรับเราผู้ที่สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ก็คือ Sexual Content Creator จริงๆแล้วคอนเทนต์อะไรที่ตอบสนองความต้องการทางเพศหรือว่าความรู้สึกทางเพศ ไม่ได้จำเป็นที่จะต้องเป็นการร่วมเพศอย่างเดียว (Intercostal) ก็นับหมดเลย” (สัมภาษณ์คุณโคโค, 28 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

ทั้งนี้ จากการวิเคราะห์ความเห็นตามทัศนะของผู้ให้ข้อมูลหลักจากการสัมภาษณ์เชิงลึกพบข้อมูลที่มีความน่าสนใจอีกแง่มุมหนึ่งของการให้ความหมายของเซ็กส์ครีเอเตอร์ที่กล่าวว่า เซ็กส์ครีเอเตอร์ต้องไม่สร้างสิ่งใดที่เป็นผลกระทบร้ายแรง และสร้างความเดือดร้อนแก่สังคมในวงกว้างโดยรายละเอียดเป็นไปตามการแสดงทัศนะว่า

“เซ็กส์ครีเอเตอร์สำหรับผมต้องเป็นคนที่นำเสนอผลงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเซ็กส์ในวิธีใดวิธีหนึ่ง ซึ่งสิ่งที่นำเสนอไปนั้นควรเป็นสิ่งที่สร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับชมทางใดทางหนึ่งหรือก่อให้เกิดประโยชน์ทางด้านใดด้านหนึ่งให้กับผู้รับชม แต่ถ้าสิ่งใดที่เกิดผลกระทบร้ายแรงและสร้างความเดือดร้อนให้แก่สังคมในวงกว้างถือว่าอันนั้นไม่ใช่ครีเอเตอร์ เช่น การทำคอนเทนต์ในที่สาธารณะ การทำคอนเทนต์กับเด็กที่อายุไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กฎหมายกำหนด หรือการทำอะไรเพื่อจูงใจให้เกิดกระแส แต่สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่สร้างความเดือดร้อน” (สัมภาษณ์คุณใจใจ, 29 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

หรือแม้กระทั่งการแสดงความคิดเห็นจากผู้ให้ข้อมูลหลักที่ว่าเซ็กส์ครีเอเตอร์ก็คือการทำงานอย่างหนึ่งไม่แตกต่างจากผู้สร้างเนื้อในแพลตฟอร์มออนไลน์อื่นๆ ดังที่กล่าวว่า

“มันก็คืองานๆหนึ่ง เป็นคอนเทนต์ครีเอเตอร์สาขาหนึ่งผมมองว่ายังงั้น ซึ่งมันก็ไม่ได้ต่างจากยูทูบเบอร์หรือดีท็อกเกอร์ โดยเฉพาะการทำงานด้านนี้มันจำเป็นต้องมีการวางแผนในการทำงาน” (สัมภาษณ์คุณมาริน, 12 เมษายน 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

4.1.3 เหตุผล และแรงจูงใจในการเข้ามาเป็นเช็ทส์ครีเอเตอร์

เกิดจากเหตุผล และแรงจูงใจที่เกิดจากปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก โดยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเช็ทส์ครีเอเตอร์ที่เป็นข้อมูลสะท้อนถึงปรากฏการณ์สำคัญอีกประเด็นหนึ่งคือการทราบถึงเหตุผล แรงจูงใจ และการยอมรับจากครอบครัวและคนรอบข้างในการที่บุคคลตัดสินใจเข้ามาเป็นเช็ทส์ครีเอเตอร์ ทั้งนี้จากการศึกษาของธนสรณ์ ลำจวน (2556) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจ 2 ลักษณะว่า 1) แรงจูงใจที่เกิดจากปัจจัยภายในเป็นความต้องการที่อยู่ภายในอันเป็นแรงขับเคลื่อนในการแสดงพฤติกรรมนั้นๆออกมา และความสนใจในเรื่องใดเป็นพิเศษ และ 2) แรงจูงใจที่เกิดจากปัจจัยภายนอกเป็นการได้รับการกระตุ้นจากสภาวะต่างๆ จากภายนอก ทำให้มองเห็นถึงเป้าหมาย เราให้เกิดความต้องการ และแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมาย ทั้งนี้ เมื่อนำข้อมูลข้างต้นมาวิเคราะห์ตามทัศนะของผู้ให้ข้อมูลหลักพบประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเหตุผลและแรงจูงใจที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลหลักแสดงความคิดเห็นเป็นไปใน 2 ลักษณะ

4.1.3.1 ผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนหนึ่งมีแรงจูงใจในการเป็นเช็ทส์ครีเอเตอร์ จากความต้องการภายใน เหตุผลที่เข้ามาเป็นผู้สร้างเนื้อหา 18+ เกิดจากความต้องการเป็นตัวแทนของมาตรฐานความงามอีกแบบหนึ่งของสังคม หรือความต้องการเผยแพร่เนื้อหาทางเพศ 18+ กับกลุ่มคนที่มีความชอบในลักษณะเดียวกัน ซึ่งแสดงให้เห็นรายละเอียดได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักที่กล่าวว่า

“เราไม่ได้เงินร่างกายที่โป๊เปลือย ในช่วงนั้นเราทำงานเกี่ยวกับเรื่องของ Beauty Standard ซึ่งในยุคนั้นที่เริ่มทำไม่มีใครในวงการนี้ที่หน้าตาเหมือนเรา ก็เลยเป็นแรงจูงใจส่วนหนึ่งในการเริ่มทำ โดยหลักๆที่เข้ามาทำเพียงแค่อยากให้เราเป็นตัวแทนของ Beauty ในอีกแบบมากกว่า” (สัมภาษณ์คุณโคโค, 28 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

และสอดคล้องกับการแสดงความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลหลักอีกหนึ่งรายที่กล่าวว่า

“แรกสุดที่เข้ามาในวงการนี้ไม่ได้มีความคิดที่อยากจะเข้ามาเป็นเช็ทส์ครีเอเตอร์ แรกสุดเราแค่เป็นเพียงคู่รักคู่หนึ่งที่ต้องการหาพื้นที่ในการแชร์คลิปหรือรูปที่เป็นด้าน 18+ ของเรา แต่เรายังหาพื้นที่แชร์เนื้อหาลักษณะนี้ไม่ได้ สุดท้ายก็เลยไปตกที่ทวิตเตอร์ ณ ตอนนั้นซึ่งทวิตเตอร์ก็เป็นพื้นที่อีกพื้นที่หนึ่งที่พอจะเปิดกว้างพอให้คนได้มาแชร์เรื่อง 18+ ของตัวเองและก็สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่นได้ แต่จุดเริ่มต้นเกิดจากพอเราลงคลิปได้เรื่อยๆ ปรากฏว่ามีคลิปอันหนึ่งดังขึ้นมา คนสนใจเยอะมากเลยทำให้คนหลังไหลเข้ามาติดตามมากขึ้น ก็เริ่มมีคนถามแล้วว่า มีมากกว่านี้มั้ยยอมเสียเงินก็ได้ จึงไปศึกษารายละเอียดทำให้ได้รู้ว่าสิ่งที่เราชอบทำมันสามารถสร้างรายได้ให้เราได้ พอเราเริ่มรู้เราก็เริ่มทำ โดยเริ่มมาจากการทำกลุ่มลับและขยับมาเรื่อยๆ

ต่อมาก็มีแฟนคลับมาแนะนำว่าลองไปลงคลิปใน Pornhub ซึ่งนี่แหละคือจุดเริ่มต้นที่ทำให้เรามองว่ามันใกล้เคียงกับการเป็นยูทูบเบอร์มากๆ ก็คือการทำหนังโป๊และคุณสามารถลงคลิปในแพลตฟอร์มหนังโป๊และเขาสามารถให้รายได้กับคุณตอบแทนในลักษณะเดียวกัน คือถ้ามียอดคนดูมากคุณก็ได้รายได้มาก และนี่คือจุดเริ่มต้นของการที่จะทำให้ผมกลายเป็นเซ็กส์ครีเอเตอร์ ซึ่งพอได้มาทำให้โบนีสี่แฟนเราได้ขยับตัวเองเข้ามาอีกขั้นหนึ่งเป็นลักษณะของคอนเทนต์ครีเอเตอร์มากขึ้น สำหรับเราทำด้วย passion และตอนนี้ก็ยังทำด้วย Passion เพราะไม่ได้สนใจเรื่องเงิน ทุกคนเข้ามาเพราะมีความชอบเรื่อง 18+ และยังมองว่าไม่ว่ารายได้มันจะมากนักอย่างไรเราก็ยังอยู่ได้ด้วย Passion เราารู้สึกว่าเรายังอยากสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆ ยังมีความสนุกในการสร้างสรรค์ผลงาน และถ่ายทอดให้คนอื่นได้ดูได้รู้ ให้รู้สึกว่าการ 18+ มันก็เป็นเรื่องที่สวยงาม มันเป็นเรื่องที่สนุกไม่ใช่เรื่องที่น่ากลัว ซึ่งสามารถพูดกันได้เป็นปกติ” (สัมภาษณ์คุณชายต๋อง, 31 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ ณ เซ็นทรัลเวิลด์)

4.1.3.2 ผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนหนึ่งมีแรงจูงใจในการเป็นเซ็กส์ครีเอเตอร์
จากความต้องการภายนอก เหตุผลที่เข้ามาเป็นผู้สร้างเนื้อหา 18+ เกิดจากวิกฤติทางเศรษฐกิจที่เกิดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้ผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนหนึ่งตัดสินใจมาเป็นเซ็กส์ครีเอเตอร์เพื่อสร้างรายได้ โดยเหตุผลและแรงจูงใจในการเข้ามาเป็นเซ็กส์ครีเอเตอร์จากปัจจัยภายนอกดังกล่าว ผู้ให้ข้อมูลหลักแสดงให้เห็นตามรายละเอียดที่กล่าวว่า

“เกิดจากภาวะเศรษฐกิจช่วงโควิดผลักดันให้ตัดสินใจเข้ามาทำอาชีพนี้แทบจะ 100 % วิกฤติโควิดทำให้เราเป็นผู้ได้รับผลกระทบทางการเงินจากที่มีรายได้มีเงินเก็บเราเลยมาเป็นหนี้หลายล้านบาท ซึ่งตอนนั้นเราไม่สามารถขยับตัวได้เลย ลงทุนอะไรก็ไม่ได้ และก็ไม่มีใครคาดคิดว่าโควิดจะยาวนานขนาดนี้ เราสำรองเงินไว้แค่ 3-6 เดือน แต่มันก็ไม่พอเพราะเดือนๆหนึ่งเรามีค่าใช้จ่ายเยอะมาก เราก็เริ่มคิดว่าจะทำอะไรที่มันไม่ต้องลงทุน ไม่มีความเสี่ยง ได้เงินเร็ว ไม่ต้องมาพบเจอคนเพราะเนื่องจากโควิดไม่สามารถออกไปไหนได้ ด้วยที่เราพอจะมีต้นทุนด้านร่างกาย รูปร่างอยู่แล้วซึ่งมันไม่ต้องทำอะไรก็ตัดสินใจทำเลย โดยเปิดหน้าตั้งแต่แรก ซึ่งบางคนอาจจะปิดหน้าก่อนแต่เราคิดว่ามันถึงจุดที่เราต้องปรับความคิดของเรา และก็เปลี่ยนแปลงอะไรสักอย่างเราใช้เวลาตัดสินใจไม่กี่สัปดาห์ก็เริ่มทำจน จุดนั้นเราไม่แคร์ใครแล้วเพราะไม่มีใครสามารถเข้ามาช่วยเราได้ หรือช่วยได้ก็ไม่สามารถช่วยได้ตลอดไป มันก็เป็นการฝึกความคิดของเราเอง” (สัมภาษณ์คุณใจใจ, 29 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

สอดคล้องกับการแสดงความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลหลักอีกหนึ่งรายที่กล่าวว่า

“เดิมเริ่มทำงานกลางคืนจากการเป็น PR ทำงานเป็นเลาน์จโคโยตี้ เพราะไม่ได้จบการศึกษาสูง มีความรู้สึกที่ตัวเองไม่เหมาะกับการทำงานประจำ ชอบทำงานที่มีอิสระ และก็เริ่มไปรู้จักแพลตฟอร์มออนไลน์ที่ชื่อว่าแคมฟรอกที่มีมาในไทยเมื่อ 10-12 ปีก่อน เรามีความรู้สึกว่าด้วยรูปร่างหน้าที่ค่อนข้างโอเค มีความเซ็กซี่ก็เลยทำให้มีคนรู้จัก เลยถูกว่าจ้างจากห้องแคมฟรอกบางห้องให้ไปทำการโชว์พิเศษ (โชว์ห้อง VIP) ได้รับค่าจ้างประมาณ 2,000-2,500 บาทต่อหนึ่งชั่วโมง แต่ก็มีถูกอัดคลิปโดยที่ไม่ได้ยินยอมและถูกนำไปเผยแพร่ในเว็บไซต์ แล้วคลิปพวกนั้นดังมาก เราก็เลยมองว่าเราจะทำคลิปให้คนอื่นมาหารายได้จากเราฟรีๆทำไมพวกที่ดูคลิปคลิปของเราไป เอาหากินได้เรื่อยๆ เราเลยตัดสินใจมาทำอินสตาแกรมเราว่าทำด้วย passion หรือไม่มันก็เป็นส่วนหนึ่งแต่เรามองในส่วนของรายได้มากกว่าซึ่งช่วงที่ทำในช่วงแรกจะเน้นเป็นการถ่ายแบบเซ็กซี่ แต่งครอสเพลย์” (สัมภาษณ์คุณพู่ใจ, 14 เมษายน 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

4.1.4 การสร้างผลงานของเซ็กซี่ครีเอเตอร์

การสร้างงานที่มีเนื้อหาทางเพศ 18+ ของเซ็กซี่ครีเอเตอร์มีลักษณะการวางแผนขั้นตอนการดำเนินการสร้างงานเพื่อดึงดูดความสนใจจากผู้รับชม (ผู้ติดตาม) โดยข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักในเรื่องของการสร้างงานที่มีเนื้อหาทางเพศ 18+ เพื่อโพสลงในบัญชีของเซ็กซี่ครีเอเตอร์ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์อินสตาแกรมทำให้ทราบว่าผู้ให้ข้อมูลหลักต้องมีการวางแผนขั้นตอนการดำเนินการสร้างงาน เช่น การวางแผนลักษณะของเนื้อหา การทำโปรดัคชั่น การกำหนดธีมการถ่ายทำเนื้อหา การวางแผนการตลาด ฯลฯ เพื่อดึงดูดความสนใจจากผู้รับชม (ผู้ติดตาม) โดยรายละเอียดเป็นไปตามข้อมูลที่กล่าวไว้ว่า

“เซ็กซี่ครีเอเตอร์ที่ทำเป็นอาชีพจริงๆ มันก็เหมือนกับการทำคอนเทนต์ครีเอเตอร์ที่เราต้องคิด มันต้องมีกระบวนการหลายอย่าง มันไม่ใช่แค่การที่เราามีเซ็กซี่กันตั้งกล้องถ่ายจบมันไม่ง่ายแบบนั้น แต่กระบวนการทำคอนเทนต์ครีเอเตอร์มันต้องมีทั้งกระบวนการ Pre Pro Post Production ซึ่ง Pre-Production ก็อาจจะเป็นการดูว่าคอนเทนต์จะต้องทำคอนเทนต์อะไร ใส่เสื้อผ้าแบบไหน เปลี่ยนชุดอะไร มีธีมคอนเทนต์ มุมกล้องเป็นยังไง ถ่ายที่ไหน แสงห้องจัดไฟยังไง ซึ่งมันก็จะละเอียดมากๆ ว่าอยากจะทำคอนเทนต์ออกไปในแนวอะไร นี่คือกระบวนการที่ต้องมานั่งคิด จะมีเป้าหมายยังไง และกระบวนการถ่ายทำก็จะเริ่มจากการเตรียมในสิ่งที่เราวางแผนเตรียมมาทั้งหมดเอามาถ่ายทอดให้มันมีมูลค่าขึ้นมา และหลัง Post ต้องมีการมานั่งคิดอีกว่าเราต้องมานั่งทำโฆษณาหรือไม่ ทำมาร์เก็ตติ้งยังไง จะโฆษณาอย่างไร ที่จะดึงดูดผู้ชมหรือแฟนคลับ

ซึ่งการทำอาชีพนี้มันก็ไม่ได้ง่าย” (สัมภาษณ์คุณชายต๋อง, 31 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ ณ เซ็นทรัลเวิลด์)

โดยจากข้อมูลข้างต้นสอดคล้องกับการแสดงความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลหลักอีกหนึ่งราย ที่กล่าวว่า

“เหนื่อยตรงการทำงานเนื่องจากต้องการดึงดูดแฟนคลับเพราะการทำคอนเท้นต์มันต้องมีการวางแผน” (สัมภาษณ์คุณโคโค, 28 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

ทั้งนี้นอกจากจะต้องมีการวางแผนในเรื่องของการสร้างงานที่มีเนื้อหาทางเพศ 18+ แล้วยังต้องมีการวางแผนในการโพสเนื้อหาลงในบัญชีของเช็กส์ครีเอเตอร์ให้มีความสม่ำเสมอน่าติดตาม โดยสามารถสะท้อนให้เห็นทัศนะผู้ให้ข้อมูลหลักตามรายละเอียดที่กล่าวว่า

“รูปแบบความถี่ของการลงงานมันก็จะขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของตัวเรา ผมไม่ได้เป็นคนลงงานถี่ แต่งานผมมีลักษณะเป็นแบบการถ่ายทำหนึ่ง เพราะฉะนั้นงานก็จะมีรายละเอียดมีคุณภาพ งานต้องใช้อุปกรณ์ ต้องใช้เวลา ซึ่งมันจะไปมีผลสัมพันธ์กับการตั้งราคา” (สัมภาษณ์คุณชายต๋อง, 31 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ ณ เซ็นทรัลเวิลด์)

ซึ่งสอดคล้องกับการแสดงความคิดเห็นตามรายละเอียดของผู้ให้ข้อมูลหลักอีกกรายหนึ่งที่กล่าวว่า

“การโพสคลิปลงในอินสตาแกรมมันควรจะทำให้บ่อยเท่าที่เราจะทำได้ ผมจะมีการวางแผนเพื่อโพสเรื่องราวในแต่ละครั้งเป็น ซีซั่น (Season) โดยใน 1 เดือนจะมี 2 ซีซั่น (season) แบ่งเป็น 2 เรื่อง ซึ่งในแต่ละ ซีซั่น (season) ก็จะมีชอยย่อยๆเป็นหลายๆ Ep โดยจะลงทุกวันที่ 1 กับวันที่ 16 ของทุกเดือน เช่น Season 1 ep1 ลงวันที่ 1 ep2 ลงวันที่ 2 ep3 ลงวันที่ 3 แต่ช่องว่างระหว่างวันที่ 1 กับ 16 ก็จะลงเป็นรูปหรือเป็นคลิปสั้นๆ ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ซึ่งมันก็เป็นความรับผิดชอบอย่างหนึ่งเพราะเราได้เงินมาแล้ว” (สัมภาษณ์คุณโจโจ้, 29 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

4.1.5 การสร้างรายได้จากแพลตฟอร์มออนไลน์อินสตาแกรม

หากจะกล่าวถึงแพลตฟอร์มออนไลน์อินสตาแกรมสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจแก่นักสร้างเนื้อหา (Content Creator) นั่นคือ แพลตฟอร์มออนไลน์อินสตาแกรมสามารถเปิดโอกาสในการสร้างรายได้ โดยนักสร้างเนื้อหาสามารถสร้างและผลิตเนื้อหาในพื้นที่ของตนอย่างอิสระเพื่อให้ผู้ติดตาม (แฟนคลับ) ได้รับชมเนื้อหาที่มีความสนใจเป็นพิเศษผ่านการพูดคุยตอบโต้ ดิชมกับผู้ที่สร้างเนื้อหาได้อย่างใกล้ชิด เช่น การสอนออกกำลังกาย การสอนแนวทางการลงทุน การสอนทักษะการใช้ชีวิต การติดตามชีวิตส่วนตัวของนักสร้างเนื้อหาที่สนใจ หรือแม้แต่

เนื้อหาทางเพศ 18+ ที่ได้รับความนิยมสูงสุดถึงร้อยละ 98 ของเนื้อหาทั้งหมดบนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลี้แฟน จากการศึกษาลักษณะของแพลตฟอร์มออนไลน์อินลี้แฟนพบว่าผู้สร้างเนื้อหา (ครีเอเตอร์) รวมถึงเช็กส์ครีเอเตอร์ผู้สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลี้แฟนสามารถกำหนดอัตราค่าบริการตามสมควร โดยผู้ติดตาม (แฟนคลับ) ต้องเสียค่าบริการเข้าชมตามเงื่อนไขของอัตราค่าบริการ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวมีลักษณะสอดคล้องกับงานของอักษพร สารณีนวรงค์, 2564 (อ้างอิงในวิศิธา คณะณสินและณัฐมน สุนทรมีเสถียร, 2564) ที่กล่าวว่า

“สโลแกนของ Onlyfans คือ Make your Influence pay หากจะเข้าชมภาพ คลิป วิดีโอ หรือโพสของครีเอเตอร์ที่ตนติดตามได้ แฟนคลับจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการติดตาม หรือสมัครดูเนื้อหาทุกอันแบบรายเดือน โดยมีราคาเริ่มต้นตั้งแต่ 4.99 ถึง 49.99 ดอลลาร์สหรัฐ”

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักพบข้อมูลที่สามารถยืนยันว่าผู้สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ สามารถกำหนดอัตราค่าบริการจากผู้เข้าชม (ผู้ติดตาม) ได้อย่างอิสระซึ่งสอดคล้องกับข้อความข้างต้น แต่อาจมีประเด็นสำคัญที่ควรคำนึงถึงในการกำหนดอัตราค่าบริการนั้นคือ อัตราค่าบริการที่ตั้งขึ้นมาเพื่อเรียกเก็บจากผู้เข้าชม (ผู้ติดตาม) จำเป็นต้องมีความสมเหตุสมผลและเกิดความคุ้มค่าทั้ง 2 ฝ่ายกล่าวคือ ผู้สร้างผลงานได้รับค่าบริการคุ้มค่างับสิ่งที่ลงทุนไป เช่น การวางแผน การถ่ายทำ ค่าสถานที่ ค่าความเสื่อมของอุปกรณ์การทำงาน และผู้เข้าชม (ผู้ติดตาม) มีความรู้สึก ว่าอัตราค่าบริการที่ต้องจ่ายไปคุ้มค่างับสิ่งที่ได้รับ โดยรายละเอียดเป็นไปตามการแสดงทัศนะของผู้ให้ข้อมูลหลักที่กล่าวว่า

“ในช่วงแรกที่ทำผลงานลงในอินลี้แฟนใหม่ๆ มีการกำหนดอัตราเก็บเงินรายเดือน เดือนละ 5 ดอลลาร์สหรัฐ แต่พอมีคนเห็นต์มาลงเยอะขึ้นก็เริ่มเพิ่มอัตราค่าบริการก็เก็บประมาณ 10 ดอลลาร์สหรัฐ โดยอัตราการเก็บเงินเราเป็นคนกำหนดเอง” (สัมภาษณ์คุณโคโค, 28 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

สอดคล้องกับการแสดงความคิดเห็นตามรายละเอียดของผู้ให้ข้อมูลหลักอีกรายหนึ่งที่กล่าวว่า

“การลงผลงานให้กับผู้ติดตาม (แฟนคลับ) จะมีผลสัมพันธ์กับการตั้งราคา เพราะว่าผู้ติดตาม (แฟนคลับ) อาจจะคิดว่า ถ้าสมมติผมลงผลงานแค่ประมาณ 1-4 ครั้งต่อเดือนราคามันควรจะอยู่ที่เท่าไรที่มันจะทำให้ผู้ติดตาม (แฟนคลับ) รู้สึกว่าเขาได้รับความคุ้มค่า โดยที่ตัวเราเองยังรู้สึกว่ามันไม่ขาดทุน ดังนั้น การตั้งราคาก็ต้องตั้งให้สมเหตุสมผล คือเราสามารถตั้งราคาได้อย่างอิสระแต่มันต้องอยู่บนพื้นฐานของการที่เราไม่ขาดทุน มันต้องเหมาะสมคุ้มค่า

กับการลงผลงาน ลักษณะงาน รูปแบบงาน” (สัมภาษณ์คุณชายต๋อง, 31 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ ณ เซ็นทรัลเวิลด์)

ทั้งนี้ การสัมภาษณ์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างรายได้และการรับเงินของเช็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินสตาแกรมสามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอให้เห็นอย่างชัดเจนตามรายละเอียดใน 3 ประเด็น กล่าวคือ

4.1.5.1) รายได้ที่ผู้ให้ข้อมูลหลักได้รับไม่ได้มีความสัมพันธ์กับจำนวนผู้ติดตามเนื่องจากผู้ให้ข้อมูลหลักแต่ละคนสามารถกำหนดอัตราค่าบริการตามแต่ที่ตนเองคิดว่าเหมาะสม ซึ่งจากข้อสรุปดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยได้รับข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลักถึงจำนวนผู้ติดตามและรายได้โดยเฉลี่ย ดังเช่น กรณีของผู้ให้ข้อมูลหลักรายคุณไจไจไจ มีผู้ติดตามเฉลี่ยประมาณ 6,000 คน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 80,000 – 150,000 บาท

“ในปัจจุบันจำนวนผู้ติดตามในอินสตาแกรมของผมมีอยู่ 6,816 คน และรายได้เฉลี่ยของผมต่อเดือนจะอยู่ที่ประมาณเดือนละ 80,000 – 150,000 บาท แต่รายได้ก็จะขึ้นๆลงๆ อยู่ประมาณนี้ โดยรายได้จะขึ้นอยู่กับการในช่วงระยะเวลานั้นๆ ผมมีกระแส หรือคอนเทนต์อะไรผมไปร่วมงานกับใครซึ่งคนที่ไปร่วมงานด้วยก็อาจจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น” (สัมภาษณ์คุณไจไจไจ, 29 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

ในขณะที่ผู้ให้ข้อมูลหลักรายคุณฟูจิมีจำนวนผู้ติดตามเฉลี่ยประมาณ 500 คน แต่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 250,000 – 300,000 บาท

“ในปัจจุบันถ้าจะคิดยอดผู้ติดตามเลยจะค่อนข้างลำบากเพราะยอดผู้ติดตามมันจะแปรผันกับมูลค่าของอัตราการเก็บค่าบริการ ถ้าจะตอบได้ชัดอาจจะต้องอิงว่ารายได้ต่อเดือนเท่าไร และอัตราการเก็บค่าบริการเท่าไร เพราะว่าบางคนตั้งราคาถูกผู้ติดตามเขาเลยเยอะ บางคนตั้งราคาแพงผู้ติดตามน้อยแต่รายได้เขาได้เยอะกว่า แต่สำหรับเราผู้ติดตามเฉลี่ยมีประมาณ 500 คน รายได้จากอินสตาแกรมเฉลี่ยต่อเดือนจะอยู่ที่ประมาณ 250,000 – 300,000 บาทต่อเดือน” (สัมภาษณ์คุณฟูจิ, 14 เมษายน 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

ดังนั้นจากการศึกษาข้อมูลและเอกสารที่กล่าวว่า ผู้สร้างเนื้อหา (ครีเอเตอร์) บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินสตาแกรมสามารถกำหนดอัตราค่าบริการตามสมควร โดยผู้ติดตาม (แฟนคลับ) ต้องเสียค่าบริการเข้ารับชมตามเงื่อนไขของอัตราค่าบริการ จึงมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้ติดตามและรายได้ซึ่งแสดงรายละเอียดที่สอดคล้องกันตามข้อมูลที่ว่า

“ช่วงก่อนจะมีผู้ติดตาม (แฟนคลับ) ประมาณ 500-700 คน ผมจะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนในช่วงพีคสุดอยู่ที่ประมาณไม่ต่ำกว่าแสนต่อเดือน ตั้งแต่ 130,000 – 200,000 บาท โดยผมจะทำตลาดเน้นต่างชาติเป็นหลัก” (สัมภาษณ์คุณมาริน, 12 เมษายน 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

“ส่วนตัวรายได้ของผมค่าเฉลี่ยจะอยู่ไปทางกลางๆถึงสูง โดยรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ประมาณหลักหมื่นไปถึงหลักแสน ซึ่งในปัจจุบันผู้ติดตามของผมจากหลายๆช่องทางจะเกินล้านคนแล้วเนื่องจากผมทำมานานและเป็นที่รู้จักของคนจำนวนมาก ผมไม่ได้มีโซเชียลในต่าง 18+ อย่างเดียว ผมยังมีโซเชียลที่เป็นคนหันด้านอื่นๆด้วย” (สัมภาษณ์คุณชายต๋อง, 31 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ ณ เซ็นทรัลเวิลด์)

4.1.5.2) ผู้ให้ข้อมูลหลักไม่ได้รับแค่เพียงรายได้จากอัตราค่าบริการที่กำหนดไว้เป็นรายเดือนเท่านั้นแต่ยังมีวิธีต่างๆที่สร้างรายได้ให้กับผู้สร้างเนื้อหา (ครีเอเตอร์) อีกหลายวิธี เป็นไปตามการศึกษาข้อมูลงานวิจัยของอักษิพร สารณียวงษ์ (2564) ที่กล่าวว่า

“สิ่งที่ทำให้แพลตฟอร์มออนไลน์ออนไลน์ี่แตกต่างจากเว็บไซต์ทั่วไป คือ ผู้ติดตามหรือแฟนคลับสามารถคุยสื่อสาร โต้ตอบ มีปฏิสัมพันธ์กับครีเอเตอร์ที่ตนติดตามได้โดยตรง สามารถขอให้ถ่ายภาพในแบบที่พวกเขาชอบ สามารถแนะนำ ดิชม หรือพูดคุยเล่น จึงเป็นช่วงจังหวะที่ผู้สร้างคอนเทนต์สามารถขอเงินหรือทิปพิเศษจากแฟนคลับที่ติดตามพวกเขาได้เช่นกัน”

ซึ่งข้อมูลข้างต้นมีความสอดคล้องกับประเด็นการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักที่แสดงให้เห็นว่าเช็กส์ ครีเอเตอร์ มีวิธีต่างๆที่สามารถสร้างรายได้ให้กับตนเองหลากหลายวิธีการ เช่น รายได้จากทิป (Tip) ที่เมื่อผู้ให้ข้อมูลหลักเปิดกิจกรรมการพูดคุยกับผู้รับชม (ผู้ติดตาม) รายได้จากการปลดบล็อกข้อความที่เมื่อผู้รับชม (ผู้ติดตาม) ต้องการชมเนื้อหาที่มีความพิเศษเฉพาะซึ่งผู้รับชม (ผู้ติดตาม) ต้องเสียค่าบริการเพิ่มเติม และรายได้จากการแนะนำผู้สมัครรายใหม่บนแพลตฟอร์ม ดังตัวอย่างความเห็นที่ว่า

“รายได้ที่มาจากทุกอย่างที่ผ่านแพลตฟอร์ม ไม่ว่าจะเป็นการให้ทิป (Tip) ซึ่งในเพจจะมีกิจกรรมที่เราสามารถพูดคุยกับผู้ติดตาม (แฟนคลับ) ได้ซึ่งเวลาที่มีการพูดคุยกันนั้น ผู้ติดตาม (แฟนคลับ) ก็สามารถให้ Tip เราได้ การปลดบล็อกข้อความ ในกรณีที่ผู้ติดตามบางคนต้องการคลิปสำหรับรับชมคนเดียว (Private Request) ก็สามารถสั่งทำคลิปพิเศษโดยทำการไต่เรคข้อความมาได้ ว่าต้องการชมผลงานแนวนั้นแนวนี่ เมื่อเราทำเสร็จก็ส่งผ่านทางข้อความ

ที่ลือคไวเมื่อผู้ติดตามจ่ายเงินระบบจะปลดล็อกผลงานให้เข้าชมได้ ซึ่งเราสามารถตกลงราคากับผู้ติดตามได้เลย แต่มีข้อจำกัดว่าหากเป็นการให้ Tip หรือ การปลดล็อกข้อความจะไม่สามารถโอนเงินได้เกิน 100 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ” (สัมภาษณ์คุณมาริน, 12 เมษายน 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

สอดคล้องกับการแสดงความคิดเห็นตามรายละเอียดของผู้ให้ข้อมูลหลักอีกรายหนึ่งที่กล่าวว่า

“จะมีการหารายได้จากแพลตฟอร์ม ซึ่งรายได้ในที่นี้เราอาจจะไม่ต้องเป็นผู้สร้างเนื้อหา (ครีเอเตอร์) ก็ได้ แต่เราอาจจะต้องมีความรู้ในการสมัครเข้าใช้งานแพลตฟอร์ม เข้าใจกระบวนการทำงาน การเบิกจ่ายเงิน ในระบบของอินสตาแกรมจะเรียกว่าค่าดีฟเฟอร์เรนซ์ หรือ ค่าแนะนำสมมติเราชวนคุณ A มาทำอินสตาแกรมรายได้ A ได้ 100 อินสตาแกรมหัก 20 และใน 20 ที่อินสตาแกรมหักจะแบ่งออกมาเป็นค่าแนะนำให้เรา 5 % จากทุกๆรายได้ของ A และถ้า A ไปแนะนำคนอื่น A ได้ 5% จากคนที่ A ไปแนะนำ เงินจากการที่ A ไปแนะนำจากตรงนั้นเราก็จะมีส่วนได้อีกด้วยซึ่ง A ก็ไม่ต้องเสียอะไรเพิ่มให้เรา ระบบหลังบ้านของอินสตาแกรมจะจัดสรรเงินที่หักใน 20% ไปแล้วมาดำเนินการ โดยจะต้องสมัครอินสตาแกรมผ่านลิงก์ของคนแนะนำให้กับคนที่สมัครใหม่ คนที่แนะนำแค่ทำการสมัครเป็นครีเอเตอร์ในอินสตาแกรมให้ผ่านจากนั้นระบบจะมี Refer ลิงก์ของเรามาให้เลยเพื่อจะสามารถชักชวนให้คนที่สนใจเข้ามาสมัคร” (สัมภาษณ์คุณฟูจิ, 14 เมษายน 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

ทั้งนี้ รายได้ของเช็กส์ครีเอเตอร์จะได้รับในอัตราร้อยละ 80 และแพลตฟอร์ม (บริษัท) จะได้รับส่วนแบ่งค่าการตลาดในอัตราร้อยละ 20 โดยรายละเอียดเป็นไปตามข้อมูลการให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลหลักที่กล่าวว่า

“ข้อมูลจากการจ่ายเงินที่ได้รับจากผู้ติดตาม (แฟนคลับ) ในช่องทางต่างๆจะถูกเก็บข้อมูลไว้ในระบบของแพลตฟอร์มอินสตาแกรม โดยแพลตฟอร์มจะหัก 20% ของรายรับในทุกๆครั้งที่มีการเงินผ่านเข้าบัญชีผู้สร้างเนื้อหา (ครีเอเตอร์) บนแพลตฟอร์มอินสตาแกรม ไม่ใช่เป็นการรียอดรวมสะสมครั้งเดียวปลายเดือนแล้วหัก 20%” (สัมภาษณ์คุณใจใจ, 29 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

“การรับเงินจากแพลตฟอร์มจะเป็นลักษณะที่ว่าทุกๆการจ่ายเงินเข้ามาที่กระเป๋าบัญชีของเราจะถูกแพลตฟอร์มหักไป 20% ก่อน” (สัมภาษณ์คุณมาริน, 12 เมษายน 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

4.1.5.3) รายได้ของผู้สร้างเนื้อหา (ครีเอเตอร์) ทุกช่องทางจะได้รับในอัตราร้อยละ 80 หลังแพลตฟอร์มหักเป็นค่าดำเนินการต่างๆ แล้วร้อยละ 20 โดยรายได้ตามอัตราส่วนจำนวนร้อยละ 80 ที่ผู้สร้างเนื้อหา (ครีเอเตอร์) ได้รับจะถูกโอนไปยังบัญชีของผู้สร้างเนื้อหา (ครีเอเตอร์) ซึ่งมีระยะรอคอยประมาณ 7 วัน จึงจะสามารถทำการถอนเงินออกมาได้ เป็นไปตามการแสดงความเห็นของผู้ให้ข้อมูลหลักที่กล่าวว่า

“การเบิกเงินจากแพลตฟอร์มนั้น เมื่อเราได้รับเงินจากแพลตฟอร์มผ่านเข้าบัญชีภายหลังจากที่แพลตฟอร์มหักเงินไปแล้ว 20% ยอดเงินจะเข้ามาอยู่ใน Pending ซึ่งต้องรอให้ครบระยะเวลา 7 วันถึงจะสามารถเบิกถอนออกมาได้” (สัมภาษณ์คุณมาริน, 12 เมษายน 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักทำให้ทราบว่าลักษณะของการเบิกเงินจากแพลตฟอร์มออนไลน์ออนไลน์ี่แพลตฟอร์มสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 รูปแบบ กล่าวคือ (1) การเบิกผ่านธนาคารทั่วไป (Local Bank) ผู้สร้างเนื้อหาต้องใช้สมุดบัญชีธนาคาร โดยการเบิกถอนกำหนดขั้นต่ำจำนวน 50 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ (2) การเบิกผ่านธนาคารระหว่างประเทศ (Inter Bank) โดยโอนเงินผ่านรหัสธนาคาร และ (3) การเบิกเงินผ่านบริษัทวอลเล็ต (Wallet) คือ Cosmo Payment กับ Paxum โดยรายละเอียดเป็นไปตามข้อมูลการให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลหลักที่กล่าวว่า

“ขั้นตอนของการเบิกเงินเป็นอะไรที่ค่อนข้างยุ่งยากมาก โดยการเบิกเงินมี 3 รูปแบบใหญ่ๆ คือ 1. เบิกผ่านธนาคารธรรมดาทั่วไปที่ออนไลน์ี่แพลตฟอร์มจะโอนมาให้คนกลางที่เป็นบริษัทรับแลกเปลี่ยนเงินและบริษัทรับแลกเปลี่ยนเงินก็จะโอนเงินมาให้เราซึ่งตรงนี้ค่าเงินจะถูกมาก บางทีค่าเงินจาก 36 บาทเหลือ 32 บาทต่อหนึ่งดอลลาร์สหรัฐ 2. เบิกผ่านธนาคารระหว่างประเทศ (Inter Bank) โดยจะต้องมีการถอนขั้นต่ำ 500 เหรียญดอลลาร์สหรัฐขึ้นไป ซึ่งสำหรับคนที่เพิ่งเข้ามาทำใหม่ๆว่าคุณจะเก็บเงินได้ถึง 500 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ มันก็ค่อนข้างลำบาก และ 3. การเบิกเงินผ่านบริษัท Wallet ต่างประเทศในส่วนของออนไลน์ี่แพลตฟอร์มจะมี Cosmo payment คล้ายบัตรเครดิตไม่จำเป็นต้องมีบัญชีธนาคารในประเทศไทย โดยเราสามารถทำการสมัครผ่านเว็บไซต์ระยะเวลาอนุมัติประมาณหนึ่งเดือนจึงจะได้รับการกดสำหรับเงินสด กับ Paxum ทำการเข้าเว็บไซต์กรอกชื่อ นามสกุล และอีเมลโดยเงินจะโอนเข้ากระเป๋าบัญชีที่เป็นชื่ออีเมล จากนั้นรอระยะเวลา 1-2 ชั่วโมงสามารถโอนเงินจากกระเป๋าบัญชีเข้าบัญชีธนาคารโดย Cosmo payment และ Paxum มีขั้นตอนการสมัครที่ยุ่งยากมากถ้าคุณไม่มีพาสปอร์ต คุณต้องมีใบขับขี่ ถ้าคุณไม่มีใบขับขี่คุณต้องมี Statement ที่เป็นภาษาอังกฤษ (เขาอยากได้ที่อยู่เป็นภาษาอังกฤษ) โดยจะมีประเภทของเอกสารที่บริษัทยอมรับอยู่ไม่กี่ประเภท คือ statement ธนาคารภาษาอังกฤษ

ใบแจ้งหนี้บัตรเครดิตก็ต้องเป็นพวก cities bank ด้วย” (สัมภาษณ์คุณฟูจิ, 14 เมษายน 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

4.1.6 พลวัตของสังคมไทยที่ส่งผลต่อการยอมรับเช็กส์ครีเอเตอร์ แลศีลธรรมของสังคมกับทัศนคติของเช็กส์ครีเอเตอร์

ปัจจุบันประเทศไทยให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่กระจายอย่างทั่วถึงเสมือนสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานทำให้ทิศทางการพัฒนาประเทศเกิดกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เช่น การสร้างโอกาสในการเรียนรู้ การติดต่อสื่อสารธุรกิจ การแลกเปลี่ยนความรู้ทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศ และยังเป็นช่องทางที่มีบทบาทสำคัญในการสื่อสารทางสังคมของบุคคลและกลุ่มบุคคลผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ (Platform online) ที่หลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการ ความสนใจ และความสะดวกสบายในการดำเนินชีวิต ดังนั้น จึงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งของพลวัตในสังคมไทยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรม คนในสังคมมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปจากอดีต ความรู้สึกนึกคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงไป เช่น ค่านิยมเกี่ยวกับความสวยงาม ความเชื่อ ความคิด ฯลฯ

ซึ่งลักษณะดังกล่าวเป็นไปตามการแสดงความเห็นของผู้ให้ข้อมูลหลักที่กล่าวว่า

“การที่สังคมในปัจจุบันเริ่มมีการยอมรับและเปลี่ยนแปลงไปได้เร็วขนาดนี้น่าจะเป็นเรื่องของโครงสร้างพื้นฐาน เรื่อง อินเทอร์เน็ตคนสามารถมองโลกได้กว้างขึ้น คนอาจจะเสพสิ่งต่างๆที่เขาต้องการจะเสพ เพราะมันเป็นแบบนั้นเลยเป็นแรงขับเคลื่อนให้คนเปิดใจมากขึ้น เพราะเห็นว่าใครๆก็ทำ ต่างชาติก็ทำกันเยอะแยะ อย่างเพื่อนรุ่นพี่ที่มีอายุวัยไม่ต่างกันมากทุกคนรู้หมดโดยที่เราไม่ได้บอก (เค้าเห็นเอง) และก็ไม่มีใครถามว่าทำไมถึงมาทำแบบนี้ ไม่มีใครตำหนิ ไม่มีใครพูดหรือแสดงกิริยาที่สื่อไปในทางลบ” (สัมภาษณ์คุณใจใจ, 29 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

“ในปัจจุบันคนในสังคมเริ่มมีความเข้าใจมากขึ้น ด้วยบริบทของสังคมที่มันเปลี่ยนไปทำให้คนเรียนรู้ทุกอย่างไวขึ้นจากโซเชียลมีเดีย โดยที่ตัวเองไม่จำเป็นต้องไปสัมผัสเองด้วยซ้ำ” (สัมภาษณ์คุณชายต๋อง, 31 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ ณ เซ็นทรัลเวิลด์)

อีกทั้งในปัจจุบันการยอมรับเช็กส์ครีเอเตอร์ในสังคมไทย เริ่มมีแนวคิดและมุมมองของคนในสังคมบางส่วนต่อเช็กส์ครีเอเตอร์เปลี่ยนแปลงไปตราบไคที่การกระทำของเช็กส์ครีเอเตอร์

ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนในสังคม ซึ่งสะท้อนให้เห็นตามการแสดงทัศนะที่สอดคล้องกันของผู้ให้ข้อมูลหลักกล่าวว่า

“การยอมรับปัจจุบันรู้สึกว่าคุณภายนอกไม่ได้มีความสนใจในตัวเซ็กส์ครีเอเตอร์มากขนาดนั้น เค้าไม่ได้สนใจว่าเราทำอะไร หรือว่าเรามีผลกระทบต่อคนเหล่านั้นอย่างไร แต่ที่มีผลกระทบจะเป็นคนรอบข้าง อย่างเมื่อก่อนเราทำ Sex Worker ก็มีคนรอบข้างรู้ในแง่ไหนอยู่แล้ว พอมาทำออนไลน์คนรอบข้างก็ไม่ได้ว่าอะไรตอนนี้ก็มองเซ็กส์ครีเอเตอร์เป็นอาชีพหนึ่งซึ่งไม่ได้ส่งผลดี หรือผลเสียอะไรยกเว้นจะมีการทำคอนเทนต์อะไรที่ผิดหรือกระทบต่อศีลธรรม เช่น คอนเทนต์เกี่ยวกับเด็ก คอนเทนต์ชู้ตนักเรียน” (สัมภาษณ์คุณโคโค, 28 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

“ต้องบอกว่าครอบครัวทราบเพราะว่าผมบอกคุณแม่เป็นคนแรกเลย ซึ่งตอนแรกเราถ่ายแบบเซ็กส์ชี้อยู่ และก็คุยกับแม่ว่าเราจะทำงานเป็นแบบแนวนี้ อาจจะมีการถ่ายรูปโชว์นั่นนี่ อีกอย่างมันไม่ต้องเจอกับใคร เพราะเราก็ชอบถ่ายรูปอยู่แล้วมันน่าจะเป็นโอกาส แล้วเราก็มีการคิดหน้าคิดหลังก่อนมาทำแล้วว่าผลกระทบที่จะตามมามันจะมีอะไรบ้าง ซึ่งคุณแม่ก็โอเคที่ไม่ต้องไปเจอกับคนมากมาย แต่ก็ให้ระวังตัวและก็นำว่าไม่ให้ทำนาน ถ้าจะพูดถึงครอบครัวจะออกแนวเป็นห่วง ในส่วนของเพื่อนที่สนิทๆกันก็รู้ เพื่อนที่คณะก็รู้แต่เพื่อนที่คณะเขาจะรู้เองก็มีมาแหว่งบ้าง” (สัมภาษณ์คุณมาริน, 12 เมษายน 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

“พอมีเรื่องคดีที่เราโดนจับคนรอบข้างก็ได้รับรู้ว่าเราทำอะไร เนื่องจากผมปิดหน้ามาก่อนและมาเปิดหน้า คนได้รู้จักหมดแล้วว่าคุณเป็นใคร คนรอบข้างได้รู้แล้วว่าผมทำงานอะไร ปฏิกิริยาแรกคือ ส่วนใหญ่เขาจะเป็นห่วง ไม่ได้มีปฏิกิริยาในแง่ลบว่าทำแบบนี้มันแย่ หรือเหยียดเรา แต่เขาจะเป็นห่วงเราว่ามันผิดกฎหมายมากมัย เราจะโดนอะไรบ้าง เขาจะมีการถามเชิงทำความเข้าใจมากกว่าว่าสิ่งที่ผมทำผิดยังไง หรือแม้กระทั่งบางคนก็ยังมองว่าผิดด้วยเหอกับการที่คุณให้ความสุขกับคนในสังคม คุณไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน ในแง่ของตัวเองก็มีคนที่ทำความเดือดร้อนให้คนในสังคมอยู่ก็จริงแต่มันก็ไม่ใช่ทั้งหมด พอได้มาเจอผมซึ่งเป็นคนใกล้ชิดตัวของเขา เขาก็ย่อมมีคำถามหรือมีความเป็นห่วงเกิดขึ้นมากกว่าปกติ แต่พอได้สื่อสารได้คุยกันได้อธิบายก็ปรากฏว่าแนวคิดของคนรอบข้างก็ไม่ได้เป็นไปในทางลบ (อาจจะไม่ได้ชอบ แต่ก็ไม่ได้เกลียด)” (สัมภาษณ์คุณชายต๋อง, 31 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ ณ เซ็นทรัลเวิลด์)

จากพลวัตของสังคมไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นทำให้ค่านิยม แนวความคิด และพฤติกรรมการดำเนิน

ชีวิตเปลี่ยนไปจากอดีต เช่น การชูประเด็นนโยบายเรื่อง “เซ็กส์ครีเอเตอร์” ของพรรคการเมืองต่างๆ การเรียกร้องของกลุ่ม “เจริญPorn” แต่อย่างไรก็ตามจากข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักยังพบข้อจำกัดเรื่องการยอมรับเซ็กส์ครีเอเตอร์อยู่บ้างในบางประเด็น เช่น ผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนหนึ่งไม่ได้กล่าวถึงรายละเอียดทั้งหมดในการเข้ามาเป็นเซ็กส์ครีเอเตอร์โดยเฉพาะกับผู้สูงอายุในครอบครัว เนื่องจากผู้สูงอายุส่วนใหญ่ยังคงมีกรอบแนวคิดเชิงอนุรักษ์นิยม โดยลักษณะดังกล่าวเป็นไปตามการแสดงความเห็นของผู้ให้ข้อมูลหลักที่สอดคล้องกันกล่าวว่า

“ครอบครัวรู้แต่ไม่ได้รู้ทั้งหมด โดยเฉพาะรุ่นพ่อแม่ บ้า จะรู้แค่ที่เราถ่ายแบบเซ็กซี่ แต่เค้าไม่รู้ที่เราทำอะไรมากกว่านั้น เค้าไม่รู้ที่เราเป็นผู้สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ และคนรุ่นก่อนๆ อาจมีความคิดในวงจำกัดเนื่องจากการเข้าถึงของเทคโนโลยีก็ทำให้ความคิดยังคงเป็นแบบสมัยก่อน” (สัมภาษณ์คุณไฉ่ไฉ่, 29 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

“กรณีของพ่อแม่หรือคนสนิทที่อายุเกิน 50 ปี ก็อาจจะไม่ได้รับรู้มากกว่าเราทำอะไร เพราะเราไม่ได้บอกทั้งหมดว่าทำอะไรอยู่บ้าง” (สัมภาษณ์คุณโคโค, 28 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

หรือแม้กระทั่งคนรอบข้างบางส่วนยังอาจมีความไม่เข้าใจในเรื่องความแตกต่างและสภาวะของแต่ละบุคคลที่ต้องเผชิญซึ่งมีผลทำให้การเลือกดำเนินชีวิตในสังคมแตกต่างกัน สะท้อนให้เห็นตามการแสดงทัศนะของผู้ให้ข้อมูลหลักที่กล่าวว่า

“ตัวผมเองก็มีการโดนบูลลี่จากเพื่อนที่คณะบ้าง แต่เราก็มั่นยืนตัวเองชัดเจน เพราะฉะนั้นเขาก็ต้องยอมรับในสิ่งที่เราเป็น ก็จะมีบอกว่าตรงๆว่าที่เรามาทำตรงนี้เพราะเราไม่ได้โอกาสอย่างพวกเพื่อนๆ” (สัมภาษณ์คุณมาริน, 12 เมษายน 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

ทั้งนี้จากข้อมูลข้างต้นสะท้อนความเห็นต่างในสังคมจึงเกิดประเด็นเรื่องการถกเถียงเรื่องมาตรฐานทางศีลธรรมที่ตึงตามในสังคม โดยเฉพาะภาครัฐที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ เป็นการทำผิดกฎหมายและศีลธรรมของสังคม ดังเช่น ข่าวกฎหมายของการบุกจับ “ไชน่า” ของตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและไม่ให้สิทธิในการประกันตัวในชั้นต้นซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่สมควรได้รับ พร้อมระบุว่าทำเพื่อจรรโลงความถูกต้องและศีลธรรมอันดีของประเทศไทย (ผบช.สอท. ลั่นเชือดไก่ให้ลิงดู “กรณีน้องไชน่า” ขัดต่อศีลธรรม, 2564) รวมทั้งหน่วยงานรัฐบาลกับข้อเสนอของ นายอิทธิพล คุณปลื้ม อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ให้สัมภาษณ์กับหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ออนไลน์ว่า กระทรวงวัฒนธรรมอยากให้มีการสงวนและรักษาวัฒนธรรมอันดีเอาไว้มากกว่าสิทธิเสรีภาพ

เพราะปัจจุบันผู้ผลิตเนื้อหาสามารถผลิตเนื้อหาที่ทั้งเหมาะสมและไม่เหมาะสมได้ จะทำให้เกิดความเสี่ยงทำให้ในการเข้าถึงของเด็กและเยาวชนที่ยังไม่มีวุฒิภาวะ ซึ่งอาจแสดงให้เห็นว่าภาครัฐในฐานะผู้กำหนดนโยบาย และนำเอานโยบายมาปฏิบัติยังคงมีการแสดงออกถึงท่าทีสำคัญในการไม่สนับสนุนผู้ผลิตเนื้อหาทางเพศ 18+ เนื่องจากส่งผลกระทบต่อศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดีของประเทศไทยที่สะท้อนออกมาในลักษณะของการบังคับใช้มาตรการและนโยบายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและเผยแพร่สื่อลามกอนาจาร แต่หากจะกล่าวในอีกมุมหนึ่งของสังคมประชาธิปไตยที่ประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพในการแสดงออกย่อมเกิดความเห็นหรือมุมมองที่แตกต่างจากข้อมูลข้างต้นโดยจากการสัมภาษณ์เช็กส์ครีเอเตอร์ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักทำให้ทราบทัศนคติอีกแง่มุมหนึ่งในการแสดงความคิดเห็นเรื่องของศีลธรรมในสังคม สามารถสรุปประเด็นหลักๆ ออกเป็น 3 ประเด็น กล่าวคือ

1) ประเทศไทยเป็นประเทศที่คนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธแต่ประเทศไทยไม่ใช่รัฐศาสนา การนำเรื่องศีลธรรมมาเป็นมาตรฐานวัดความถูกต้องของสังคมไม่สามารถแก้ปัญหาได้ ดังการแสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของผู้ให้ข้อมูลหลักที่กล่าวว่า

“เรื่องของศีลธรรมควรมีการพูดคุยในสถาบันของสังคมต่างๆ เพราะจะสามารถโยงไปในเรื่องอื่นๆ ด้วย เช่น ทำไมวันพระซื้อเหล้าไม่ได้ แล้วถ้าเราไม่ใช่คนพุทธละ จริงๆ แล้วเรามองว่าสิ่งนี้มันทำร้ายใครหรือไม่ ในแง่ของการออกกฎหมายก็อยากให้ดูส่วนนี้เป็นหลักเรามองว่าเมืองไทยเป็นเมืองพุทธก็จริงแต่เราไม่ได้เป็นรัฐศาสนา ซึ่งการใช้คำว่าศีลธรรมอาจจะเป็นเพียงข้ออ้างหรือไม่” (สัมภาษณ์คุณโคโค, 28 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

“ต้องยอมรับอย่างหนึ่งว่าคนในสังคมมีความหลากหลาย เราเป็นสังคมพุทธที่ไม่ได้มีแต่คนพุทธมาอยู่ร่วมกัน เราไม่ได้ใช้ศาสนาเป็นกฎหมายในการขับเคลื่อนสังคม แต่เรารู้สึกว่าศาสนามันเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจของคนกลุ่มใหญ่ในประเทศ คนจึงนำเอาแนวคิดทางศาสนามาปรับใช้ในชีวิต แต่ไม่ได้หมายความว่าศาสนาจะเข้าไปแทรกและควบคุมทุกอย่างในสังคม” (สัมภาษณ์คุณชายต๋อง, 31 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ ณ เซ็นทรัลเวิลด์)

2) เรื่องเพศ คือเรื่องธรรมชาติ เป็นเรื่องพื้นฐานของมนุษย์ ศีลธรรมคือสิ่งที่คนในสังคมตีกรอบขึ้นมา ซึ่งเป็นไปตามแสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของผู้ให้ข้อมูลหลักที่กล่าวว่า

“ต้องมาคุยกันในเรื่องศีลธรรมกับธรรมชาติ ในส่วนนี้ก็เห็นว่าเรื่องของการได้แย่งมันเป็นเรื่องปกติอยู่แล้ว เพราะคนกลุ่มหนึ่งก็ต้องการรักษาศีลธรรมอันดี อีกฝั่งหนึ่งก็มองว่ามันเป็นเรื่อง

ธรรมชาติ ส่วนตัวผมมองว่ามันคือเรื่องธรรมชาติ มันคือความต้องการของมนุษย์ เป็นเรื่องปกติ ทำไมจะต้องมาฝืนหรือมาปิดบังถ้ามันยังอยู่ในขอบเขตที่ยังพอรับได้ ศีลธรรมมันคือคุณค่าทางจิตใจที่คนไปกำหนดเองและตีกรอบให้สังคมว่าจะต้องเป็นแบบนั้นแบบนี้” (สัมภาษณ์ คุณมาริน, 12 เมษายน 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

“ความคิดในเรื่องนี้แบ่งออกเป็นสองฝั่งอย่างชัดเจน ศีลธรรมอันดีงามทำไม ขายเหล่าได้ทั้งที่ผิดศีลไม่ใช่หรือทำไมถึงยอมรับได้ ทั้งๆที่เรื่องเพศเป็นพื้นฐานและเป็นเรื่องธรรมดาของมนุษย์ เรื่องเซ็กส์ควรเป็นเรื่องที่มนุษย์ทุกคนควรได้รับการยอมรับอย่างเท่าเทียม เป็นความสุขที่ทุกคนไม่ว่ารวยหรือจนสามารถเข้าถึงได้ ความสุขทางเพศมันเป็นเรื่องพื้นฐานที่ทุกคนควรได้รับ” (สัมภาษณ์คุณไฉ่ไฉ่, 29 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

และ 3) ภาครัฐควรเป็นหน่วยงานตั้งต้นให้เกิดการพูดคุยกันทั้งฝ่ายที่สนับสนุน และฝ่ายที่ไม่สนับสนุน โดยใช้เหตุผลถกเถียง เน้นการดูแลควบคุมแทนการ บังคับใช้กฎหมาย ซึ่งรายละเอียดการแสดงความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลหลักมีความสอดคล้องกัน โดยสะท้อนให้เห็นจากข้อมูลที่กล่าวว่า

“ผมเห็นว่าสื่อทางเพศต้องมีการไปจัดเรทซึ่งมันก็ควรเป็นความรับผิดชอบของภาครัฐในการเป็นผู้นำ” (สัมภาษณ์คุณไฉ่ไฉ่, 29 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

“บริบททางสังคมมันเปลี่ยนไป เราไม่สามารถปิดกั้นวัฒนธรรมระหว่างประเทศได้ วัฒนธรรมมันเปลี่ยนแปลงไปได้เสมอ สื่อบันเทิงทางเพศ 18+ อยู่ในสังคมเรามาเนิ่นนานแล้ว แต่พวกเราเองหรือเปล่าที่ไม่ยอมรับให้เป็นเรื่องปกติ วัฒนธรรมที่ดีเป็นส่วนหนึ่งที่เราก็คควรรักษาไว้ แต่อะไรบางอย่างมันก็ควรปรับเปลี่ยนไปตามบริบทของสังคม ทุกคนมีความต้องการซึ่งมันคือเรื่องธรรมชาติ ในปัจจุบันเครื่องมือ เทคโนโลยีมีการพัฒนาทำให้คนเข้ามาสู่วงการนี้ได้ง่ายขึ้น ไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม ภาครัฐจะจัดรูปแบบหรือระเบียบยังไงเพื่อให้สิ่งเหล่านี้ไม่ส่งผลกระทบ ในทางที่เลวร้ายเกินไปจะดีกว่า มันไม่ใช่แค่การบังคับใช้กฎหมายแต่ควรมีการเข้ามาดูแล และควบคุม บริบทสังคมมันเปลี่ยนแปลงไปแล้วต่อให้บ้านเราไม่มีคนทำหนังโป๊เลย รัฐปราบ ได้ดีมาก คนก็ยังหาวิธีไปดูของต่างประเทศอยู่ดี” (สัมภาษณ์คุณฟูจิ, 14 เมษายน 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

“เราคิดว่าทุกอย่างมันสามารถคุยกันด้วยเหตุผลหากมันจะมีอะไรเปลี่ยนแปลง ในสังคม ถ้าสมมติเราจะบอกว่าประเทศเราเป็นเมืองพุทธ เป็นประเทศที่มีศีลธรรม อันดีมากมาย แล้วประเทศอื่นๆเขาไม่ได้มีหรือเขาเป็นประเทศที่ผิดศีลธรรมหรือที่เขาสามารถ

เปิดกว้างเรื่องเพศ ซึ่งจริงๆ แล้วมาตริวัตศีลธรรมของคนเรามันต่างกัน เราต้องมาคุยแล้วว่า เราจะเอาอะไรมาเป็นมาตริวัตที่แท้จริงต้องคุยอะไรที่มันเป็นเหตุเป็นผลมากกว่านั้น มีการถกเถียงกัน ผมว่ามันดีกว่าการที่เราเอาสิ่งที่จับต้องได้ยากหรือมาตริวัตศีลธรรมของแต่ละคนที่ไม่เหมือนกันและเข้ากันได้ยากมาเป็นตัวตัดสินมาตริวัตศีลธรรมมันเป็นเรื่องดีแต่มันอาจจะต้องมีพื้นที่จำกัด” (สัมภาษณ์คุณชายต๋อง, 31 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ ณ เซ็นทรัลเวิลด์)

4.1.7 ความคาดหวังของเซ็กส์ครีเอเตอร์ต่อภาครัฐไทย

ปรากฏการณ์ของเซ็กส์ครีเอเตอร์อีกประการหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการตอบจุดประสงค์เพื่อให้ความชัดเจน นั่นคือการทราบความต้องการ หรือความคาดหวังของเซ็กส์ครีเอเตอร์ที่มีต่อภาครัฐไทย จากการศึกษาข้อมูลของเซ็กส์ครีเอเตอร์ในประเทศไทยจากการให้สัมภาษณ์ของอ.ดร.พัชร นิยมศิลป์ อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่า

“การบังคับใช้กฎหมายไปเปลี่ยนในปัจจุบัน มีลักษณะเป็นการปราบปรามเพียงอย่างเดียว และหลายๆ กรณีก็เป็นการเชือดไก่ให้ลิงดูทั้งๆ ที่เรารู้กันอยู่แล้วว่าหากจะจับกันจริงๆ ก็คงจับได้ไม่หมดความปรารถนาต่อภาครัฐ คือการที่คนไทยมีสิทธิและเสรีภาพการแสดงออกทางเพศของตนเองโดยไม่ถูกจำกัดด้วยกฎหมาย ตราบใดที่การใช้สิทธิเสรีภาพไม่ได้กระทบต่อตนเองและผู้อื่น ประเทศไทยควรเปิดพื้นที่ให้ประชาชนนำเสนอเรื่องเพศอย่างตรงไปตรงมา มีการคุ้มครองทางกฎหมายอย่างเท่าเทียม ทั้งผู้ผลิตอย่างเซ็กส์ครีเอเตอร์และผู้ใช้บริการ” (Sex Creator อาชีพอายกในช่องทางใหม่ ที่ต้องทำความเข้าใจ ไม่ใช่บ๊องป๊อบ, 2565)

ซึ่งข้อมูลดังกล่าวข้างต้นเป็นการแสดงความคิดเห็นที่มีความสอดคล้องกับความต้องการ และคาดหวังของผู้ให้ข้อมูลหลักที่ได้จากการสัมภาษณ์โดยสามารถสรุปรายละเอียดได้ 3 ประเด็น คือ

1) ความต้องการให้ภาครัฐยอมรับเซ็กส์ครีเอเตอร์ในฐานะที่เป็นอีกหนึ่งอาชีพในสังคมเหมือนอาชีพอื่นๆ ทั่วไป และสามารถประกอบอาชีพได้อย่างถูกกฎหมาย ซึ่งเป็นไปตามการแสดงความเห็นที่สอดคล้องกันของผู้ให้ข้อมูลหลักที่กล่าวว่า

“อยากให้ภาครัฐยอมรับเซ็กส์ครีเอเตอร์ในฐานะแรงงานจริงๆ แค่ออมรับในฐานะแรงงานเรารู้สึกว่ามันก็เพียงพอแล้วจริงๆ แล้วที่รู้สึกว่ามีปัญหามากในกฎหมายคือความไม่ชัดเจนของคำว่าลามกอนาจาร มันขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ เราคิดว่ามันควรต้องมีความชัดเจนมากกว่านี้” (สัมภาษณ์คุณโคโค, 28 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

“อยากให้ทำเป็นอาชีพหนึ่งที่มันถูกกฎหมาย สามารถเสียภาษีได้” (สัมภาษณ์ คุณมาริน, 12 เมษายน 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

“สิ่งที่เราคาดหวังที่สุดคือการทำให้เรื่องนี้ถูกกฎหมายสักที และคุณไม่จำเป็นต้องมาสนับสนุนเราให้เราเข้าถึงสิทธิอะไรขนาดนั้น ผมไม่ได้ต้องการเข้าถึงสิทธิมากกว่าอาชีพอื่นๆ ผมแค่ต้องการให้ถูกกฎหมายแล้วจะมีการเสียภาษีหรือยังก็ว่ากันไปหรือจะเอาเข้าระบบแบบไหนก็ว่ากันไป บางทีกฎหมายมันเก่ามากแล้วแต่เรายังไม่ได้เปลี่ยนหรือพัฒนาเลย ทั้งนี้เราก็ต้องยอมรับความจริงได้แล้วว่าประเทศเรามันเป็น Hub ในด้านอะไร ซึ่งมันเป็นรายได้ที่มหาศาลมากทำไมภาครัฐยังมองไม่เห็น มันควรจะมาพูดคุยกันอย่างจริงจังสักที” (สัมภาษณ์ คุณไฉ่ไฉ่, 29 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาการแสดงความคิดเห็นจากผู้ให้ข้อมูลหลักข้างต้นพบความสอดคล้องกับการเสนอนโยบายของพรรคก้าวไกลที่มีการชูหนึ่งในนโยบายเก้าเสาหลัก (เศรษฐกิจโตเพื่อทุกคน) ที่ระบุว่า

“ให้อาชีพบริการทางเพศถูกกฎหมาย และปลดล็อกเช็กส์ทอยและหนังผู้ใหญ่ โดยเสนอให้มีการแก้ไขประมวลกฎหมายอาญามาตรา 287 เพื่อที่จะสามารถกำกับควบคุมการดำเนินธุรกิจได้จริง ปิดช่องทางการค้ามนุษย์ รวมถึงการคุ้มครองแรงงานให้ได้รับความเป็นธรรม สร้างรายได้ในรูปแบบของภาษีและค่าธรรมเนียมให้แก่ภาครัฐ” (ปลดล็อกเช็กส์ทอย Sex toy และหนังผู้ใหญ่, 2566)

2) ความต้องการให้มีการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถทำได้
อย่างถูกกฎหมายโดยสมควรให้มีการจัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหา และจัดพื้นที่
เพื่อให้ภาครัฐได้เข้ามาควบคุม ดูแล มีการกำหนดอายุของผู้เข้าใช้งานอย่างจริงจัง
ซึ่งเป็นไปตามการแสดงความเห็นที่สอดคล้องกันของผู้ให้ข้อมูลหลักที่กล่าวว่า

“อยากให้มีการจัดรูปแบบ จัดกฎเกณฑ์ มีการจัดเก็บภาษีที่ถูกต้อง มีมาตรการในการป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนเข้ามาสู่วงการนี้ และให้ผู้ทำงานตรงนี้ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกเอาเปรียบจากบุคคลและเจ้าหน้าที่ อีกทั้งให้ได้รับสวัสดิการเหมือนอาชีพอิสระทั่วๆไปก็เพียงพอแล้วซึ่งจริงๆไม่ได้ต้องการอะไรมาเลย” (สัมภาษณ์คุณพู่ใจ, 14 เมษายน 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

“เราอาจจะใช้โมเดลเดียวกับญี่ปุ่นก็ได้ให้เรื่องนี้เป็นเรื่องที่มันถูกกฎหมาย มีการจัดเรทเนื้อหา” (สัมภาษณ์คุณไฉ่ไฉ่, 29 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

และ 3) การให้ความยอมรับจากภาครัฐที่มองว่าคนกลุ่มชายขอบ (กลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์) มีศักยภาพที่สามารถพัฒนาได้ โดยเฉพาะสามารถสร้างมูลค่าในระบบเศรษฐกิจให้กับประเทศ ซึ่งรายละเอียดเป็นไปตามข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักที่กล่าวว่า

“อยากให้ภาครัฐมองเห็นคนกลุ่มนี้ที่ยังเป็นกลุ่มชายขอบที่ผิดกฎหมายอยู่ มีศักยภาพสามารถพัฒนาได้ สามารถสร้างเศรษฐกิจให้กับประเทศได้ เราเป็นกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งที่ใช้ชีวิต มีสิทธิ มีหน้าที่ และมีประโยชน์ที่จะทำอะไรต่างๆ ให้กับประเทศชาติ ควรจะนำเรื่องเพศซึ่งมันไม่ใช่เรื่องที่น่าอายในสังคมปัจจุบันมาสร้างรายได้ สร้างเศรษฐกิจ ผลักดันให้คนสนใจว่าประเทศเราเป็นประเทศที่เปิดกว้าง เราไม่ได้เปิดกว้างแค่เรื่องเพศเรายังมีอีกตั้งหลายเรื่อง เช่น สมรสเท่าเทียม ประเทศเราน่าจะมองเรื่องนี้ผลักดันให้มีรายได้เข้าประเทศ มันควรมีการแลกเปลี่ยนกันว่าเราสามารถทำอะไรได้บ้าง เราไม่ได้ขอมากไป เราขอแค่พื้นที่ในการทำงานแนวนี้ อย่างถูกกฎหมาย ส่วนกฎหมายภาครัฐมองว่าจะควบคุมในแนวทางใดก็ควรมีการพูดคุยกันเพื่อหาจุดที่พอดีในสังคม” (สัมภาษณ์คุณชายต๋อง, 31 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ ณ เซ็นทรัลเวิลด์)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นสำคัญ 7 ประเด็นข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะสำคัญของการกระทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมเทคโนโลยีดิจิทัลที่สามารถนำมาอธิบายปรากฏการณ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ของเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลี่แพลนซึ่งเป็นเรื่องใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมได้อย่างเหมาะสม และครอบคลุมต่อการทำความเข้าใจเซ็กส์ครีเอเตอร์ในฐานะกลุ่มผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้มาตรการและนโยบายของภาครัฐ

4.2 มาตรการและนโยบายที่ภาครัฐนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการกับกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลี่แพลน

การศึกษาวิจัยเรื่องมาตรการและนโยบายที่ภาครัฐนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการกับกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลี่แพลน เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงรายละเอียดและเหตุผลในการตัดสินใจเลือกใช้เครื่องมือของภาครัฐ ทั้งนี้จากการศึกษาเอกสารงานวิจัย มาตรการ นโยบาย และกฎหมาย พบว่าข้อมูลจากการให้สัมภาษณ์ของอ.ดร. พัชร นิยมศิลป์ อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในหัวข้อชะตากรรมของ Sex Creator ภายใต้กฎหมายไทย ได้กล่าวถึงการใช้กฎหมายซึ่งเป็น

เครื่องมือทางนโยบายสำคัญอย่างหนึ่งของภาครัฐสำหรับนำมาใช้กับกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโฟนที่สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ โดยระบุว่า

“ภายใต้กฎหมายไทยพบว่ามีความผิดเรื่องสื่อลามกอยู่ 2 ที่ คือ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 กับ พ.ร.บ. การกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มาตรา 14 (4)” (Sex Creator อาชีพขายชบชองทางใหม่ ที่ต้องทำความเข้าใจ ไม่ใช่ป๊อปปูล่า, 2565)

ซึ่งข้อมูลดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในกรณีการออกหมายจับของศาลจังหวัดสมุทรปราการ รวมถึงข้อมูลจากฝ่ายกฎหมายภายใต้การเข้าตรวจสอบของตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลการให้สัมภาษณ์ของอ.ดร. พัชร นิยมศิลป์ อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ถูกระบุว่า

“ตามหมายจับศาลจังหวัดสมุทรปราการ ที่ 444/2564 และ 445/2564 ลงวันที่ 20 กันยายน 2564 โซนเนอร์และแฟนถูกดำเนินคดีในข้อหาความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ร่วมกันทำ ผลิต มีไว้ หรือนำเข้าส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือทำให้มีการแพร่หลาย โดยประการใดๆ (ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287) รวมถึงข้อมูลจากฝ่ายกฎหมายภายใต้การเข้าตรวจสอบของตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่พบว่าสิ่งที่โซนเนอร์และแฟนทำความผิดเข้าข่ายความผิด พ.ร.บ. การกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา” (สรุปประเด็นตำรวจจับ “โซนเนอร์” ชะตากรรมอาชีพ Sex Creator, 2564)

ทั้งนี้ จากข้อมูลการศึกษางานเอกสาร งานวิจัย มาตรการ นโยบาย และกฎหมายดังกล่าวข้างต้น ยังมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักในประเด็นต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ข้อ 1 ซึ่งพบว่าภาครัฐมีการนำมาตรการหรือนโยบายที่มีความเกี่ยวข้อง กับเนื้อหาที่มีลักษณะลามกอนาจารมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการกับกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์ ที่สำคัญอย่างน้อย 2 มาตรการ กล่าวคือ 1) ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 และ 2) พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14(4) โดยข้อมูลสรุปรายละเอียดจากการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักมีการแสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า

“มาตรการและนโยบายที่ภาครัฐเอามาใช้กับเซ็กส์ครีเอเตอร์หลักๆ ก็จะเป็น ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 และ พ.ร.บ. คอมฯ และถ้าเป็นเซ็กส์ครีเอเตอร์ที่มีการโปรโมท

อย่างอื่น เช่น มี (อุปกรณ์หรือของเล่นที่ใช้ในการร่วมเพศ) Sex toy ก็จะมีการดำเนินคดีต่างๆ เพิ่มเข้าไป” (สัมภาษณ์คุณโคโค, 28 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

“กฎหมายที่เกี่ยวข้องหลักๆ จะมีกฎหมาย 2 ตัว คือ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 กับ พ.ร.บ. คอมฯ มาตรา 14 (4) อันนี้คือกฎหมายหลักๆที่เซกส์ครีเอเตอร์จะต้องโดนแน่นอน อันหนึ่งจะว่าด้วยการค้าสื่อลามกอนาจาร อีกอันหนึ่งจะว่าด้วยการนำสื่อลามกอนาจารเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ นั่นคือสองตัวที่เกี่ยวข้องอย่างแน่นอนที่ยังก็ต้องโดน แต่ทั้งนี้มันก็แล้วแต่คอนเทนต์ที่คุณทำมันไปเกี่ยวเนื่องกับกฎหมายข้อไหนอีก เช่น ถ้าไปเกี่ยวกับเด็กแน่นอนมันก็จะมีความหมายเรื่องอื่นๆเข้ามาเต็มไปหมด มีกฎหมายคุ้มครอง พ.ร.บ. คุ้มครองเด็ก” (สัมภาษณ์คุณชายต๋อง, 31 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ ณ เซ็นทรัลเวิลด์)

“เมื่อตัดสินใจมาเป็นเซกส์ครีเอเตอร์แล้ว คุณจะมีคามผิดอยู่แล้วนะ 2 ข้อ คือ 1. เรื่องการผลิตสื่อลามก และ 2. พ.ร.บ. คอมฯ การเผยแพร่สื่อลามกอันประชาชนสามารถเข้าถึงได้ แต่ทั้งนี้เรื่องสื่อลามกอันนั้นต้องดูว่าเขาจะตีความว่ายังไงอีกที” (สัมภาษณ์คุณฟูจิ, 14 เมษายน 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

ทั้งนี้ เพื่อให้การทำความเข้าใจมาตรการที่ภาครัฐนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการกับกลุ่มเซกส์ครีเอเตอร์ทั้ง 2 มาตรการดังกล่าว ข้างต้น ผู้วิจัยจึงขอสรุปข้อมูลที่ได้จากการศึกษา ดังนี้

1. ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 287

ตามมาตรา 287 แห่งประมวลกฎหมายอาญา (อ้างอิงในกรณีเกิดคดี, 2560 น.73) บัญญัติว่าผู้ใด

(1) เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดยประการใดๆ ซึ่งเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพหรือสิ่งอื่นใดอันลามก

(2) ประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้ว แจกจ่ายหรือแสดงอวดแก่ประชาชน หรือให้เช่าวัตถุหรือสิ่งของเช่นนั้น

(3) เพื่อจะช่วยให้แพร่หลาย หรือการค้าวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้ว โฆษณาหรือโฆษณาโดยประการใดๆ ว่ามีบุคคลกระทำการอันเป็นความผิดตามมาตรา นี้ หรือ โฆษณาหรือโฆษณาว่าวัตถุ หรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้วจะหาได้จากบุคคลใด หรือโดยวิธีใด

“ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” (วนิดา แสงสารพันธ์, 2554)

จากข้อมูลตามประมวลกฎหมายอาญา 287 (1) – (3) ข้างต้นเมื่อนำมาพิจารณาตามข้อความที่ระบุอาจสามารถแสดงให้เห็นในรายละเอียด ดังต่อไปนี้

แนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องเพื่อปราศจากความผิด

(1) ไม่กระทำ ผลิต หรือมีไว้ซึ่งเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือสิ่งอื่นใดอันลามกเพื่อนำเข้าในราชอาณาจักร หรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือทำให้แพร่หลายโดยประการใดๆ และต้องไม่มีการกระทำความผิดเพื่อประสงค์แห่งการค้า การแจกจ่าย หรือแสดงอวดแก่ประชาชน

(2) ไม่ประกอบการค้า หรือมีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องในการค้าวัตถุหรือสิ่งของลามกรวมถึงไม่มีส่วนในการแจกจ่าย แสดงอวดแก่ประชาชน และให้เช่าวัตถุหรือสิ่งของลามก

(3) ไม่มีการชักจูง หรือช่วยทำให้การค้าวัตถุหรือสิ่งของลามกแพร่หลายโดยการโฆษณาหรือโฆษณาให้ทราบกันโดยทั่วไปว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกนั้นๆ สามารถหาได้จากบุคคลใดหรือวิธีใด

บทกำหนดโทษ

หากมีการละเมิดตามข้อบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 (1)-(3) ข้างต้นอาจมีโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำคุกและปรับ

2. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14(4)

ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14(4) (อ้างอิงในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2560) บัญญัติว่าผู้ใดกระทำความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(1) โดยทุจริต หรือโดยหลอกลวง นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่บิดเบือนหรือปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ประชาชน อันมิใช่การกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญา

(2) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะของประเทศ หรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน

(3) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดๆ อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

(4) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดๆ ที่มีลักษณะอันลามก และข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้

(5) เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ตาม (1) (2) (3) หรือ (4)

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง (ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ) มิได้กระทำต่อประชาชน แต่เป็นการกระทำต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ผู้กระทำ ผู้เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้เป็นความผิดอันยอมความได้

จากข้อมูลพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14(4) ข้างต้นเมื่อนำมาพิจารณาตามข้อความที่ระบุอาจสามารถแสดงให้เห็นในรายละเอียด ดังต่อไปนี้

แนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องเพื่อปราศจากความผิด

ไม่นำภาพถ่าย ภาพยนตร์ วิดีโอ แอปพลิเคชันที่เสี่ยงๆ ที่มีลักษณะอันลามก หรือลักษณะจูงใจให้เห็นส่วนสว่นของร่างกายที่สื่อไปในทางเพศ ไปเผยแพร่เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปเข้าถึงได้

บทกำหนดโทษ

หากมีการละเมิดตามข้อบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14(4) อาจมีโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำคุกและปรับ ทั้งนี้ หากการกระทำความผิดมิได้กระทำต่อประชาชน แต่เป็นการกระทำต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้เป็นความผิดอันยอมความได้

เมื่อพิจารณาข้อมูลข้างต้นพบว่าภาครัฐมีกรอบแนวคิดและมุมมองการเผยแพร่สื่อลามกอนาจาร ในลักษณะของการตีตราว่าการกระทำเหล่านี้เป็นการลดทอนคุณค่าของวัฒนธรรม ศีลธรรม ประเพณีที่ดีงาม และเป็นสิ่งเลวร้ายที่ส่งผลกระทบในด้านลบต่อสังคมทำให้ภาครัฐมีแนวคิดในการจัดการกับบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่กระทำกิจกรรมดังกล่าวในลักษณะคล้ายคลึงกันซึ่งสะท้อนออกมาให้เห็นอย่างชัดเจนในการกำหนดรูปแบบของนโยบายสาธารณะที่เป็นไปเพื่อควบคุมความประพฤติของบุคคล หรือกลุ่มบุคคล โดยใช้เครื่องมือทางกฎหมายมาบังคับใช้เพื่อจำกัด และปราบปรามกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลีแพลนตามลักษณะของการบังคับใช้ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 287 และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14(4)

4.3 ผลกระทบที่กลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลีแพลนได้รับจากการที่ภาครัฐนำมาตรการและนโยบายมาใช้ในการจัดการ

จากการศึกษาข้อมูลการดำเนินมาตรการและนโยบายของภาครัฐในฐานะที่ใช้เป็นเครื่องมือในการปราบปรามการกระทำความผิดกับกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์ทำให้ทราบว่า ภาครัฐมีแนวทางในการนำหนึ่งในเครื่องมือทางนโยบายสาธารณะที่สำคัญ คือ กฎหมายมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อควบคุม จำกัด และปราบปรามให้คนในสังคมปฏิบัติตามกรอบที่ภาครัฐได้กำหนดไว้ แต่ทั้งนี้การเลือกใช้กฎหมายซึ่งเป็นเครื่องมือทางนโยบายสาธารณะของภาครัฐสามารถสร้างประโยชน์ในสังคม และอีกนัยหนึ่งก็อาจสามารถสร้างภาระได้เช่นเดียวกันโดยประเด็นสำคัญประการหนึ่งจากการศึกษาข้อมูลพบว่า ภาครัฐในฐานะผู้ใช้เครื่องมือทางมาตรการและนโยบายมีความพยายามนำเอากฎหมายที่มีอยู่เดิมมาใช้ควบคุม จำกัด และปราบปรามกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์ทั้งที่ในความเป็นจริงภาครัฐยังไม่อาจมีเครื่องมือที่เหมาะสมนำมาใช้กับกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์ เนื่องจากกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์เป็นกลุ่มที่เกิดขึ้นใหม่ในสังคมจึงอาจกล่าวได้ว่ากฎหมายที่ภาครัฐนำมาบังคับใช้อาจยังไม่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันของสังคม

ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลีแพลนซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักสะท้อนให้เห็นข้อมูลสำคัญอีกด้านหนึ่งในการดำเนินการดังกล่าวของภาครัฐที่ส่งผลกระทบในประเด็นต่างๆ ดังนี้

4.3.1 ผลกระทบในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการถูกเอาเปรียบ

4.3.1.1 การถูกดูแคลิไปเผยแพร่บนแพลตฟอร์มต่างๆ ที่เปิดแบบ

สาธารณะ

เมื่อกล่าวถึงสื่อลามกในปัจจุบันยังคงเป็นสิ่งผิดกฎหมายในประเทศไทย ขัดต่อความสงบเรียบร้อย ทำให้การสร้างผลงานที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาทางเพศ 18+ จึงยังไม่ได้ได้รับความคุ้มครองในลิขสิทธิ์ตามไปด้วยเนื่องจากความคุ้มครองในลิขสิทธิ์ของไทยมีหลักเกณฑ์ในการสร้างสรรค์งานที่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนในประเทศ (กฤษฎา วิทยากรณ์, 2551) ส่งผลให้บุคคลที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ทำการดูแคลิวิดีโอจากแพลตฟอร์มออนไลน์ออนไลน์ (ที่จำเป็นต้องสมัครสมาชิกเพื่อเสียค่าบริการในการเข้ารับชม) ออกมาเผยแพร่และเก็บค่าบริการเข้าชมตามแพลตฟอร์มสาธารณะต่างๆ โดยที่ไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของลิขสิทธิ์วิดีโอ แต่กระนั้นก็ไม่อาจสามารถแจ้งความดำเนินคดีกับบุคคลดังกล่าวได้

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาการใช้เครื่องมือทางมาตรการและนโยบายของภาครัฐเพื่อจัดการกับกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์พบว่า ภาครัฐได้นำมาตรการทางกฎหมายซึ่งเป็นหนึ่งในเครื่องมือของนโยบายสาธารณะมาใช้ปราบปรามกับเซ็กส์ครีเอเตอร์ นั่นคือ ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 287 ที่ได้มีการกำหนดลักษณะของการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับสื่อลามก ทั้งที่เพื่อความสะดวกในการดำเนินคดีและส่งออก หรืออวดแก่ประชาชนในรูปแบบต่างๆ เช่น เอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ รูปถ่าย ภาพยนตร์ ฯลฯ หากฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มาตรา 14(4) ที่มีให้นำข้อมูลอันลามกเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ หากฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ดังนั้น เครื่องมือที่ภาครัฐนำมาใช้สะท้อนให้เห็นว่าภาครัฐมีแนวทางในการดำเนินนโยบายในรูปแบบที่เป็นนโยบายบังคับ (Regulatory policy) ที่กำหนดออกมาในรูปแบบเครื่องมือทางกฎหมายเนื่องจากต้องการคุ้มครองประพฤติดของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลในสังคม ซึ่งในบางประเทศอาจใช้กฎหมายเป็นเพียงข้อบังคับเพื่อความสงบในการอยู่ร่วมกัน (ปรีชญาณ์ นักพ่อน. 2563, 7) แต่เมื่อพิจารณาอัตราโทษของประเทศไทยแล้วพบว่ารูปแบบเครื่องมือทางกฎหมายเป็นไปเพื่อควบคุม จำกัด และปราบปรามให้คนในสังคมให้ประพฤติปฏิบัติตามกรอบที่ภาครัฐได้กำหนดไว้

ทั้งนี้ เซ็กซ์ครีเอเตอร์ในฐานะผู้สร้างเนื้อหา 18+ จึงได้รับผลกระทบโดยตรงจากการใช้กฎหมายซึ่งเป็นรูปแบบเครื่องมือทางนโยบายของภาครัฐในการควบคุม จำกัด และปราบปราม การกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจาร ซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจนจากกรณีของ “เดียร์ลอง” หรือ กวาง-อารีสา เสี่ยงลือชา ถูกตำรวจจับกุมเนื่องจากมีผู้ดัดคลิปจากแพลตฟอร์มออนไลน์ โอนลิ์แฟนของตนซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนตัว (ผู้เข้าชมต้องสมัครสมาชิกจึงจะสามารถรับชมได้) นำไป เผยแพร่ออกสู่สาธารณะโดยที่ตนไม่สามารถฟ้องร้องหรือแจ้งความดำเนินคดีกับผู้ที่ถูกดัดคลิป ดังกล่าวได้ (“เดียร์ลอง” ส่อถูกตำรวจตรวจสอบ หลังมีมือดีนำคลิปมาเผยแพร่, 2565) ซึ่งข้อมูล ดังกล่าวสอดคล้องกับการแสดงความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนหนึ่งที่กล่าวว่า

“พอเราเริ่มมีชื่อเสียงก็ต้องมีการโดนดัดคลิป ซึ่งเราก็ไม่สามารถทำอะไรได้ ผลงานถูกคัดลอกเป็นสิ่งที่ต้องเจอแน่นอนบนโลกออนไลน์” (สัมภาษณ์คุณมาริน, 12 เมษายน 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

“การถูกดัดคลิปไม่ได้รับการคุ้มครองแน่นอนอยู่แล้ว เพราะการทำงานแบบเรา มันอยู่นอกกฎหมาย แต่ถ้าอย่างในกรณีมีการแอบถ่ายในโรงแรมและนำไปเผยแพร่มันมีกฎหมาย คุ้มครองอยู่แล้วทำให้คนที่ดัดคลิปหาช่องทางเหล่านี้นำคลิปไปหารายได้ หาผลประโยชน์ เข้าตัวเองโดยที่ไม่ต้องทำอะไร ซึ่งตัวผมเองก็เคยโดนดัดคลิปมันเป็นเรื่องที่ต้องทำใจว่ารูปแบบนี้ ไม่มีใครไม่เคยโดน” (สัมภาษณ์คุณชายต๊อง, 31 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ ณ เซ็นทรัลเวิลด์)

“ในขณะที่เราไปทำการโชว์พิเศษในห้อง VIP ซึ่งจะได้รับค่าจ้างประมาณ 2,000-2,500 บาทต่อชั่วโมง เราถูกอัดคลิปโดนไม่ยินยอมและนำไปเผยแพร่ในเว็บไซต์ต่างๆ” (สัมภาษณ์คุณฟูจิ, 14 เมษายน 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

หรือแม้กระทั่งข้อมูลจากบทสัมภาษณ์เซ็กซ์ครีเอเตอร์ “คุณมาย” ได้แสดงทัศนะถึงการที่มีกลุ่มคน ดัดคลิปในแพลตฟอร์มปิด (แพลตฟอร์มที่ต้องมีการเสียเงินสมัครสมาชิกเพื่อเข้าชม) นำมา เผยแพร่ออกสู่สาธารณะแต่เจ้าหน้าที่ตำรวจกลับเลือกที่จะเลือกดำเนินคดีกับเซ็กซ์ครีเอเตอร์ แทนที่จะดำเนินคดีกับผู้ที่น่าคลิปเหล่านั้นออกมาเผยแพร่ด้วย (“Sex creator” อาชีพสุจริต ที่ “สังคม” บอกว่าผิดศีลธรรม, 2564) โดยข้อมูลดังกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลหลักที่กล่าวถึงลักษณะของกรณีการโดนดัดคลิปเพื่อนำไปเผยแพร่ในแพลตฟอร์ม สาธารณะว่าเป็นเรื่องปกติที่เซ็กซ์ครีเอเตอร์เกือบทุกคนจะต้องพบเจอ และไม่อาจเรียกร้องอะไรได้ อีกทั้งหากจะแจ้งความดำเนินคดีเอาผิดกับผู้ทำการดัดคลิปเซ็กซ์ครีเอเตอร์ผู้ไปแจ้งความ ก็อาจถูกดำเนินคดีเสียเอง รายละเอียดสะท้อนตามความคิดเห็นที่กล่าวว่า

“ส่วนใหญ่คนเริ่มย้ายไปทำตลาดต่างชาติกันมากขึ้น ส่วนหนึ่งคือโอกาสที่จะโดนดูดคลิกไปเผยแพร่อาจจะมีน้อย ซึ่งถ้าหากโดนดูดคลิกนำไปเผยแพร่เราก็ไม่สามารถทำอะไรได้เนื่องจากเนื้อหาที่ทำเป็นสื่อลามกอนาจาร ไม่มีการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานของเรา และหากไปแจ้งความดำเนินคดีเราก็จะโดนเองทั้ง พ.ร.บ. คอมฯ และ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 ซึ่งมันได้ไม่คุ้มเสีย” (สัมภาษณ์คุณโคโค, 28 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ออนไลน์)

ทั้งนี้ เมื่อวิเคราะห์เอกสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายลิขสิทธิ์ในต่างประเทศพบว่า ในงานของกฤษฎา วิทยาภรณ์ (2551, หน้า 165-166) มีการกล่าวถึงเรื่องปัญหาความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในภาพยนตร์ลามกอนาจาร ที่กล่าวว่าประเทศสหรัฐอเมริกาให้ความคุ้มครองกับภาพยนตร์ที่มีการร่วมเพศเป็นผลงานอันมีลิขสิทธิ์ ทำให้ผู้ละเมิดในการทำซ้ำภาพยนตร์ที่มีการร่วมเพศเคยถูกดำเนินคดี เนื่องจากประเทศสหรัฐอเมริกามีการแยกการได้รับความคุ้มครองในลิขสิทธิ์ออกจากการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย แต่อย่างไรก็ตามภาพยนตร์ที่มีการร่วมเพศในบางลักษณะก็ไม่ได้ได้รับความคุ้มครองในลิขสิทธิ์ เช่น การร่วมเพศที่มีลักษณะกระทำต่อเด็ก กระทำต่อสัตว์ การใช้ความรุนแรงและการทารุณกรรม เป็นต้น

4.3.1.2 การถูกขู่วิดีโอโทรพย์สินจากบุคคลและเจ้าหน้าที่ภาครัฐ

การเข้ามาเป็นเซ็กส์ครีเอเตอร์เป็นช่องทางให้คนสามารถเข้ามาเอาเปรียบได้ง่ายๆ เป็นคำเกริ่นของคุณฟูจิ เซ็กส์ครีเอเตอร์ผู้ให้ข้อมูลหลักจากการสัมภาษณ์เชิงลึกที่ต้องพบเจอการถูกขู่เพื่อรีดโทรพย์สินซึ่งเป็นผลกระทบในประเด็นการถูกเอาเปรียบอีกประการหนึ่งที่ยังคงพบเจอในสังคมของการเป็นเซ็กส์ครีเอเตอร์ โดยรายละเอียดของการถูกเอาเปรียบจากการขู่วิดีโอโทรพย์สินทั้งจากบุคคลและเจ้าหน้าที่รัฐสะท้อนจากการให้ข้อมูลที่กล่าวว่า

“เราพบเจอการถูกขู่วิดีโอโทรพย์จากทั้งบุคคลและเจ้าหน้าที่รัฐ ในกรณีของบุคคลจะเจอในลักษณะที่เป็นบุคคลเข้ามาเพื่อจะสานสัมพันธ์คบกันในฐานะคนรู้จัก เมื่อเวลาผ่านไปเริ่มรู้สึกว่ลักษณะนิสัยอาจจะไม่สามารถไปด้วยกันได้จึงขอห่างออกมา ทางผู้ชายจึงขู่ว่าจะนำสิ่งที่ทำแจ้งดำเนินคดีกับตำรวจ ซึ่งทำให้ไม่สามารถทำอะไรได้ หรืออีกกรณีหนึ่งคือมีคนมาขอยืมเงินแล้วจะโกงไม่คืนเงินที่ยืมไป ทางคนที่ยืมเงินจึงทำทนายให้เข้าแจ้งความดำเนินคดี แต่ก็ขู่ว่าจะแจ้งความดำเนินคดีกลับเนื่องจากเราเป็นเซ็กส์ครีเอเตอร์ เรายอมเสียเงินเพื่อให้เรื่องจบเป็นผลดีกว่าถูกดำเนินคดี ในส่วนของกรณีที่ถูกเจ้าหน้าที่รัฐขู่วิดีโอโทรพย์นั้นเกิดจากการที่เราทำธุรกิจแต่ได้มีการใช้ช่องทางโซเชียลมีเดียของตนเองในการโปรโมทซึ่งในขณะนั้นธุรกิจที่สร้างขึ้นเป็นธุรกิจใหม่ยังไม่มีจดทะเบียนขอใบอนุญาตอย่างถูกต้อง แต่มีเจ้าหน้าที่รัฐเข้ามาขอตรวจใบอนุญาตซึ่งเราจำได้ว่าเจ้าหน้าที่คนดังกล่าวเป็นหนึ่งในผู้ติดตามของเรา โดยในช่วงแรกเจ้าหน้าที่

คนดังกล่าวเข้ามาในลักษณะของการที่จะจับกุมดำเนินคดี แต่พอคุยไปสักระยะก็กลับเรียกเงิน เป็นรายเดือนแทนการแจ้งดำเนินคดี ซึ่งเราจำเป็นต้องยอมจ่ายเงินเป็นรายเดือนให้กับเจ้าหน้าที่”

ทั้งนี้ ในประเด็นผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการถูกเอาเปรียบพบว่าเมื่อภาครัฐมีแนวทาง ในการดำเนินนโยบายที่กำหนดออกมาในรูปแบบเครื่องมือทางกฎหมายเพื่อต้องการควบคุม จำกัด และปราบปรามคนในสังคมให้ประพฤติปฏิบัติตามกรอบที่ภาครัฐได้กำหนดไว้ และสร้างให้สื่อ ลามกอนาจารกลายเป็นสิ่งต้องห้ามของสังคม ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารควรได้รับการ ลงโทษตามแนวทางการดำเนินนโยบายของภาครัฐ แต่ในขณะเดียวกันเครื่องมือทางนโยบายที่ ภาครัฐเลือกนำมาใช้กลับเป็นการซ้ำเติมให้เซ็กส์ครีเอเตอร์ซึ่งเป็นกลุ่มชายขอบในสังคมต้องเผชิญ กับความไม่เป็นธรรมกับการถูกเอาเปรียบ การถูกขู่เรียกเก็บสินบน โดยปราศจากการเรียกร้องใดๆ

4.3.2 ผลกระทบในประเด็นศีลธรรม และวัฒนธรรมอันดีงามของความเป็น เมืองพุทธ

เมื่อกล่าวถึงการแสดงออกในเรื่องเพศว่าการกระทำใดสามารถทำได้โดยอิสระ ตามเสรีภาพ หรือการกระทำใดจำเป็นต้องสงวนรักษา ปกปิด เนื่องจากเป็นเรื่องที่น่าอับอายนั้น อาจต้องนำแนวคิดมาตรการทางกฎหมายมาพิจารณา ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ 2 แนวคิด กล่าวคือ 1) แนวคิดแบบอนุรักษนิยม ที่มองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ควรสงวน ปกปิด ไม่ควรนำมาเผยแพร่ ต่อสาธารณะ การแสดงอารมณ์หรือความพึงพอใจทางเพศอาจเป็นการทำลายคุณค่าและศีลธรรม อันดีของสังคม ดังนั้นมาตรฐานคุณค่าทางศีลธรรมจึงอาจถูกนำไปพิจารณาร่วมกับการดำเนินการ ทางกฎหมาย และ 2) แนวคิดแบบเสรีนิยม ที่มองว่ามนุษย์นั้นมีความเป็นปัจเจกบุคคล มีสิทธิ และ เสรีภาพในการแสดงออก เรื่องเพศจึงเป็นเรื่องส่วนบุคคลที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม การแสดงความพึงพอใจทางเพศ หรือการพูดคุยเรื่องเพศในที่สาธารณะจึงเป็นเรื่องปกติ และไม่ควร ถูกขัดขวางด้วยอำนาจใดๆ แต่การแสดงออกทางเพศจะถูกจำกัดก็ต่อเมื่อมีการแสดงออกที่เป็น อันตรายต่อร่างกายหรือจิตใจของบุคคลอื่น จึงจำเป็นต้องมีการควบคุมเพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบ ในภาพรวมแต่ทั้งนี้จะต้องพิสูจน์ได้ว่ากรกระทำดังกล่าวเป็นการแสดงออกทางเพศที่เป็นอันตราย (กรรณดา เกิดศรี, 2560)

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากแนวโน้มของสังคมโดยเฉพาะภาครัฐพบว่าภาครัฐมีการนำ แนวคิดแบบอนุรักษนิยมมาเป็นกรอบในการพิจารณาลักษณะการแสดงออกในเรื่องเพศซึ่งสะท้อน อย่างชัดเจน ในกรณีการพิจารณาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติประมวล กฎหมายอาญา มาตรา 287 ของสำนักงานศาลยุติธรรมที่กล่าวว่า

“การพิจารณาเรื่องสื่อลามกอนาจารนั้นจำเป็นต้องพิจารณาจากสภาพบริบทของสังคมไทย และมาตรฐานทางจริยธรรมที่มีเรื่องศีลธรรมอันดีเข้ามาเกี่ยวข้อง” (รายงานผลการรับฟังความเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติ, 2565)

โดยการพิจารณาดังกล่าวข้างต้นมีความสอดคล้องกับข้อเสนอของนายอิทธิพล คุณปลื้ม อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ได้ให้สัมภาษณ์กับหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ออนไลน์ว่า

“กระทรวงวัฒนธรรมอยากให้การสงวนและรักษาวัฒนธรรมอันดีเอาไว้มากกว่าสิทธิเสรีภาพ เพราะปัจจุบันผู้ผลิตเนื้อหาสามารถผลิตเนื้อหาที่ทั้งเหมาะสมและไม่เหมาะสมได้ จะทำให้เกิดความเสี่ยงในการเข้าถึงของเด็กและเยาวชนที่ยังไม่มีวุฒิภาวะ”

จากแนวโน้มดังกล่าวข้างต้นพบว่าสังคมไทยภายใต้การดำเนินการของภาครัฐมีการนำแนวคิดแบบอนุรักษนิยมมาเป็นกรอบพื้นฐานในการจัดการสังคม ทำให้การแสดงออกในเรื่องเพศของสังคมไทยยังคงถูกกดทับจากคำว่าคุณค่าทางศีลธรรมอันดีสะท้อนออกมาเป็นค่านิยมในสังคมที่มีการเชิดชูผู้ปฏิบัติปฏิบัติดีตามกรอบแบบแผนประเพณีและวัฒนธรรม และตีกรอบให้เห็นว่าการกระทำสิ่งที่ตรงกันข้ามนั้นเป็นการกระทำที่ไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม จึงกลายเป็นบรรทัดฐานของสังคมที่มองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องเลียมเสียและทำลายคุณค่าและศีลธรรมอันดีของสังคม ดังเช่น ในกรณีพนักงานบริษัทเอกชน อายุ 27 ปี ถูกจับให้เซ็นใบลาออกหลังจากผู้บริหารและฝ่ายทรัพยากรบุคคลรู้ว่าเคยเป็นผู้ผลิตเนื้อหาทางเพศ 18+ (เช็กส์ครีเอเตอร์) มาก่อน โดยให้เหตุผลว่าอาจจะทำให้บริษัทเสียหาย (OnlyFans เป็นเหตุ! หนุ่มน้อยโดเน่บริษัทบังคับให้ลาออก ถูกเจอว่าเคยถ่ายคลิปสยิว, 2566) ซึ่งจากกรณีดังกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนถึงกรอบแนวคิดที่มีการนำเรื่องมาตรฐานทางศีลธรรมและค่านิยมของสังคมมาใช้ในการตัดสินใจ โดยที่ยังไม่ได้พิจารณาถึงความสามารถในการทำงาน หรือในกรณีคุณโคโค เช็กส์ครีเอเตอร์ ผู้ให้ข้อมูลหลักจากการสัมภาษณ์เชิงลึก กล่าวถึง กรณีที่ตนเองถูกคนรอบข้างของแฟนพบเจอคลิปที่มีเนื้อหาทางเพศ 18+ จึงนำเรื่องดังกล่าวมาพูดคุยกับแฟนของตนว่าไม่สามารถทำได้ ยอมรับได้ ทำให้เรื่องนี้เป็นปัญหาส่วนหนึ่งที่ต้องเลิกกับแฟน

นอกจากนั้น การไม่อาจยอมรับได้ของประชากรหลายส่วนในสังคมที่มึนความคิดเห็นว่าเป็นประเทศไทยเป็นเมืองพุทธ จากรายงานของกรมการศาสนา ปี พ.ศ. 2564 แสดงจำนวนประชากรที่นับถือศาสนาพุทธมีประมาณร้อยละ 92.5 ทำให้คนสังคมยังคงมีมุมมองและแนวคิดตามหลักศาสนาที่ถือว่าการเสพเมถุน “การมีเพศสัมพันธ์” ถือว่าเป็นของต่ำ เลวทราม โดยสิ่งเหล่านี้

จำเป็นต้องทำในที่ลับ ไม่อาจเปิดเผยหรือให้ผู้อื่นเห็นได้ จำเป็นต้องกระทำกันสองต่อสอง เป็นผลทำให้เช็กส์ครีเอเตอร์ในมุมมองทางศาสนาไม่อาจได้รับการยอมรับในฐานะการแสดงเนื้อหาทางเพศ 18+ ที่มีการเปิดเผยสู่สังคมแม้จะมีการกำหนดเกณฑ์ของผู้เข้าชม (ผู้ติดตาม) ก็ตาม ซึ่งแท้จริงแล้ว “คุณค่าทางศีลธรรม” มีเกณฑ์การตัดสินอย่างไร และใครเป็นผู้ตัดสิน ยังคงเป็นคำถามที่เกิดข้อถกเถียงกันในสังคม

จากประเด็นเรื่องค่านิยมของสังคมไทยข้างต้นที่มีการเชิดชูผู้ปฏิบัติดีตามกรอบแบบแผนประเพณีและวัฒนธรรม และตีกรอบให้เห็นว่าการกระทำสิ่งที่ตรงกันข้ามเป็นการกระทำที่ไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม ทำให้เช็กส์ครีเอเตอร์ซึ่งเป็นกลุ่มคนส่วนหนึ่งในสังคมที่สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ได้รับผลกระทบจากการถูกตีตราว่าเป็นผู้ที่ลดคุณค่าทางศีลธรรมอันดีของประเทศ ซึ่งผลกระทบดังกล่าวสะท้อนออกมาให้เห็นเป็นรูปธรรมที่เช็กส์ครีเอเตอร์ต้องพบเจอในกรณีต่างๆ เช่น

1) เช็กส์ครีเอเตอร์บางคนจำเป็นต้องสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ที่มีการปิดหน้าตา เนื่องจากการกระทำดังกล่าวยังคงไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมส่วนใหญ่ (สัมภาษณ์คุณชายตึง, 31 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ ณ เซ็นทรัลเวิลด์) ดังนั้นเพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในทุกกรณี เช่น การถูกสังคมมองว่าเป็นคนไม่ดีขายร่างกายแลกเงิน ไม่มีศักดิ์ศรี ฉะนั้นการปิดหน้าขณะสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ จึงเป็นการลดแรงปะทะโดยตรงจากการถูกด้อยค่าและถูกตีตราจากสังคม

2) ในกรณีของคุณฟูจิ เช็กส์ครีเอเตอร์ผู้ให้ข้อมูลหลักจากการสัมภาษณ์เชิงลึกที่ให้ข้อมูลว่ามักจะมีพวกโรคจิตเข้ามาขอมี่เพศสัมพันธ์ และเมื่อมีคนเข้ามาพูดคุยในเชิงคบหาดูใจก็มักจะหวังเรื่องทางเพศเป็นส่วนใหญ่ และมักจะถูกคนภายนอกมองว่าเช็กส์ครีเอเตอร์คือคนที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยได้ง่ายๆ สามารถมีเพศสัมพันธ์กับใครก็ได้ หรือแก้ผ้าต่อหน้าใครก็ได้ ซึ่งคุณฟูจิมองว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเสมือนการถูกตัดสินและตีตราจากสังคมไปในทางลบ และเป็นการลดทอนคุณค่าความเป็นมนุษย์

4.3.3 ผลกระทบในประเด็นการทำความผิดซ้ำซ้อน

การใช้เครื่องมือทางมาตรการและนโยบายของภาครัฐเพื่อจัดการกับกลุ่มเช็กส์ครีเอเตอร์พบว่าภาครัฐได้นำมาตรการทางกฎหมายอย่างน้อย 2 ประเภท มาใช้ปราบปรามกับเช็กส์ครีเอเตอร์ นั่นคือ **ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287** ที่ได้มีการกำหนดลักษณะของการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับสื่อลามก และ**พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มาตรา 14(4)** ที่มีให้นำข้อมูลอันลามกเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์

ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ ทำให้เช็ทส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ออนไลน์พื้นฐานของผู้สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ได้รับผลกระทบจากการใช้เครื่องมือทางกฎหมายของภาครัฐที่สะท้อนออกมาในลักษณะของการถูกบังคับ ควบคุม ปรามปราม และถูกจำกัดสิทธิซึ่งเป็นเรื่องปกติที่เช็ทส์ครีเอเตอร์ยังคงพบเจอในปัจจุบัน นอกจากนี้การบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายดังกล่าวของภาครัฐยังส่งผลกระทบให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำของกลุ่มเช็ทส์ครีเอเตอร์ อีกประเด็นหนึ่งนั่นคือ **กรณีการหลบเลี่ยงเสียภาษีทั้งโดยตั้งใจและไม่ได้ตั้งใจ**

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักผู้วิจัยพบประเด็นของการใช้เครื่องมือทางกฎหมายของภาครัฐดังกล่าวที่มีผลต่อการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของเช็ทส์ครีเอเตอร์ โดยคุณชายต้องเช็ทส์ครีเอเตอร์หนึ่งในผู้ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็นว่า

“ทุกวันนี้ก็มีเช็ทส์ครีเอเตอร์ที่เสียภาษีและไม่เสียภาษี ในกรณีคนที่ไม่เสียภาษีก็มีความคิดว่าเสียภาษีไปแล้วก็ไม่ได้รับความคุ้มครอง เช็ทส์ครีเอเตอร์เป็นคนนอกกฎหมายอยู่แล้ว ไม่ได้รับสวัสดิการทำไมต้องเสียภาษี”

หรือในกรณีของคุณใจใจ ผู้ให้ข้อมูลหลักได้แสดงทัศนะตามข้อเท็จจริงว่า

“ตนเองยื่นภาษีที่มีรายได้มาจากการเป็นเช็ทส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ออนไลน์ตั้งแต่แรก โดยปีที่ผ่านมาตนเองยื่นภาษีที่มีรายได้รับจากการเป็นเช็ทส์ครีเอเตอร์หลายแสนบาท ทั้งนี้ด้วยเหตุผลหนึ่งเพราะต้องจ่ายภาษีธุรกิจอยู่แล้ว ทำให้เจ้าหน้าที่สรรพากรตรวจสอบรายรับที่เป็นรายได้มาจากต่างประเทศซึ่งเป็นเงินจำนวนค่อนข้างสูง โดยเจ้าหน้าที่สอบถามว่าประกอบอาชีพอะไร ตนเองก็ไม่สามารถตอบได้อย่างตรงไปตรงมาได้ จึงตอบเพียงว่าเป็นรายได้ที่มาจากการเล่นนักแสดง”

ทั้งนี้ จากการพิจารณาการแสดงความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลหลักดังกล่าวข้างต้นอาจกล่าวได้ว่าลักษณะในการหลบเลี่ยงภาษีของเช็ทส์ครีเอเตอร์เกิดจากการที่เช็ทส์ครีเอเตอร์ทราบถึงผลของการกระทำความผิดในฐานะเป็นผู้สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ทำให้ส่วนหนึ่งคิดว่าการเป็นคนนอกกฎหมายไม่มีความจำเป็นต้องเสียภาษีซึ่งลักษณะนี้อาจเข้าข่ายการหลบเลี่ยงภาษีโดยตั้งใจ แต่อีกส่วนหนึ่งมีการเสียภาษีอย่างถูกต้องแต่ไม่อาจบอกได้ว่าแหล่งรายได้จากการเสียภาษีมาจากการประกอบอาชีพใดอาจเป็นการเข้าข่ายการหลบเลี่ยงภาษีโดยไม่ได้ตั้งใจ ซึ่งลักษณะดังกล่าวมีความสอดคล้องกับงานของปรีดา บุญยัง (2532) ที่ได้กล่าวว่า

“หนึ่งในสาเหตุของการหลบเลี่ยงภาษีนั่นคือ ตัวของผู้ที่ต้องเสียภาษีมีเงินได้ที่ไม่สุจริต”

และเมื่อพิจารณาโทษที่เกี่ยวข้องจากการหลบเลี่ยงภาษีตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายรัษฎากร (ฉบับที่ 41) พ.ศ. 2559 **มาตรา 37** ระบุว่า ผู้ใดเจตนาแจ้งความเท็จ หรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากรหรือเพื่อขอคืนภาษีอากรตามลักษณะนี้หรือ โดยความเท็จ โดยข้อโกง หรืออุบาย หรือโดยวิธีการอื่นใดในทำนองเดียวกัน หลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร หรือขอคืนภาษีอากรตามลักษณะนี้ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือน ถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่ 2,000 – 200,000 บาท และ**มาตรา 37 ทวิ**ระบุว่า ผู้ใดเจตนายื่นรายการที่ต้องยื่นตามลักษณะนี้ เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายรัษฎากร, 2567)

กล่าวได้ว่าการใช้เครื่องมือทางกฎหมายของภาครัฐที่นำมาปราบปรามกลุ่มเช็กส์ ครีเอเตอร์ คือ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มาตรา 14(4) นอกจากจะสร้างผลกระทบโดยตรงแล้วยังส่งผลกระทบต่อเนื่องให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำของเช็กส์ครีเอเตอร์ตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายรัษฎากร ในกรณีการหลบเลี่ยงภาษีที่เกิดจากการมีภาษีเงินได้ที่ไม่สุจริต

4.3.4 ผลกระทบในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้กฎหมาย

4.3.4.1 การพิจารณาอัตราค่าปรับตามดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่

การใช้เครื่องมือทางมาตรการและนโยบายของภาครัฐเพื่อจัดการกับกลุ่มเช็กส์ ครีเอเตอร์ปรากฏมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่สื่อลามก 2 ประเภท คือ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มาตรา 14(4) อนึ่ง จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักพบประเด็นผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ในการเสียอัตราค่าปรับในชั้นสอบสวน ซึ่งมีความแตกต่างอย่างชัดเจนกับการเสียอัตราค่าปรับในชั้นศาลโดยรายละเอียดข้อมูลจากการให้สัมภาษณ์กล่าวว่า

“จะปรับเยอะหรือน้อยขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ พิจารณาจากตัวโทษ ซึ่งการประกันตัวก็มีการประกันตัวหลายที่ ประกันตัวที่ สน ประดับที่ศาล หากประกันตัวที่ศาล ก็จะมองตามความผิดจากการกระทำ ถ้าเป็นที่ สน ก็แล้วแต่ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ที่จะพิจารณาค่าปรับ อย่างตอนแรกที่ผมจะประกันตัวที่ตำรวจก็ถูกเรียกค่าประกันตัว 300,000 บาท แต่เมื่อไปประกันตัวที่ศาลกลับเสียประมาณ 100,000 บาท ซึ่งก็เป็นการปรับตามอัตราโทษ ทั้งนี้เจ้าหน้าที่คนละคนตัดสินในเคสเดียวกันการเรียกค่าปรับก็อาจจะไม่เท่ากันก็ได้ เพราะมันไม่ได้มีข้อกำหนด

ชัดเจนว่าถ้ามาด้วยคดีแบบนี้ต้องเสียค่าปรับจำนวนเท่านี้ แต่มีการกำหนดอัตราการประกันตัวว่า อย่างต่ำจำนวนเท่านี้ อย่างสูงไม่เกินเท่านี้ ซึ่งนี่ก็คือหนึ่งปัญหา” (สัมภาษณ์คุณชายต๋อง, 31 มีนาคม 2567, สัมภาษณ์ ณ เซ็นทรัลเวิลด์)

4.3.4.2 การเสียสิทธิและเสรีภาพภายหลังจากการถูกดำเนินคดี

ผลกระทบในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้มาตรการทางกฎหมายของภาครัฐ คือ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ มาตรา 14(4) ส่งผลทำให้เซ็กส์ครีเอเตอร์เสียสิทธิและเสรีภาพ เนื่องจากเซ็กส์ ครีเอเตอร์ในฐานะผู้สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ยังเป็นกลุ่มคนที่ทำผิดกฎหมายตามมาตรการ ของภาครัฐไทย ซึ่งในปัจจุบันยังคงไม่ได้รับการยอมรับในสังคมมากเท่าที่ควร โดยมีประเด็น ข้อถกเถียงเกี่ยวกับสิทธิเนื้อตัวร่างกายและชีวิตที่ว่า “ร่างกาย และชีวิตเป็นของเรา เรามีสิทธิเลือก” เพราะเซ็กส์ครีเอเตอร์เป็นอาชีพที่สุจริต ไม่ได้ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ทุกคนย่อมมีสิทธิในการเลือก ประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวได้โดยสิทธินี้ย่อมควรเป็นอิสระในการตัดสินใจ เลือกประกอบอาชีพตามที่ตนถนัด (สิทธิในเนื้อตัวร่างกาย: ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางในการ ใช้สิทธิ เสรีภาพของ sex creator ในประเทศไทย, 2566)

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาถึงผลที่ตามมาภายหลังจากการที่เซ็กส์ครีเอเตอร์ถูกดำเนินคดี จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ (ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287) และต้องการ กลับมาประกอบอาชีพบางอาชีพในสังคมพบว่าบุคคลที่ถูกดำเนินคดีถึงขั้นสุดให้ได้รับโทษ จะถูกบันทึกข้อมูลลงในทะเบียนประวัติอาชญากรทำให้ไม่สามารถสมัครเข้าทำงานได้ โดยเฉพาะ ในกฎหมายบางฉบับยังคงมีการกำหนดลักษณะต้องห้ามในการประกอบอาชีพหรือการงาน ของผู้เคยต้องคำพิพากษาจำคุก เช่น พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มาตรา 36 ผู้ที่จะเข้ารับราชการพลเรือนต้องมีคุณสมบัติทั่วไป และไม่มีลักษณะต้องห้าม (7) เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดทางอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ในพระราชบัญญัติ ธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 34 ข (3) ระบุว่าผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงาน รักษาความปลอดภัยต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกสำหรับความผิดเกี่ยวกับ ชีวิตและร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ หรือความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา หรือแม้แต่ในพระราชบัญญัติสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. 2559 มาตรา 13 (3) ที่ระบุว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม

เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา
ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เป็นต้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

การศึกษาลงมือจากการใช้มาตรการและนโยบายของภาครัฐ: กรณีศึกษากลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลี่แพลน ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ข้อมูลทางมาตรการ นโยบาย และข้อกฎหมายต่างๆ รวมทั้งรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกของเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลี่แพลนซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยผลจากการทบทวนวรรณกรรมพบว่ามีช่องว่างในวรรณกรรม (research gap) ในการศึกษาวิจัยของเซ็กส์ครีเอเตอร์ในประเทศไทย ได้แก่ งานวิจัยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลี่แพลนที่มีลักษณะการวิจัยเชิงคุณภาพแบบใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อศึกษาปรากฏการณ์ของเซ็กส์ครีเอเตอร์ยังไม่พบข้อมูลการวิจัยมาก่อน เท่าที่พบมีเพียงรายงานจากการประชุมวิชาการ บทความ เอกสาร ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย เป็นต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาข้อมูลจากประสบการณ์ต่างๆ ของเซ็กส์ครีเอเตอร์เพื่อนำมาอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมเนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ยังคงเป็นเรื่องใหม่ในสังคมที่ปัจจุบัน และผลกระทบที่เซ็กส์ครีเอเตอร์ได้รับการที่ภาครัฐนำเครื่องมือทางมาตรการและนโยบายมาบังคับใช้ ทำให้ผู้วิจัยตั้งคำถามการวิจัย 2 ข้อ กล่าวคือ (1) ภาครัฐมีมาตรการและนโยบายใดบ้างในการจัดการกับกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลี่แพลน และ (2) กลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลี่แพลนได้รับผลกระทบใดบ้างจากการที่ภาครัฐใช้มาตรการและนโยบายเพื่อจัดการกับกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลี่แพลน

ในการสรุปผล และอภิปรายผลการศึกษา เพื่อตอบคำถามวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ (Quality research) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงเอกสาร (Documentary Data) จากการศึกษาเอกสาร บทความ รายงานทางวิชาการ ฯลฯ รวมถึงการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth-Interview) ในรูปแบบ Snowball Technique ซึ่งผู้ให้ข้อมูลหลักที่ถูกสัมภาษณ์จะระบุข้อมูลผู้ที่ให้สัมภาษณ์รายต่อไปแก่นักวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจริงของกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์ (กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก) โดยรูปแบบคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เป็นลักษณะกึ่งโครงสร้าง จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 5 คน แบ่งเป็นเพศชาย 3 คน และเพศหญิง 2 คน ที่มีประสบการณ์เชื่อมโยงต่อเนื่องประเด็นที่ผู้วิจัยจะได้นำเสนอในข้อค้นพบที่

เป็นบทสรุปและอภิปรายผลควบคู่กันไปตามลักษณะการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มีการนำเสนอในบทที่ 4 ซึ่งครอบคลุมวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ประการ ดังนี้ 1) วิเคราะห์ข้อมูลสำหรับอธิบายปรากฏการณ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ของเซ็กซ์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟน 2) มาตรการและนโยบายต่างๆที่ภาครัฐนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการกับกลุ่มเซ็กซ์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟน และ 3) ผลกระทบที่กลุ่มเซ็กซ์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟนได้รับจากการที่ภาครัฐใช้มาตรการและนโยบายเพื่อจัดการกับกลุ่มเซ็กซ์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟน ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอข้อสรุปและอภิปรายผลการศึกษาในงานวิจัยนี้ออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

5.1 ปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มเซ็กซ์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟน

5.2 มาตรการและนโยบายที่ภาครัฐนำมาใช้ในการจัดการกับกลุ่มเซ็กซ์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟน

5.3 ผลกระทบที่กลุ่มเซ็กซ์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟนได้รับจากการใช้เครื่องมือทางมาตรการและนโยบายของภาครัฐ

5.4 อภิปรายผลจากการศึกษา

5.5 ข้อเสนอแนะ

5.1 ปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มเซ็กซ์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟน

จากการศึกษาและทำความเข้าใจข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์และอ่านทำความเข้าใจหลายครั้ง จากนั้นจึงถอดรหัสจากข้อมูลที่ได้โดยสรุปออกมาเป็นประเด็นย่อยๆ จากนั้นนำประเด็นย่อยต่างๆที่มีความคล้ายคลึงกันรวบรวมเป็นประเด็นหลัก ทั้งนี้ประเด็นหลักที่ได้ผู้วิจัยจะนำมาสรุปเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับอธิบายปรากฏการณ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ซึ่งเป็นลักษณะของการกระทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมเทคโนโลยีดิจิทัลของกลุ่มเซ็กซ์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟน โดยลักษณะการรวบรวมข้อมูลดังกล่าวข้างต้นเป็นไปตามแนวคิดของเลียวนาร์ด (Leonard's method) ซึ่งนำไปสู่การอธิบายให้เห็นถึงความสำคัญในการทำความเข้าใจประสบการณ์ของเซ็กซ์ครีเอเตอร์

การรวบรวมและสรุปผลข้อมูลสำหรับอธิบายปรากฏการณ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ซึ่งเป็นลักษณะของการกระทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมเทคโนโลยีดิจิทัลของเซ็กซ์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินดี้แฟนในประเด็นหลักๆ พบว่ามีข้อมูลสำคัญเพื่อแสดงให้เห็นข้อเท็จจริง และข้อสรุปตามทัศนะของ

ผู้ให้ข้อมูลหลักที่ได้เผชิญต่อประสบการณ์ต่างๆ ซึ่งสามารถเรียบเรียงข้อเท็จจริงและข้อสรุป ประสบการณ์ตามทัศนะต่างๆ ได้ดังนี้

5.1.1 ความเชื่อมโยงระหว่างเช็กส์ครีเอเตอร์กับแพลตฟอร์มออนไลน์ โอนลี่แฟน

จากการศึกษาข้อมูลพบว่าเนื้อหาทางเพศ 18+ ได้รับความนิยมสูงสุดถึงร้อยละ 98 ของเนื้อหาทั้งหมดบนแพลตฟอร์มออนไลน์โอนลี่แฟน (OnlyFans Statistics [2024]: World's Most Entrepreneurial Site, 2024) จึงอาจกล่าวได้ว่าผู้สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ (เช็กส์ครีเอเตอร์) มีประเด็นพื้นฐานที่เชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับแพลตฟอร์มออนไลน์โอนลี่แฟน กล่าวคือ แพลตฟอร์มออนไลน์โอนลี่แฟนแม้จะได้รับความนิยมในการนำเสนอเนื้อหาทางเพศ 18+ แต่ก็ยังคงมีการกำหนดนโยบายในการเข้าใช้งานสำหรับผู้สร้างเนื้อหาและผู้ติดตามอย่างรัดกุม โดยผู้ที่เข้าใช้งานแพลตฟอร์มได้จะต้องมีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป อีกทั้งแพลตฟอร์มออนไลน์โอนลี่แฟนสามารถกำหนดเงื่อนไขการแสดงผลเนื้อหา (ผลงาน) เพื่อเลือกเปิดเผย หรือปิดกั้นเนื้อหา (ผลงาน) ให้กับประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือหลายประเทศได้ ทั้งนี้ การเลือกเปิดเผยเนื้อหาให้กับตลาดต่างชาติ และปิดกั้นเนื้อหาตลาดในประเทศไทยอาจมาจากความสามารถในสร้างรายได้ให้กับผู้สร้างเนื้อหา และลักษณะทางกายภาพของผู้สร้างเนื้อหาดึงดูดกับตลาดต่างชาติมากกว่าตลาดในประเทศไทย

5.1.2 คำนิยามและความหมายของเช็กส์ครีเอเตอร์ตามทัศนะของผู้ให้ข้อมูลหลัก

เช็กส์ครีเอเตอร์ คือผู้สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ที่มีการนำเสนอเนื้อหาเพื่อสนองความพึงพอใจทางเพศแก่ผู้รับชม (ผู้ติดตาม) ผ่านสื่อต่างๆ ทั้งที่หวังผลตอบแทนในรูปแบบของรายได้ หรือไม่หวังผลตอบแทน รวมทั้งต้องไม่สร้างสิ่งใดที่เป็นผลกระทบร้ายแรง และสร้างความเดือดร้อนแก่สังคมในวงกว้าง

5.1.3 เหตุผล และแรงจูงใจในการเข้ามาเป็นเช็กส์ครีเอเตอร์

จากการศึกษาข้อมูลในงานของธนสรณ์ ลำจวน (2556) ที่ได้กล่าวถึงแรงจูงใจ 2 ลักษณะ คือ แรงจูงใจจากปัจจัยภายใน และแรงจูงใจจากปัจจัยภายนอก เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก พบความสอดคล้องในการอธิบายเหตุผล และแรงจูงใจในการเข้ามาเป็นเช็กส์ครีเอเตอร์ของผู้ให้ข้อมูลหลักใน 2 ประเด็น กล่าวคือ 1) เหตุผล และแรงจูงใจที่เกิดจากปัจจัยภายในของผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนหนึ่งที่มีแรงจูงใจในการเป็นเช็กส์ครีเอเตอร์จากความต้องการภายใน เหตุผลที่เข้ามาเป็นผู้สร้างเนื้อหา 18+ เกิดจากความต้องการเป็นตัวแทนของมาตรฐานความงามอีกแบบหนึ่งของสังคมหรือความต้องการเผยแพร่เนื้อหา

ทางเพศ 18+ ให้กับกลุ่มคนที่มีความชอบในลักษณะเดียวกัน และ 2) เหตุผล และแรงจูงใจที่เกิดจากปัจจัยภายนอกผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนหนึ่งมีแรงจูงใจในการเป็นเซ็กส์ครีเอเตอร์จากความต้องการภายนอก เหตุผลที่เข้ามาเป็นผู้สร้างเนื้อหา 18+ เกิดจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้ผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนหนึ่งตัดสินใจเข้ามาเป็นเซ็กส์ครีเอเตอร์เพื่อสร้างรายได้

5.1.4 การสร้างผลงานของเซ็กส์ครีเอเตอร์

การสร้างงานที่มีเนื้อหาทางเพศ 18+ ของเซ็กส์ครีเอเตอร์จำเป็นต้องมีลักษณะการวางแผนขั้นตอนการดำเนินการสร้างงานเพื่อให้สามารถดึงดูดความสนใจจากผู้รับชม (ผู้ติดตาม) โดยเซ็กส์ครีเอเตอร์ต้องมีการวางแผนขั้นตอนการดำเนินการสร้างงานอย่างเป็นระบบ เช่น การวางแผนลักษณะของเนื้อหา การจัดทำโปรดัคชั่น การกำหนดธีมการถ่ายทำเนื้อหา การวางแผนการตลาด ฯลฯ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้รับชม (ผู้ติดตาม) ได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ นอกจากนี้ จะต้องมีการวางแผนในการโพสต์เนื้อหาลงในบัญชีของเซ็กส์ครีเอเตอร์ให้มีความสม่ำเสมอน่าติดตาม ซึ่งเมื่อการสร้างผลงานออกมาเป็นที่นิยมก็จะส่งผลสัมพันธ์กับการตั้งราคาการเข้าชมในบัญชีของเซ็กส์ครีเอเตอร์

5.1.5 การสร้างรายได้จากแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟน

แพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟนได้รับความนิยมแก่นักสร้างเนื้อหา (Content Creator) สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่น่าคือ แพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟนสามารถเปิดโอกาสในการสร้างรายได้ ให้กับเซ็กส์ครีเอเตอร์ผู้สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างรายได้และการรับเงินของเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟนสามารถสรุปได้อย่างครอบคลุมใน 3 ประเด็น กล่าวคือ 1) รายได้ที่ผู้ให้ข้อมูลหลักได้รับไม่ได้มีความสัมพันธ์กับจำนวนผู้ติดตามเนื่องจากผู้ให้ข้อมูลหลักแต่ละคนสามารถกำหนดอัตราค่าบริการตามแต่ที่ตนเองคิดว่าเหมาะสม ดังนั้นจำนวนของผู้ติดตามจึงไม่อาจบอกได้ว่าผู้ให้ข้อมูลหลักได้รับเงินจำนวนเท่าใด 2) ผู้ให้ข้อมูลหลักไม่ได้รับแค่เพียงรายได้จากอัตราค่าบริการที่กำหนดไว้เป็นรายเดือนเท่านั้นแต่ยังมีวิธีต่างๆ ที่สร้างรายได้ให้กับผู้สร้างเนื้อหา (ครีเอเตอร์) อีกหลายวิธี เช่น รายได้จากทิป (Tip) ที่เมื่อผู้ให้ข้อมูลหลักเปิดกิจกรรมการพูดคุยกับผู้รับชม (ผู้ติดตาม) รายได้จาก การปลดบล็อกข้อความที่เมื่อผู้รับชม (ผู้ติดตาม) ต้องการชมเนื้อหาที่มีความพิเศษเฉพาะซึ่งผู้รับชม (ผู้ติดตาม) ต้องเสียค่าบริการเพิ่มเติม และรายได้จากการแนะนำผู้สมัครรายใหม่บนแพลตฟอร์ม และ 3) รายได้ของผู้สร้างเนื้อหา (ครีเอเตอร์) ทุกช่องทางจะได้รับ ในอัตราร้อยละ 80 หลังแพลตฟอร์มหักเป็นค่าดำเนินการต่างๆ แล้วร้อยละ 20

5.1.6 พลวัตของสังคมไทยที่ส่งผลต่อการยอมรับเช็กส์ครีเอเตอร์ และ ศิลธรรมของสังคมกับทัศนคติของเช็กส์ครีเอเตอร์

เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งของพลวัตในสังคมไทยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรม คนในสังคมมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปจากอดีต ความรู้สึกนึกคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงไป เช่น ค่านิยมเกี่ยวกับความสวยงาม ความเชื่อ ความคิด ฯลฯ ส่งผลให้การยอมรับเช็กส์ครีเอเตอร์ในสังคมไทย เริ่มมีแนวคิดและมุมมองของคนในสังคมบางส่วนต่อเช็กส์ครีเอเตอร์เปลี่ยนแปลงไปทราบได้จากการกระทำของเช็กส์ครีเอเตอร์ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนในสังคม แต่อย่างไรก็ตามยังพบข้อจำกัดเรื่องการยอมรับเช็กส์ครีเอเตอร์อยู่บ้าง ในบางประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกรอบแนวคิดเชิงอนุรักษ์นิยมที่คนในสังคมได้รับการปลูกฝังมาเป็นระยะเวลายาวนานโดยเฉพาะกับผู้สูงอายุ หรือแม้กระทั่งคนในสังคมบางส่วนที่ยังไม่มีความเข้าใจในเรื่องของความแตกต่างด้านสภาวะการดำรงชีพที่ต้องเผชิญของแต่ละบุคคลที่ส่งผลให้การตัดสินใจในการดำเนินชีวิตในสังคมแตกต่างกันทำให้ในสังคมจึงเกิดประเด็นเรื่องการถกเถียงเรื่องมาตรฐานทางศีลธรรมที่ตึงตามในสังคม โดยเฉพาะภาครัฐที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ เป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำในสังคมทำให้ภาครัฐมีการบังคับใช้มาตรการและนโยบายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและเผยแพร่สื่อลามกอนาจารในรูปแบบของการใช้เครื่องมือทางกฎหมาย พร้อมกำหนดกรอบความประพฤติตามแนวมาตรฐานทางศีลธรรม แต่หากจะกล่าวในอีกมุมหนึ่งของสังคมประชาธิปไตยที่ประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพในการแสดงออกย่อมเกิดความเห็นหรือมุมมองที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ การแสดงความคิดเห็นเรื่องของศีลธรรมในสังคมจากเช็กส์ครีเอเตอร์ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักทำให้ทราบทัศนคติอีกแง่หนึ่ง โดยอาจสรุปประเด็นหลักๆ ออกเป็น 3 ประเด็น กล่าวคือ 1) ประเทศไทยเป็นประเทศที่คนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ แต่ประเทศไทยไม่ใช่รัฐศาสนา การนำเรื่องศีลธรรมมาเป็นมาตรฐานวัดความถูกต้องของสังคมไม่สามารถแก้ปัญหาได้ 2) เรื่องเพศ คือเรื่องธรรมชาติ เป็นเรื่องพื้นฐานของมนุษย์ ศีลธรรมคือสิ่งที่คนในสังคมตีกรอบขึ้นมากำหนดว่าสิ่งใดควรทำหรือไม่ควรทำ และ 3) ภาครัฐควรเป็นหน่วยงานตั้งต้นให้เกิดการพูดคุยกันทั้งฝ่ายที่สนับสนุน และฝ่ายที่ไม่สนับสนุน โดยใช้เหตุผลถกเถียงเน้นการดูแลควบคุมแทนการบังคับใช้กฎหมาย

5.1.7 ความคาดหวังของเช็กส์ครีเอเตอร์ต่อภาครัฐไทย

ความต้องการ หรือความคาดหวังของเช็กส์ครีเอเตอร์ที่มีต่อภาครัฐไทยเป็นการสะท้อนปรากฏการณ์ของเช็กส์ครีเอเตอร์อีกประการหนึ่งที่มีความสำคัญในการทำความเข้าใจมุมมองความคิดของเช็กส์ครีเอเตอร์ต่อการจัดการของภาครัฐไทยในอนาคต ทั้งนี้การแสดง

ความคิดเห็นที่มีความสอดคล้องกับความต้องการ และคาดหวังของผู้ให้ข้อมูลหลักสามารถสรุปรายละเอียดได้ 3 ประเด็น กล่าวคือ 1) ความต้องการให้ภาครัฐยอมรับเช็กส์ครีเอเตอร์ในฐานะที่เป็นอีกหนึ่งอาชีพในสังคมเหมือนอาชีพอื่นๆทั่วไป และสามารถประกอบอาชีพได้อย่างถูกกฎหมาย 2) ความต้องการให้มีการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถทำได้ถูกกฎหมายโดยสมควรให้มีการจัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหา และจัดพื้นที่เพื่อให้ภาครัฐได้เข้ามาควบคุม ดูแล มีการกำหนดอายุของผู้เข้าใช้งานอย่างจริงจัง และ 3) การให้ความยอมรับจากภาครัฐที่มองว่าคนกลุ่มชายขอบ (กลุ่มเช็กส์ครีเอเตอร์) มีศักยภาพที่สามารถพัฒนาได้ โดยเฉพาะสามารถสร้างมูลค่าในระบบเศรษฐกิจให้กับประเทศ

จากข้อสรุปในประเด็นต่างๆข้างต้นดังกล่าวทำให้ทราบว่าสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เช็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลีแพลนก็เป็นอีกหนึ่งการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคเทคโนโลยีดิจิทัลที่เห็นได้อย่างชัดเจน โดยเมื่อพิจารณาจากอดีตสื่อลามกอาจอยู่ในรูปแบบของรูปปั้น ภาพวาดที่แสดงการร่วมเพศ เมื่อเทคโนโลยีทางการพิมพ์พัฒนาทำให้สื่อลามกแพร่หลายผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ได้อย่างรวดเร็ว สมัยต่อมาความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้เกิดการผลิตสื่อลามกเป็นภาพถ่าย ภาพพิมพ์ การบันทึกภาพยนตร์วีดิโอ โดยเผยแพร่ช่องทางผ่านสื่อต่างๆ เช่น โทรศัพท์ โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น (บุตรี วิจารณ์บุรานนท์, 2558) ดังนั้น เมื่อวิเคราะห์ปรากฏการณ์ของเช็กส์ครีเอเตอร์ที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันกล่าวได้ว่าการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ สะท้อนลักษณะของการกระทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมเทคโนโลยีดิจิทัล ของกลุ่มเช็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลีแพลน โดยจากการให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลหลักสะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในประเด็นต่างๆ กล่าวคือ 1) ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ โดยเมื่อพิจารณาเหตุผลและแรงจูงใจสำคัญข้อหนึ่งพบว่าการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้เช็กส์ครีเอเตอร์ส่วนหนึ่งมีความจำเป็นต้องเข้ามาสมัครเปิดบัญชีบนแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลีแพลนเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ตนเองและครอบครัว อีกทั้งแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลีแพลนสามารถสร้างรายได้ และอาชีพอิสระผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลไม่ว่าจะอยู่ที่ใดของโลกก็ตาม โดยนักสร้างเนื้อหาสามารถสร้างและผลิตเนื้อหาในพื้นที่ของตนอย่างอิสระเพื่อให้ผู้ติดตาม (แฟนคลับ) ได้รับชมเนื้อหาที่มีความสนใจเป็นพิเศษ 2) ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งของพลวัตในสังคมไทยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรม คนในสังคมมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปจากอดีต ความรู้สึกนึกคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงไป เช่น ค่านิยมเกี่ยวกับความสวยงาม ความเชื่อ ความคิด ฯลฯ ทำให้คนในสังคม

เริ่มคุ้นชินและเริ่มมองเห็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเซ็กส์ครีเอเตอร์มากขึ้นส่งผลให้เกิดกรณี เช่น การชู้ประเด้นนโยบายเรื่อง “เซ็กส์ครีเอเตอร์” ของพรรคการเมืองต่างๆ เป็นต้น

5.2 มาตรการและนโยบายที่ภาครัฐนำมาใช้การจัดการกับกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ไอทีแพลน

จากการศึกษางานเอกสาร งานวิจัย มาตรการ นโยบาย และกฎหมาย พบว่าข้อมูลจากการให้สัมภาษณ์ของอ.ดร. พัทธ์ นิยมศิลป์ อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในหัวข้อชะตากรรมของ Sex Creator ภายใต้กฎหมายไทย กล่าวว่าภายใต้กฎหมายไทยพบว่ามีความผิดเรื่องสื่อลามกอยู่ 2 ที่ คือ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 กับ พ.ร.บ. การกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มาตรา 14 (4) (Sex Creator อาชีพขายชู้ช่องทางใหม่ ที่ต้องทำความเข้าใจ ไม่ใช่ป๊อปปูล่า, 2565) หรือตามหมายจับศาลจังหวัดสมุทรปราการ ที่ 444/2564 และ 445/2564 ลงวันที่ 20 กันยายน 2564 ระบุว่าไซ้เน่าและแฟนถูกดำเนินคดีในข้อหาความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาร่วมกันทำ ผิด มีไว้ หรือนำเข้าสู่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือทำให้มีการแพร่หลายโดยประการใดๆ (ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 287) รวมถึงข้อมูลจากฝ่ายกฎหมายภายใต้การเข้าตรวจสอบของตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่พบว่าสิ่งที่ไซ้เน่าและแฟนทำความผิดเข้าข่ายความผิด พ.ร.บ. การกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา (สรุปประเด็นตำรวจจับ “ไซ้เน่า” ชะตากรรมอาชีพ Sex Creator, 2564)

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าภาครัฐในฐานะผู้กำหนดนโยบายมีกรอบการพิจารณาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่สื่อลามกอนาจารว่าเป็นการก่อให้เกิดอาชญากรรมในสังคมเป็นสิ่งที่ลดทอนคุณค่าและมาตรฐานทางศีลธรรมของคนในสังคมและประเทศ ดังนั้นภาครัฐจึงกำหนดรูปแบบของนโยบายสาธารณะที่เป็นการควบคุมความประพฤติของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลจำนวนหนึ่งที่ส่งผลต่อสังคมโดยรวมเพื่อแก้ไขปัญหาและลดความขัดแย้งของคนในสังคมที่เกิดขึ้น จึงได้เลือกใช้เครื่องมือของนโยบายสาธารณะที่มีลักษณะเป็นการควบคุมความประพฤติคนในสังคมให้ประพฤติปฏิบัติตามกรอบที่รัฐได้กำหนดไว้ จึงอาศัยอำนาจของภาครัฐในการออกกฎหมายใช้เป็นเครื่องมือควบคุมคนในสังคม และเกิดการนำเอานโยบายมาปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นไปในลักษณะของการบังคับใช้กฎหมายเพื่อจำกัด และปราบปรามเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ ไอทีแพลนในประเด็นการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 287 และการกระทำความผิดตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มาตรา 14(4) ดังกล่าว

5.3 ผลกระทบที่กลุ่มเช็ทส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์โอป็นได้รับจากการที่ภาครัฐนำมาตรการและนโยบายมาใช้ในการจัดการ

ตามแนวคิดของสมบัติ อารังธัญวงศ์ (2546) กล่าวถึงผลกระทบว่าเป็นชุดผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นด้วยเหตุมาจากการเลือกทางเลือกเพื่อให้บรรลุความต้องการหรือวัตถุประสงค์ ซึ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นของแต่ละทางเลือกอาจมีความเป็นไปได้ทั้งผลกระทบในเชิงบวกและผลกระทบในเชิงลบ ซึ่งลักษณะดังกล่าวมีความสอดคล้องกับการเลือกใช้เครื่องมือทางมาตรการและนโยบายของภาครัฐ ที่มีการนำกฎหมายมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อควบคุม จำกัด และปราบปรามกับกลุ่มเช็ทส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์โอป็น แต่ทั้งนี้การเลือกใช้กฎหมายของภาครัฐอาจมีทั้งสร้างประโยชน์ให้สังคม แต่อีกนัยหนึ่งก็อาจสร้างภาระได้เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ภาครัฐในฐานะผู้ใช้เครื่องมือทางมาตรการและนโยบายมีความพยายามนำเอากฎหมายที่มีอยู่เดิมมาใช้ควบคุม จำกัด และปราบปรามกลุ่มเช็ทส์ครีเอเตอร์ทั้งที่ในความเป็นจริงภาครัฐยังไม่อาจมีเครื่องมือที่เหมาะสมนำมาใช้กับกลุ่มเช็ทส์ครีเอเตอร์ เนื่องจากกลุ่มเช็ทส์ครีเอเตอร์เป็นกลุ่มที่เกิดขึ้นใหม่ในสังคมปัจจุบัน ทำให้กลุ่มคนดังกล่าวได้รับผลกระทบในหลายประเด็น ดังนี้

5.3.1) ผลกระทบในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการถูกเอาเปรียบ

จากกฎหมายที่ภาครัฐนำมาใช้สะท้อนให้เห็นว่าภาครัฐมีแนวทางในการดำเนินนโยบายในรูปแบบที่เป็นนโยบายบังคับ (Regulatory policy) ที่กำหนดออกมาในรูปแบบเครื่องมือทางกฎหมายเนื่องจากต้องการควบคุมความประพฤติของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลในสังคม ซึ่งในบางประเทศอาจใช้กฎหมายเป็นเพียงข้อบังคับเพื่อความสงบในการอยู่ร่วมกัน (ปรีชญาณ์ นักพ่อน. 2563, 7) แต่เมื่อพิจารณาอัตราโทษของประเทศไทยแล้วพบว่ารูปแบบเครื่องมือทางกฎหมายเป็นไปเพื่อควบคุม จำกัด และปราบปรามให้คนในสังคมประพฤติปฏิบัติตามกรอบที่ภาครัฐได้กำหนดไว้ ในทางหนึ่งการใช้เครื่องมือทางกฎหมายเป็นไปเป็นประโยชน์ในการควบคุมความสงบเรียบร้อยของสังคม แต่ขณะเดียวกันก็อาจจะเป็นการสร้างภาระให้แก่คนในสังคมได้เช่นกัน โดยเฉพาะผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงอย่างเช็ทส์ครีเอเตอร์ ทั้งนี้จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบในประเด็นการถูกเอาเปรียบพบว่า เช็ทส์ครีเอเตอร์ได้รับผลกระทบที่เด่นชัด 2 ลักษณะ กล่าวคือ 1) การถูกดูดคลิปไปเผยแพร่บนแพลตฟอร์มต่างๆ ที่เปิดแบบสาธารณะโดยไม่ได้รับความยินยอม และ 2) การถูกขู่ว่าจะฟ้องดำเนินคดีจากบุคคลและเจ้าหน้าที่ภาครัฐ

ทั้งนี้ ในประเด็นผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการถูกเอาเปรียบพบว่าเมื่อภาครัฐมีแนวทางในการดำเนินนโยบายที่กำหนดออกมาในรูปแบบเครื่องมือทางกฎหมายเพื่อต้องการควบคุม จำกัด และปราบปรามคนในสังคมให้ประพฤติปฏิบัติตามกรอบที่ภาครัฐได้กำหนดไว้ และ

สร้างให้สื่อลามกอนาจารกลายเป็นสิ่งต้องห้ามของสังคม ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารควรได้รับการลงโทษตามแนวทางการดำเนินนโยบายของภาครัฐ แต่ในขณะเดียวกันเครื่องมือทางนโยบายที่ภาครัฐเลือกนำมาใช้กลับเป็นการซ้ำเติมให้เช็กส์ครีเอเตอร์ซึ่งเป็นกลุ่มชายขอบในสังคมต้องเผชิญกับความไม่เป็นธรรมกับการถูกเอาเปรียบ การถูกขู่เรียกรับสินบน โดยปราศจากการเรียกร้องใดๆ

5.3.2) ผลกระทบในประเด็นศีลธรรม และวัฒนธรรมอันดีงามของความเป็นเมืองพุทธ

สังคมไทยภายใต้การดำเนินการของภาครัฐมีการนำแนวคิดแบบอนุรักษ์นิยมมาเป็นกรอบพื้นฐานในการจัดการสังคม ทำให้การแสดงออกในเรื่องเพศของสังคมไทยยังคงถูกกดทับจากคำว่าคุณค่าทางศีลธรรมอันดีสะท้อนออกมาเป็นค่านิยมในสังคมที่มีการเชิดชูผู้ปฏิบัติปฏิบัติดีตามกรอบแบบแผนประเพณีและวัฒนธรรม และตีกรอบให้เห็นผู้ที่มีพฤติกรรมกระทำความผิดกันข้ามเป็นการกระทำที่ไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม อีกทั้งในทางพระพุทธศาสนามีหลักแนวคิดแสดงให้เห็นว่าการเสพเมถุน “การมีเพศสัมพันธ์” ถือว่าเป็นของต่ำ เลวทราม โดยสิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องทำในที่ลับ ไม่อาจเปิดเผยหรือให้ผู้อื่นเห็นได้ จำเป็นต้องกระทำกันสองต่อสองเป็นผลทำให้เช็กส์ครีเอเตอร์ในมุมมองทางศาสนาก็ไม่อาจได้รับการยอมรับในฐานะการแสดงเนื้อหาทางเพศ 18+ ที่มีการเปิดเผยสู่สังคมแม้จะมีการกำหนดเกณฑ์ของผู้เข้าร่วม (ผู้ติดตาม) ก็ตาม และถูกตีตราว่าเป็นผู้ที่กระทำความเสื่อมเสียทางศีลธรรม เป็นผู้ที่ไร้กณดลสงวนตัว กระทำผิดจากวิถีการดำเนินชีวิตในสังคมไทยสะท้อนผลกระทบให้เห็นในหลายมิติ เช่น การถูกให้ออกจากงานเมื่อรู้ว่าเคยเป็นผู้สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ การถูกตีตราจากสังคมว่าเช็กส์ครีเอเตอร์เป็นคนที่ไม่มีความละเอียดละอายเป็นเพศสัมพันธ์กับผู้ใดก็ได้ เป็นต้น

5.3.3) ผลกระทบในประเด็นการทำความผิดซ้ำซ้อน

ผลกระทบจากการใช้เครื่องมือทางกฎหมายของภาครัฐที่สะท้อนออกมาในลักษณะของการถูกบังคับ ควบคุม ปราบปราม และถูกจำกัดสิทธิซึ่งเป็นเรื่องปกติที่เช็กส์ครีเอเตอร์ยังคงพบเจอในปัจจุบัน นอกจากนั้นการบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายดังกล่าวของภาครัฐยังส่งผลกระทบให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำของกลุ่มเช็กส์ครีเอเตอร์อีกประเด็นหนึ่ง นั่นคือ **กรณีการหลบเลี่ยงเสียภาษี** ทั้งนี้การกระทำความผิดในฐานะเป็นผู้สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ทำให้ส่วนหนึ่งคิดว่าการเป็นคนนอกกฎหมายไม่มีความจำเป็นต้องเสียภาษีซึ่งลักษณะนี้อาจเข้าข่ายการหลบเลี่ยงภาษีโดยตั้งใจ แต่อีกส่วนหนึ่งมีการเสียภาษีอย่างถูกต้องแต่ไม่อาจบอกได้ว่าแหล่งรายได้จากการเสียภาษีมาจากการประกอบอาชีพใดอาจเป็นการเข้าข่ายการหลบเลี่ยงภาษี

โดยไม่ตั้งใจ ซึ่งลักษณะดังกล่าวมีความสอดคล้องกับงานของปรีดา บุญยัง (2532) ที่ได้กล่าวว่าหนึ่งในสาเหตุของการหลบเลี่ยงภาษีนั่นคือ ตัวของผู้ที่ต้องเสียภาษีมีเงินได้ที่ไม่สุจริต ดังนั้นจึงทำให้เช็กส์ครีเอเตอร์อาจเข้าข่ายการกระทำความผิดลักษณะโทษที่เกี่ยวข้องจากการหลบเลี่ยงภาษีตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 41) พ.ศ. 2559 **มาตรา 37** อีกประการหนึ่งด้วย

5.3.4) ผลกระทบในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้กฎหมาย

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้เครื่องมือทางกฎหมายของภาครัฐ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 และการกระทำความผิดตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มาตรา 14(4) รวมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักพบว่า มีผลกระทบในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้กฎหมาย 2 ประเด็นที่สำคัญกล่าวคือ 1) **ผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอัตราค่าปรับตามดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่** ซึ่งการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ในการเสียอัตราค่าปรับในชั้นสอบสวน มีความแตกต่างอย่างชัดเจนกับการเสียอัตราค่าปรับในชั้นศาล เนื่องจากเจ้าหน้าที่แต่ละคนมีเกณฑ์การตัดสินใจที่ต่างกันในการกระทำความผิดที่คล้ายคลึงกัน ส่งผลทำให้การเรียกอัตราค่าปรับอาจมีความแตกต่างกัน เนื่องจากไม่ได้มีข้อกำหนดชัดเจนว่าหากมาด้วยคดีแบบนี้ต้องเสียอัตราค่าปรับจำนวนเท่าใด และ 2) **ผลกระทบจากการเสียสิทธิและเสรีภาพภายหลังจากการถูกดำเนินคดี** เนื่องจากเครื่องมือทางกฎหมายที่ภาครัฐใช้อาจส่งผลกระทบในระยะยาวภายหลังจากการที่เช็กส์ครีเอเตอร์ถูกดำเนินคดีแล้ว กล่าวคือเนื่องจากเช็กส์ครีเอเตอร์ในฐานะผู้สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ยังเป็นกลุ่มคนที่ทำผิดกฎหมายตามมาตรการของภาครัฐไทย ผลที่ตามมาภายหลังจากการที่เช็กส์ครีเอเตอร์ถูกดำเนินคดีจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ (ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287) และต้องการกลับมาประกอบอาชีพบางอาชีพในสังคมพบว่าบุคคลที่ถูกดำเนินคดีถึงขั้นสุดให้ได้รับโทษจะถูกบันทึกข้อมูลลงในทะเบียนประวัติอาชญากรทำให้ไม่สามารถสมัครเข้าทำงานได้ โดยเฉพาะในกฎหมายบางฉบับยังคงมีการกำหนดลักษณะต้องห้ามในการประกอบอาชีพหรือการงานของผู้เคยต้องคำพิพากษาจำคุก เช่น พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 และพระราชบัญญัติสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. 2559 เป็นต้น

5.4 อภิปรายผลจากการศึกษา

เมื่อพิจารณาความหมายของนโยบายสาธารณะ ตามแนวคิดของธันยวัฒน์ รัตนศักดิ์ (2546 อ้างอิงใน โสณน้อย พัททองอ่อน. 2554, หน้า 13) ได้กล่าวว่านโยบายสาธารณะเป็นการ

ตัดสินใจเพื่อเลือกแนวทางที่พึงประสงค์ในการนำมาใช้กำหนดกรอบเพื่อดำเนินกิจกรรมของรัฐบาล โดยมีเป้าประสงค์สำหรับแก้ไขและป้องกันปัญหาเพื่อให้สังคมเกิดสภาพการณ์ที่พึงประสงค์ จากความหมายดังกล่าวผู้วิจัยจึงอาจกล่าวได้ว่า ภาครัฐในฐานะผู้ตัดสินใจเลือกใช้นโยบายพิจารณาเห็นถึงโทษที่อาจเกิดขึ้นต่อสังคม สะท้อนความคิดเห็นของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มีต่อสื่อลามกอนาจารว่า “ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคมไทยถือเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ซึ่งสาเหตุของปัญหาล้วนมาจากการเสพสื่อลามกอนาจารที่ปรากฏแพร่หลายอยู่บนสื่อสังคมออนไลน์” จากมุมมองที่สะท้อนการเป็นหน่วยงานตัวแทนของภาครัฐอาจแสดงให้เห็นถึงการตัดสินใจเลือกใช้นโยบายเครื่องมือสำคัญทางนโยบาย คือ “กฎหมาย” มาบังคับใช้กับผู้กระทำความผิดในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจาร เพื่อต้องการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม และรักษามาตรฐานทางจริยธรรมตามบริบทของสังคมไทย

ทั้งนี้จากการตัดสินใจเลือกใช้เครื่องมือทาง “กฎหมาย” ของภาครัฐจึงนำไปสู่ประเด็นที่เกิดขึ้นกับเช็กส์ครีเอเตอร์ และประเด็นที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการเลือกกฎหมายมาเป็นเครื่องมือในการดำเนินการของภาครัฐ กล่าวคือ

ประเด็นผลกระทบของปัญหาที่เกิดจากการกระทำของภาครัฐในฐานะผู้ใช้เครื่องมือทางกฎหมาย

ภาครัฐมีความตั้งใจเลือกใช้นโยบายสาธารณะที่ตอบสนองความต้องการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมซึ่งเป็นผลในเชิงบวก แต่ก็ไม่อาจมองข้ามผลกระทบในเชิงลบจากการเลือกใช้นโยบายสาธารณะของภาครัฐที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้ง หรือก่อให้เกิดผลกระทบต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งนำไปสู่ความไม่พอใจของผู้ได้รับผลกระทบนั้นๆ ได้ ข้อสำคัญประเด็นหนึ่งนั่นคือผลกระทบของปัญหาที่เกิดจากการกระทำของภาครัฐในฐานะผู้ใช้เครื่องมือทางกฎหมาย สำหรับเข้าจัดการกับกลุ่มเช็กส์ครีเอเตอร์ทั้งที่ความเป็นจริงภาครัฐยังมีเครื่องมือที่เหมาะสมใดในการนำมาใช้จัดการกับกลุ่มเช็กส์ครีเอเตอร์โดยเฉพาะจึงเป็นความพยายามของภาครัฐที่มีการนำเอาเครื่องมือทางกฎหมายอย่างน้อย 2 มาตรการ คือ 1. ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 287 และ 2. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มาตรา 14(4) ที่มีอยู่มาใช้ในการจัดการ ซึ่งอาจไม่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ของสังคมในปัจจุบันที่ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิตของคนในสังคม การหลั่งไหลของวัฒนธรรมต่างชาติเปลี่ยนแปลงค่านิยมของคนในสังคม หรือลักษณะของการที่ภาครัฐนำแนวคิดแบบอนุรักษนิยมมาเป็นกรอบพื้นฐานในการจัดการสังคม ทำให้การแสดงออก

ในเรื่องเพศของสังคมไทยยังคงถูกกดทับจากคำว่าคุณค่าทางศีลธรรมอันดีสะท้อนออกมาเป็นค่านิยมในสังคมที่มีการเชิดชูผู้ปฏิบัติดีตามกรอบแบบแผนประเพณีและวัฒนธรรม และตีกรอบให้เห็นผู้ที่มีพฤติกรรมกระทำสิ่งตรงกันข้ามนั้นเป็นการกระทำที่ไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม ดังจะเห็นได้จากในกรณีของการบุกจับ “ไชน่า” ของตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและไม่ให้สิทธิในการประกันตัวในชั้นต้นซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่สมควรได้รับ พร้อมระบุว่าทำเพื่อจรรโลงความถูกต้องและศีลธรรมอันดีของประเทศไทย (ผบ.สอท.ลั่นเชือดไก่ให้ลิงดู “กรณีน้องไชน่า” ขัดต่อศีลธรรม, 2564)

ประเด็นที่ภาครัฐยังคงไม่สามารถป้องกันและปราบปรามสื่อลามกอนาจารบนสื่อสังคมออนไลน์ได้ทั่วถึง โดยเมื่อกล่าวถึงสถานการณ์ในปัจจุบันหน่วยงานของภาครัฐยังคงไม่สามารถป้องกันและปราบปรามสื่อลามกอนาจารบนสื่อสังคมออนไลน์ได้ทั่วถึง การตรวจสอบและควบคุมสื่อลามกออนไลน์ยังคงเป็นปัญหาที่ภาครัฐยังต้องแก้ไขอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ดังจะเห็นได้จากการแสดงความคิดเห็นของพ.ต.อ. ศิริวัฒน์ ดีพอ ผู้กำกับการ 3 ในฐานะโฆษกกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ที่กล่าวว่าในปัจจุบันโลกออนไลน์ทำให้มีการติดต่อกันได้อย่างรวดเร็ว เอื้อหนุนให้ผู้คนจำนวนหนึ่งหันมาค้าประเวณีโดยใช้ช่องทางออนไลน์ มีการใช้กลุ่มไลน์แพลตฟอร์มออนไลน์ลามกเป็นสื่อกลาง ทั้งนี้เจ้าหน้าที่มีการป้องกันและปราบปรามเพื่อปิดช่องทางการกระทำความผิดกล่าวแต่แพลตฟอร์มออนไลน์เหล่านี้เมื่อถูกปิดแล้วก็สามารถมาเปิดขึ้นใหม่ได้อีก (ค้าประเวณียุค 4.0 สะดวกซื้อทุกที่ทุกเวลา, 2562)

ดังนั้น เมื่อพิจารณาการตัดสินใจเลือกใช้เครื่องมือทางกฎหมายของภาครัฐที่ผ่านมา กล่าวได้ว่าในแง่หนึ่งนโยบายสาธารณะส่งผลดีต่อส่วนร่วมในทางบวก แต่ทั้งนี้นโยบายสาธารณะก็อาจส่งผลกระทบในทางลบได้เช่นเดียวกัน ดังจะเห็นได้ว่าเซ็กส์ครีเอเตอร์ในประเทศไทยที่มีการกระทำโดยสมัครใจยินยอม ไม่ได้รับการยอมรับจากภาครัฐทำให้กลุ่มคนเหล่านี้ถูกผลักออกจากสังคมในฐานะผู้กระทำความผิดและเป็นบุคคลที่อยู่นอกกฎหมาย ทำให้เซ็กส์ครีเอเตอร์ต้องพบเจอกับผลกระทบต่างๆ ในหลายรูปแบบ เช่น ผลกระทบในประเด็นการถูกเอาเปรียบเพื่อูดูดคลิปไปเผยแพร่บนแพลตฟอร์มต่างๆ ที่เปิดแบบสาธารณะ การถูกขู่รีดไถทรัพย์สินจากบุคคลและเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ผลกระทบจากการการถูกตีตราเรื่องศีลธรรมจากสังคมทำให้ไม่เป็นที่ยอมรับ ผลกระทบจากการผลักให้เซ็กส์ครีเอเตอร์เกิดการกระทำผิดซ้ำอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ หรือแม้แต่ผลกระทบจากการเสียสิทธิและเสรีภาพ เป็นต้น

ในขณะที่หลายประเทศมองว่าการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ ของเซ็กส์ครีเอเตอร์เป็นเรื่องปกติที่สามารถแสดงออกได้ตามสิทธิและเสรีภาพ ทำให้ประเทศเหล่านี้มีการเลือกใช้นโยบาย

สาธารณะที่ต่างออกไปจากประเทศไทย เป็นผลทำให้สามารถควบคุมผู้ใช้งาน (ผู้เปิดบัญชีเพื่อสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ และผู้เข้าชม) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการจัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหาสำหรับบุคคลที่ต้องการเข้าถึง อย่างเช่น ประเทศเนเธอร์แลนด์ “เซ็กส์ครีเอเตอร์” (ผู้สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+) สามารถกระทำได้อย่างถูกกฎหมาย โดยตามข้อมูลเรื่องกฎหมายสื่ออนาจารในเนเธอร์แลนด์ระบุว่า “การสร้าง การแพร่กระจาย การแพร่ภาพ และความเป็นเจ้าของภาพลามกอนาจารนั้นถูกกฎหมาย ทั้งนี้ ภาพยนตร์ที่มีลักษณะการกระทำทางเพศอย่างชัดเจน หรือมีรายละเอียดแสดงให้เห็นถึงอวัยวะเพศสามารถทำได้โดยจัดเกณฑ์อายุสำหรับผู้รับชมที่มีอายุ 16 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป” (Pornography in the Netherlands, 2023) และล่าสุดได้มีการเสนอกฎหมายเพื่อให้แพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลีแพลนต้องมีการตรวจสอบตัวตนอย่างชัดเจนของ “เซ็กส์ครีเอเตอร์” (ผู้สร้างเนื้อหาทางเพศ 18+) เพื่อป้องกันการเข้าถึงของบุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ (“New bill could force OnlyFans, erotic sites to verify model identities”, 2021) รวมถึง ผู้ให้บริการทางเพศ (ผู้ค้าประเวณี) เป็นอาชีพที่ได้รับการรับรองตามกฎหมายให้มีการซื้อขายบริการทางเพศ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่าผู้ที่ประกอบอาชีพดังกล่าวข้างต้นจะได้รับการดูแลที่ดีและได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล เช่น ในย่านโคมแดง มีการสนับสนุนผู้ประกอบการโดยมีเจ้าหน้าที่สาธารณสุขดูแลตรวจสุขภาพประจำปีและให้บริการด้านสาธารณสุขอื่นๆ มีเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำการคอยปกป้องคุ้มครองดูแลความปลอดภัยไม่ให้เกิดการข่มขู่ คุกคาม ล่วงละเมิด หรือทำร้ายร่างกาย พร้อมทั้งยังได้รับสิทธิและสวัสดิการในฐานะเป็นผู้ประกอบอาชีพสุจริตเหมือนกับผู้ประกอบการอื่นๆ ในสังคม และจากข้อมูลปี ค.ศ. 2014 มูลค่าทางเศรษฐกิจในย่านโคมแดงมีอัตราสูงถึง 2.5 พันล้านยูโรต่อปี (ประมาณ 95,700 ล้านบาทต่อปี) หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.4 ต่อ GDP ของประเทศ สะท้อนให้เห็นถึงเม็ดเงินที่ไหลเวียนเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจอย่างมหาศาล

จากการวิเคราะห์เหตุผลต่างๆดังกล่าวข้างต้นรวมกับการพิจารณาลักษณะของการกระทำแล้ว เซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ไอโวลีแพลนไม่ได้มีพฤติกรรมการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ แบบเผชิญหน้ากับผู้รับชมโดยตรงจึงมิใช่เป็นลักษณะของการเผยแพร่เนื้อหาทางเพศ 18+ ในที่สาธารณะ อีกทั้งในการเข้าชมเนื้อหาทางเพศ 18+ ผู้เข้าชมจำเป็นต้องสมัครสมาชิกและเสียอัตราค่าบริการเพื่อเข้าชมผ่านการตัดเงินจากบัตรเครดิตพร้อมทั้งแสดงบัตรประจำตัวประชาชนในระบบแพลตฟอร์ม ซึ่งลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการเข้าใช้งานจะมีการคัดกรองและจำกัดเฉพาะผู้สมัครสมาชิกที่บรรลุนิติภาวะแล้วเท่านั้น โดยการสมัครสมาชิกเข้าชมเนื้อหาทางเพศ 18+ เกิดจากความพึงพอใจส่วนบุคคลด้วยเป็นเรื่องของเสรีภาพในการ

แสดงออกทางเพศ จึงอาจกล่าวได้ว่าการสร้างเนื้อหาทางเพศ 18+ เป็นลักษณะของการกระทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมเทคโนโลยีดิจิทัลของกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟน ดังนั้นกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์จึงไม่สมควรได้รับการลงโทษ เนื่องจากการกระทำดังกล่าวเป็นการแสดงออกทางเพศของบุคคลผ่านการใช้สิทธิและเสรีภาพที่ภาครัฐไม่ควรออกนโยบายหรือใช้เครื่องมือทางนโยบายเพื่อเข้าปราบปราม ทั้งนี้ ภาครัฐควรใช้รูปแบบทางนโยบายที่มีลักษณะการประนีประนอมเพื่อจะทำให้ภาครัฐสามารถจัดระดับความเหมาะสมในการเผยแพร่เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารในประเทศไทย จัดพื้นที่เฉพาะในการเข้ามาดูแล และมีการกำหนดอายุของผู้เข้าถึงเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารได้อย่างจริงจังและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นตามบริบทของยุคสมัย

5.5 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้ เป็นการสะท้อนข้อเท็จจริงจากการวิเคราะห์ข้อมูลผ่านการทำความเข้าใจโดยการสัมภาษณ์เซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟนซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักร่วมกับการศึกษาข้อมูลเชิงเอกสารที่มีความน่าเชื่อถือ ทั้งนี้ ขอบเขตข้อเสนอแนะจากการศึกษาเป็นเพียงการนำเสนอชุดข้อมูลภายใต้ตัวแสดงเพียงด้านเดียว คือ กลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิฟเฟน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

5.5.1 ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการลดผลกระทบที่เกิดขึ้นของกลุ่มเซ็กส์ครีเอเตอร์

(1) ประเทศไทยอาจใช้นโยบายในลักษณะการควบคุมสื่อลามกอนาจารเช่นเดียวกับประเทศญี่ปุ่นกล่าวคือ สื่อลามกทั้งคลิปปิดิโอ หนังสือ ภาพยนตร์ ภาพถ่าย หรือสื่ออื่นใดที่มีลักษณะโป๊เปลือย ยั่วยุอารมณ์ทางเพศ จะต้องผ่านการเซนเซอร์ของสงวนทั้งชายและหญิงก่อนที่จะสามารถวางจำหน่ายได้ และผู้ที่ครอบครองนั้นต้องเป็นผู้มีวุฒิภาวะ

(2) การพิจารณาตามข้อเรียกร้องในการเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. ... ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เสนอโดยนายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกลพร้อมคณะเมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2564 โดยระบุว่าหากมีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญามาตรา 287 ที่ระบุว่า “ผู้ใดเพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดยประการใดๆ ซึ่งเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง

แถบบันทึกภาพหรือสิ่งอื่นใดอันลามกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบุคคลอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์หรือที่เป็นการใช้ความรุนแรง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” ตามที่พรรคก้าวไกลได้เสนอ จะส่งผลทำให้เกิดเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคล และส่งผลประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ (คลังสารสนเทศของสภานิติบัญญัติ, 2565)

(3) ภาครัฐควรให้มีการจัดระดับความเหมาะสมในการเผยแพร่เนื้อหาของสื่อลามกอนาจารในประเทศไทย และจัดพื้นที่เพื่อให้ภาครัฐได้เข้ามาดูแล มีการกำหนดอายุของผู้เข้าใช้งานอย่างจริงจัง ซึ่งอ้างอิงได้ตามมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมสื่อลามกในประมวลกฎหมายอาญาเยอรมัน มาตรา 184 ที่มีการระบุว่า (1) ห้ามเผยแพร่สื่อลามกไม่ว่าด้วยการขาย ให้ยืม ให้เช่า หรือเสนอขาย (2) การจัดทำ เสนอ ผลิตสื่อลามก (3) การเผยแพร่สื่อลามกผ่านการกระจายเสียงทั้งวิทยุและโทรทัศน์ (4) เผยแพร่สื่อลามกที่แสดงพฤติกรรมทางเพศระหว่างสัตว์กับคน (การทารุณต่อสัตว์) ทั้งนี้กฎหมายได้ บัญญัติไว้ว่าห้ามเผยแพร่สื่อลามก เสนอ หรือทำให้สามารถรับรู้ได้ตาม (1)-(4) แก่บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี หากฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปีและปรับตามที่กฎหมายกำหนด หรือทั้งจำทั้งปรับ ทั้งนี้ยังได้มีการแบ่งประเภทของสื่อลามกออกเป็น 2 ประเภท กล่าวคือ 1) สื่อลามกธรรมดา หมายถึง เนื้อหาในลักษณะที่มีการร่วมเพศ ซึ่งต้องไม่มีความรุนแรง หรือมีการกระทำความผิดทางอาญา ไม่มีพฤติกรรมร่วมเพศกับสัตว์ หรือเยาวชน ซึ่งสื่อลามกประเภทธรรมดานี้มีการกำหนดบุคคลที่จะเข้าถึงได้ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี ทั้งนี้การกำหนดอายุผู้ที่สามารถเข้าถึงสื่อลามกจะส่งผลให้เกิดการจัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหา จัดเกณฑ์อายุ และวิธีการเข้าถึงสื่อลามกที่มีการยืนยันตัวตนเพื่อป้องกันการเข้าถึงของผู้ที่มีอายุไม่ถึง 18 ปี และ 2) สื่อลามกประเภทร้ายแรง เนื้อหาในลักษณะที่มีการร่วมเพศที่มีความรุนแรง หรือมีการกระทำความผิดทางอาญาร่วมเพศกับสัตว์ หรือเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี สื่อลามกประเภทห้ามมีในครอบครอง เสนอ หรือโฆษณา และห้ามเผยแพร่ต่อสาธารณะ

5.5.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษารั้งถัดไป

การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อสะท้อนผลกระทบที่แช็กส์ครีเอเตอร์ได้รับจากการใช้มาตรการและนโยบายของภาครัฐ ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นในการทำความเข้าใจแช็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ไอทีแพลตฟอร์ม การใช้มาตรการและนโยบายของภาครัฐกับกลุ่มแช็กส์ครีเอเตอร์ รวมถึงผลกระทบที่แช็กส์ครีเอเตอร์ได้รับจากการใช้มาตรการและนโยบายของภาครัฐ ซึ่งเป็นการทำความเข้าใจข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแสดง

เพียงด้านเดียวเท่านั้น คือ กลุ่มเช็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิ่แฟน ทั้งนี้ ในการตัดสินใจออกมาตรการ หรือนโยบายสาธารณะ หนึ่งๆ ทุกภาคส่วนล้วนมีบทบาทสำคัญ ซึ่งจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลตัวแสดงทั้งหมดที่มีความเป็นไปได้เพื่อให้มาตรการ หรือนโยบายสาธารณะสามารถสนองตอบต่อปัญหาที่ต้องการแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเนื่องจากการศึกษาวิจัยเรื่องเช็กส์ครีเอเตอร์ในประเทศไทยยังพบได้ไม่มาก ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป จึงควรมีการศึกษาข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแสดงอื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับเช็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิ่แฟน เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองในมิติต่างๆ อย่างรอบด้าน เช่น การศึกษามุมมองของภาคประชาสังคมต่อเช็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิ่แฟน หรือ การศึกษามุมมองของภาครัฐต่อเช็กส์ครีเอเตอร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์อินลิ่แฟน

บรรณานุกรม

- Cardoso, D., & Scarcelli, C. M. (2021). The bodies of the (digitised) body Experiences of sexual(ised) work on OnlyFans. *Journal of media and communication research*, 37(71), 98-121. https://www.academia.edu/69525588/The_bodies_of_the_digitised_body_Experiences_of_sexual_ised_work_on_OnlyFans
- Graveris, D. (2023, June 16). *OnlyFans Statistics [2023]: World's Most Entrepreneurial Site*. sexualalpha. <https://sexualalpha.com/onlyfans-statistics/>
- Hamilton, V., Soneji, A., McDonald, A., & Redmiles, E. (2023). "Nudes? Shouldn't I charge for these?": Motivations of New Sexual Content Creators on OnlyFans CHI '23: CHI Conference on Human Factors in Computing,
- Ilaw. (2023, 16 มกราคม). เปิดกฎหมายลามก ไทยปิดกั้น ต่างประเทศเน้นอยู่ร่วม. <https://www.ilaw.or.th/articles/5592>
- Ilaw. (2565, 3 มีนาคม). ภาคประชาชนเดินหน้า ดันจัดระบบหนังผู้ใหญ่-เช็กสิทธิ์ถูกกฎหมาย. <https://www.ilaw.or.th/articles/5093>
- Lippmann, M., Lawlor, N., & Leistner, C. E. (2023). Learning on OnlyFans: User Perspectives on Knowledge and Skills Acquired on the Platform. *Sexuality & Culture* 27, 1203-1223. <https://link.springer.com/article/10.1007/s12119-022-10060-0>
- Litam, S. D. A., Speciale, M., & Balkin, R. S. (2022). Sexual Attitudes and Characteristics of OnlyFans Users. *Archives of Sexual Behavior* (5), 3093-3103. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10508-022-02329-0>
- NewMoneySuit&Tie. (2566, 9 มกราคม). รายงานการศึกษาธุรกิจอุตสาหกรรมสื่อบันเทิงทางเพศที่ส่งผลต่อสภาพเศรษฐกิจภายในสหภาพยุโรป. medium. <https://thanaphonwatthanananwanit.medium.com/รายงานการศึกษาธุรกิจอุตสาหกรรมสื่อบันเทิงทางเพศที่ส่งผลต่อสภาพเศรษฐกิจภายในสหภาพยุโรป-28d9820a8264>
- NL#TIMES. (2021, May 28). New bill could force OnlyFans, erotic sites to verify model identities. *NL#TIMES*. <https://nltimes.nl/2021/05/28/new-bill-force-onlyfans-erotic-sites-verify-model-identities?fbclid=IwAR3kVMTCg8jVcTNZsfT3r8jGrCW>

wbE4QFdHeAArGUKlrG6pUWSUEto8ymgU

social, w. a. (2023, January 26). *THE CHANGING WORLD OF DIGITAL IN 2023*.

wearesocial. <https://wearesocial.com/uk/blog/2023/01/the-changing-world-of-digital-in-2023/>

TEAM, T. S. (2566, 19 มีนาคม). ไทยสร้างไทย ชวนสังคมหยุดตีตราอาชีพ 'Sex Worker' ชี้เห็นความจริงไม่ได้ แต่ออกแบบกติกาได้. *THE STANDARD* <https://thestandard.co/stop-stigmatizing-sex-worker/>

Uttarapong, J., Bonifacio, R., Jereza, R., & Wohn, D. Y. (2022). *Social Support in Digital Patronage: OnlyFans Adult Content Creators as an Online Community* (s. ed, Ed.). Association for Computing Machinery. <https://dl.acm.org/doi/10.1145/3491101.3519836>

Vallina, P., Castro, I., & Tyson, G. (2023). Cashing in on Contacts: Characterizing the OnlyFans Ecosystem. *WWW '23: Proceedings of the ACM Web Conference 2023*, 2645-2654. <http://www.eecs.qmul.ac.uk/~tysong/files/WWW23-onlyfans.pdf>

กรรณดา เกิดศรี. (2560). ขอบเขตความรับผิดชอบเกี่ยวกับการแสดงอนาจารในกฎหมายอาญาไทย [ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์]. TU e-Thesis Thammasat University. https://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2017/TU_2017_5701031824_9037_8676.pdf

กองบรรณาธิการข่าวมติชน. (2564, 16 พฤศจิกายน). กลุ่มเจริญ Porn ยื่นสภา แก่ กม.เชื้อสร้างหนังโป้ 'ลูกนัท' ชี้ควรเปิดกว้าง ไม่ด้อยความเป็นมนุษย์ใคร. มติชนออนไลน์. https://www.matichon.co.th/politics/news_3043859

กองบรรณาธิการข่าวอมรินทร์. (2566, 19 มีนาคม). ชวนสังคมออกแบบกติกา "โสเภณี เซ็กส์ทอย เซ็กส์ครีเอเตอร์" ให้เหมาะสม. อมรินทร์ออนไลน์. <https://www.amarintv.com/news/detail/170778>

กองบรรณาธิการวอยซ์ออนไลน์. (2566, 17 มีนาคม). "เพื่อชาติ" ประกาศดันนโยบาย Sex workers ถูกกฎหมาย. วอยซ์ออนไลน์. https://voicetv.co.th/read/RX1ML_HpN#google_vignette

ณัฐวุฒิ คงไข่. (2565). ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณี. *วารสารวิชาการนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 10(12), 57-71. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/lawtsu/article/view/252608>

- คำรัส อ่อนฉวีง. (2558). ภัยจากสื่อลามกที่มากับเทคโนโลยีสารสนเทศ. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยธนบุรี, 9(20), 87-98. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/trujournal/article/view/56283/46920>
- เทวัญ มังคละชาติกุล. (2549). ผลต่อบุคคลที่สามของสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ตและการสนับสนุนการเซ็นเซอร์ [ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. <https://libdoc.dpu.ac.th/thesis/121331.pdf>
- ธนาธิป-ปรีพัฒน์, ธ. (2558). สำรวจ “โสเภณี” รายได้หลักของตลาดมืดไทย. ประชาไท. <https://prachatai.com/journal/2015/01/57488>
- นรบดี นิตรกุล. (2548). การเสพลือลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร [ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. CUIR at Chulalongkorn University. <https://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/7312>
- นัฐินี สุวินัย. (2560). ความรับผิดชอบทางอาญาเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก: ศึกษากรณีสื่อลามกอนาจารเด็กเสมือน [ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์]. TU e-Thesis Thammasat University. https://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2017/TU_2017_5701031584_9082_8994.pdf
- นันท์สินี ช่อผูก, สวิตตา ชูเมือง, และ อมรรัตน์ อำนวยเสนา. (2566). รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ.สิทธิในเนื้อตัวร่างกาย: ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางในการใช้สิทธิเสรีภาพของ Sex Creator ในประเทศไทย การประชุมวิชาการระดับนานาชาติทางนิติศาสตร์ ครั้งที่ 2 ภายใต้หัวข้อ "การบูรณาการศาสตร์ทางนิติภายใต้ความท้าทายทางสังคม",
- บรรณาธิการกรุงเทพธุรกิจ. (2020, 3 พฤศจิกายน). เปิดสถิติ 'Pornhub' กับ คนไทย ทำไมกระแสดี กลับแรง. กรุงเทพธุรกิจออนไลน์. <https://www.bangkokbiznews.com/world/905938>
- บรรณาธิการกรุงเทพธุรกิจ. (2564). ตร.ไซเบอร์ เผย ไม่ให้ประกันตัว "น้องไข่มุก Onlyfans" จ่อคุมขังจุดถ่าย. กรุงเทพธุรกิจออนไลน์. <https://www.bangkokbiznews.com/news/961347>
- บรรณาธิการเดลินิวส์. (2566, 16 มีนาคม). OnlyFans เป็นเหตุ! หนุ่มน้อยดีโดนบริษัทบังคับให้ลาออก ถูกเจอว่าเคยถ่ายคลิปสยิว. เดลินิวส์ออนไลน์. <https://www.dailynews.co.th/news/2104784/>
- บุตรี วจนบุรานนท์. (2558). การกำหนดความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารให้เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน [ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. CUIR at Chulalongkorn University.

<http://cui.car.chula.ac.th/handle/123456789/50599>

ประชาชาติธุรกิจออนไลน์. (2560, 18 มีนาคม). ธุรกิจหนึ่งปี ขายความบันเทิงทางเพศ เรื่องลับๆ ที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจมหาศาล. เส้นทางเศรษฐกิจออนไลน์.

https://www.sentangsedtee.com/today-news/article_27454

ประยูร ภักดิ์พัฒนาทร, ปัญญา เลิศไกร, และ ศศลักษณ์ ทองขาว. (2564). ปรากฏการณ์วิทยากับ การศึกษาวิถีชีวิตครอบครัวคุณแม่มือใหม่. วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ, 6(10), 67-79. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/JSBA/article/download/250593/172831/925395>

ประวิทย์ วรภูมิ, ศักดิ์ดิษฐ์ สนุดจิตโต, และ สัญญา สดประเสริฐ. (2564). การกำหนดนโยบาย สาธารณะของรัฐบาลไทย. วารสารมหาจุฬานาครทรรศ, 8(3), 29-43. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JMND/article/download/251146/168500/>

ปรัชญาณ์ นักพ่อน. (2563). การบริหารนโยบายสาธารณะ (พิมพ์ครั้งที่ 1.). คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พรรคก้าวไกล. (2566, 2 เมษายน). ปลดล็อกเซ็กส์ทอย (sex toy) และหนังผู้ใหญ่.

https://election66.moveforwardparty.org/policy/detail/policy_286

มนวรัศ บุญทวีโรจน์, (2558). การยอมรับบ่อนการพนันที่กฎหมายหมายของนิสิตปริญญาโท สาขารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วารสารวิทยการวิจัย: ฉบับบัณฑิตศึกษา, 4(4), 63-76. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JIRGS/article/view/229052>

มยุรี อนุมานราชธน. (2556). นโยบายสาธารณะ (พิมพ์ครั้งที่ 1.). เอ็กสเปอร์เนท.

เยาวพา กองเกตุ. (2559). มาตรการทางกฎหมายอาญาในความผิดต่อการเผยแพร่สื่อลามกใน อินเทอร์เน็ต. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 11(36), 12-21.

<https://so05.tci-thaijo.org/index.php/researchjournal-lru/article/view/79443/63484>

เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2550). นโยบายสาธารณะ (พิมพ์ครั้งที่ 1.). บพิธการพิมพ์.

วีรพงษ์ พวงเล็ก. (2554). สื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต : อันตรายที่พึงระวังและแนวทางแก้ไขปัญหาคือ เยาวชนไทย. วารสารนักบริหาร 31(2), 223-233.

สมพล เพิ่มพงศ์โกศล. (2563, 1 เมษายน). เสพสมบิรม : อุตสาหกรรมทางเพศ. เดลินิวส์ออนไลน์.

<https://d.dailynews.co.th/article/766047/>

สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย. (2564, 23 พฤศจิกายน). ดัน “สื่อลามกถูกกฎหมาย” เส้นบางบางของสังคม. สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย.

<https://tja.or.th/view/activities/radio-%20tja/1336686>

สัญญา เคนาภูมิ. (2559). การกำหนดนโยบายสาธารณะ : ทฤษฎี และกระบวนการ. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 7(2), 101-126.

[https://so01.tci-thaijo.org/index.php/humanjubru/article/download/](https://so01.tci-thaijo.org/index.php/humanjubru/article/download/206584/143619/640519)

206584/143619/640519

อชรา บักกินส์. (2565). นักสร้างสรรค์เนื้อหาทางเพศรุ่นใหม่ กับไซเบอร์เซ็กส์จุดเปลี่ยนเพศวิถีในสังคมไทย. วารสารกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ 1(3), 1-20. [https://so04.tci-](https://so04.tci-thaijo.org/index.php/tmfjournal/article/view/261040)

[thaijo.org/index.php/tmfjournal/article/view/261040](https://so04.tci-thaijo.org/index.php/tmfjournal/article/view/261040)

อัศิพร สารณียวงษ์. (2564). อิทธิพลของการทำการตลาดเชิงเนื้อหา (Content Marketing) ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการแพลตฟอร์ม OnlyFans ของกลุ่มลูกค้าในประเทศไทย [สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ]. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

http://dspace.bu.ac.th/bitstream/123456789/5148/1/aksiporn_sara.pdf

อัญญา ปลดเปลื้อง. (2556). การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปรากฏการณ์วิทยา. วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข, 23(2), 1-10. [https://he02.tci-thaijo.org/index.php/tnaph/](https://he02.tci-thaijo.org/index.php/tnaph/article/view/11885)

article/view/11885

เอื้อมพร หลินเจริญ. (2555). เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ. วารสารการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 17(1), 17-29. [https://so02.tci-thaijo.org/index.php/](https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jemmsu/article/view/149164)

[jemmsu/article/view/149164](https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jemmsu/article/view/149164)

ประวัติผู้เขียน

